

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA

Peti dan rada

3. decembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *
*

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 77 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 93 narodnih poslanika i da možemo da nastavimo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju narodni poslanici Hadži Milorad Stošić i Gordana Čomić.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O CENTRALNOM REGISTRU OBAVEZNOG SOCIJALNOG OSIGURANJA (pretres u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da sednici danas prisustvuju ministri Vlade Republike Srbije i njihovi saradnici.

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli poslanici.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo, saglasno članu 163. stav 2. Poslovnika, odbacuje amandmane narodnih poslanika Sonje Pavlović, Marinike

Tepić, Aleksandre Čabraje, Jovana Jovanovića i Zorana Živkovića na nazive glava od I do XIV.

Odbačeni amandmani ne mogu biti predmet rasprave i o njima se ne glasa.

Otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela poslanica Vjerica Radeta.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo narodni poslanici, mi danas počinjemo raspravu u pojedinostima i, radi podsećanja javnosti pre svega, očekuje se da mi govorimo o budžetu Republike Srbije, jer to je ono što je aktuelna tema, ali mi ćemo govoriti samo o nekih 500 i nešto amandmana na ovaj zakon o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Da se razumemo, i mi iz SRS-a smo podneli dosta amandmana na ovaj zakon, jednostavno zato što ne želimo da ne učestvujemo u raspravi. Mi znamo, kao što smo već navikli, da će poslanici vlasti kroz ove amandmane da hvale vlast, a mi ćemo onoliko koliko nam vreme dozvoljava govoriti šta su naše zamerke na vlast i šta su naše zamerke, između ostalog, i na predlog budžeta.

Mi smo prošli načelnu raspravu u odsustvu predsednika Vlade Republike Srbije, što je apsolutno nedopustivo, uz uvažavanje činjenice da ova tri ministra koja su i danas tu su skoro sve ove dane, uz kratka napuštanja sednice, proveli ovde u Narodnoj skupštini, ali jednostavno niko od ovih ministara nije mogao da nam odgovori na pitanja na koja je trebalo da nam odgovara Ana Brnabić.

Takođe, ovde nema nikoga od potpredsednika Vlade, što je takođe nedopustivo. Znamo i to da je Ana Brnabić i ostalim potpredsednicima zabranila da dolaze ovih dana u Skupštinu da bismo izbegli prisustvo Rasima Ljajića i naše pitanje, i Ani Brnabić, i Vučiću i Ljajiću, da li je moguće da je on i dalje potpredsednik Vlade i posle toga što je ovog Džudžu postavio za predsednika Bošnjačkog nacionalnog vijeća. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Branimir Jovanović po Poslovniku.

BRANIMIR JOVANOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Javljam se da ukažem na povredu Poslovnika. Prekršen je član 106. stav 1, koji kaže – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Tačka dnevnog reda, odnosno tema je Centralni registar obaveznog socijalnog osiguranja. Prethodna govornica očigledno nije govorila o tome. Govorila je o svemu drugom. Nažalost, nismo počeli raspravu po amandmanima onako kako treba. Očekivao sam da ćemo imati kvalitetniju raspravu s obzirom na to da imamo 62 zakona na dnevnom redu i da je na dnevnom redu i budžet.

Vidimo samo da u sali imaju svega dva poslanika opozicije. Daleko nas je više sa ove strane vlasti, tako da ni oni nisu pristupili ozbiljno ovoj temi.

To je jedino što mogu da kažem o povredi Poslovnika.

PRESEDNIK: Hvala, poslaniče. Da li želite da glasamo o povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 107. Povređeno je dostojanstvo Narodne skupštine, i to iz tri razloga. Prvo, mi danas ne pričamo o Centralnom registru, već o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Drugo, mi danas, odnosno na ovoj sednici nismo imali predloge 62 zakona, već ukupno 62 tačke gde ima zakona, gde ima sporazuma, gde ima odluka. Dakle, narodni poslanik koji je malopre govorio nema pojma šta je na dnevnom redu.

Pogotovo je uvredljivo za poslanike Srpske radikalne stranke da poslanik kaže da ovde sede samo dva poslanika opozicije. Čini mi se da je on na ovaj način poslao poruku i vladajućoj većini, ali vi ćete već da vidite šta ćete sa Rasimom Ljajićem i sa ovim njegovim poslanikom. Ovde su poslanici SRS kao najozbiljnija opozicija vlasti i najveća opoziciona politička stranka u Narodnoj skupštini. Ako to nekome smeta, ne možemo im pomoći, ali to jeste tako i to jeste činjenica.

Naravno da ovi Ljajićevi poslanici imaju problem, zato što je izvesno da će zbog ove afere koju smo otvorili kada je u pitanju Rasim Ljajić verovatno imati problema sa kim će na sledeću listu. Prosto ne mogu da verujem da bi ih posle ovoga Aleksandar Vučić stavio na svoju listu, a onda oni sada pokušavaju da se nekakvim dodvoravanjima, da li pojedinačno, da li kao grupa, negde smeštaju, ali njihov problem jeste što njih na narednim izborima neće niko. Neće biti ni na čijoj listi. Neće ih ni ovi iz ovog saveza zato što kad su prešli u SNS, u vladu Srpske napredne stranke, što su tada zapravo...

PRESEDNIK: Vreme. Zahvaljujem. Dve minute, dovoljno.

Po Poslovniku Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Sada je upravo godinu dana kako se krenulo sa ovom praksom, odnosno kako je vladajuća većina krenula sa ovom praksom podnošenja amandmana na prve članove prve tačke dnevnog reda, i to uvek preko 300 ili 350, tako da bi se, 300 puta dva, potrošilo ovih 600 minuta predviđenih za raspravu u pojedinostima. To se nekada ne vidi tako jasno, pogotovo ne u TV prenosu. Građani to ne mogu da vide kada krene neka polemika, rasprava povodom Poslovnika i slično, ali u suštini otada, evo već godinu dana tačno, svaka sednica i svaka tačka je zapravo kontaminirana tom praksom, ponavljam i naglašavam, sviđalo se to nekom ili ne, kakva ne postoji nigde u parlamentarnom svetu, da vladajuća većina podnosi amandmane na svoje predloge zakona, da onda Vlada nama odbaci te amandmane, a da se na

taj način uskrati mogućnost opoziciji da raspravlja o nekim konkretnim stvarima.

Šta to konkretno znači u praksi? Mi sada imamo predlog budžeta među svim ovim tačkama kao najvažniju stvar koju ova skupština donosi i treba da donese u toku jedne godine i što direktno utiče na život građana. U tom budžetu ima raznih stvari. Neke su dobre, neke su manje dobre, neke su prihvatljive, neke su manje prihvatljive, ali jeste neobično, rekao bih i skandalozno, u svakom slučaju veoma loše, da se o tim argumentima za i protiv neće moći raspravljati u pojedinostima, već ono što smo rekli u načelu.

Recimo, smatram da stavka od 250 miliona evra za nacionalni stadion je pogrešna. Treba da postoje mnogo veći prioriteti.

PREDSEDNIK: Poslaniče, neću dozvoliti sada da raspravljate o tački koja nije na dnevnom redu. Mi raspravljamo o pojedinostima.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Da, ali to je poenta mog govora.

PREDSEDNIK: Poenta vašeg govora je da odbijate da vaše vreme potrošite na predlog zakona koji je u fokusu vašeg interesovanja.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Naprotiv, predsednice.

PREDSEDNIK: Nemojte da mutite ovde vodu kako vas neko sprečava da govorite o tački dnevnog reda za koju ste vi zainteresovani i o amandmanu koji ste eventualno predložili o sredstvima koja su izdvojena za izgradnju nacionalnog stadiona.

Pa vi sebi dajete za slobodu da o tome pričate na amandman na član 1. Predloga zakona o kome smo počeli da raspravljamo. Znači, dužna sam da usmerim poslanike da govore na amandman koji je predložen ovde na prvu tačku. A poente... Čemu to? Želim da govorim šta ja hoću, jer neću da sedim onda kada bude Predlog zakona o budžetu. Ne mogu da dozvolim da se ovde plasiraju javnosti izmišljotine o radu Parlamenta i da u tome baš učestvuju poslanici. Ne znam da li ste me razumeli. Mislim da ste savršeno razumeli šta sam rekla.

DORĐE VUKADINOVIĆ: Predsednice, ja sam vas razumeo, ali ne znam da li ste vi razumeli ili da li ste svesni kako izgleda ova rasprava u pojedinostima svih ovih 12 meseci unazad.

Dakle, podnose se amandmani koji nemaju veze sa budžetom i do budžeta nećemo ni stići. Zato sam hteo da vam skrenem pažnju. Možete mi oduzeti reč, možete me kazniti, kao što je radio vaš kolega, ali mislim da javnost treba da zna da mi o najvažnijim i najozbiljnijim stvarima koje se tiču budžeta nećemo moći da raspravljamo jer će sve vreme otići na prve tačke...

PREDSEDNIK: Moram da vas prekinem zato što opet iznosite neistine o radu Parlamenta Republike Srbije. Mi svih 12 meseci radimo striktno, ali striktno po Poslovniku o radu Narodne skupštine Republike Srbije i svako ima vreme onoliko koliko je zadobio na izborima, ni manje ni više. Ako imate

amandmane koje ste napisali na određenu tačku dnevnog reda, vi iskoristite svoje vreme ili vreme koje ste zadobili pravljenjem nekakvih novih poslaničkih grupa i pričajte o tome, ali nemojte ovde da govorite da nešto nije u skladu sa Poslovníkom o radu Narodne skupštine, kada je sve striktno.

Nađite mi odredbe Poslovníka o radu Narodne skupštine koje ne odgovaraju načinu rada plenuma u poslednjih 12 meseci. Tačno mi nađite te odredbe i izgovorite ih ovde javno, član taj, stav taj itd. Nećete ih naći. A konsultujte se sa kolegama iz sada Saveza za Srbiju, a ranije nešto drugo, koji su pisali ovaj poslovnik. Jedan najčešće sedi ispred vas kada dođe ovde na zasedanje, Nenad Konstantinović. Porazgovarajte sa njim i on će vam sigurno bolje rastumačiti Poslovnik od mene, jer ko će drugi ako ne onaj ko je kreator Poslovníka. On sigurno zna kakva mu je namera bila kada je to pisao. I gospođa Gordana Čomić je bila u toj radnoj grupi. Svi sede blizu vas kada dođu, pa lepo sa njima konačno raščistite tu situaciju.

Molila bih vas da vaše vreme prištedite i iskoristite ga u momentu kada vam je to najoportunije i kažite građanima Srbije šta vam smeta. Ne mogu da izmislim neko drugo vreme, kada ga niste zadobili na izborima.

Po Poslovníku, narodni poslanik Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana predsedavajuća, ovo je po ko zna koji put član 107. Reklamiram povredu dostojanstva. Za mene je teška povreda dostojanstva ako kolega poslanik nama osporava politička prava.

Dakle, svaki čovek, svaki punoletni građanin, sem kada mu je to zakonom zabranjeno, ima pravo da bude biran i da bira, ima pravo na politička prava. On danima nama osporava podnošenje amandmana.

Član 161. kaže da svaki poslanik i predlagač zakona ima pravo da podnosi amandmane. On bi želeo ovde da samo on, i da samo oni mogu da predlažu amandmane, a da mi to pravo nemamo.

Skupštinu čini 250 narodnih poslanika i svaki od njih ima podjednaka prava. Doduše, poslanički klubovi kao što su njegov i moj imaju malo veća prava nego Srpska napredna stranka. Srpska napredna stranka ima ukupno vreme 130 i nešto minuta, na sto i nešto poslanika to je minut i 30 sekundi. Moja poslanička grupa i grupa gospodina Vukadinovića ima ukupno, ja mislim, negde oko pet minuta po narodnom poslaniku. Dakle, na određeni način male grupe su već favorizovane.

Ali on danima nama osporava pravo da predlažemo amandmane. On bi da mi sedimo, a da on priča, jer to je njegov posao, kao što je meni rekao da ja kao poljoprivrednik nemam pravo da budem u Skupštini i da je to njegov posao, da ja treba da orem, kopam, sedim ispred prodavnice i pijem pivo. Dame i gospodo, ovo je opasno. Oni pričaju o fašizaciji, a pri tome misle da ovde u Skupštini postoje poslanici sa posebnim pravima kao što je on, da samo oni

mogu da predlažu amandmane i da tumače, a da mi samo moramo da slušamo te njegove mudrolije.

Ne tražim da se o ovome glasa. Ubuduće povedite računa. Hvala vam puno.

PREDSIEDNIK: Želite li da glasamo? (Ne.) Zahvaljujem.

Reč ima Muamer Bačevac.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, uvažena predsedavajuća, mislim da amandman koji su podneli predstavnici Srpske radikalne stranke ne treba prihvatiti jer je to nešto što je apsurdno s obzirom na to da traže da se izmeni naziv Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Ne znam kako drugačije treba da bude naslov izmene i dopune, i u stvari suštinski ovo govori o politici i o delovanju Srpske radikalne stranke u ovom trenutku. To je jedna najamnička partija koja se ne brine o interesima Srbije. Njih ne zanima ni sam amandman, odnosno kao institucija da se može jedan zakon promeniti, već samo da bi se javljali i da bi, praktično, odrađivali ono za šta su tu, a reći ću da su stranka u umiranju. Koriste svaku poziciju, pa i ovu.

Mislim da je to nešto što je nedopustivo, da se u jednom delikatnom trenutku za Srbiju i za srpski narod jedna stranka koju vodi Vojislav Šešelj ponaša na ovakav način, jer on sebe svodi na jednu rijaliti zvezdu koja je svesna da joj partija gubi na svim izborima i ne može dosegnuti cenzus pa je u stanju da se kocka i sa interesima srpskog naroda.

Socijaldemokratska partija će biti brana svakom nacionalizmu, negativnom, i svakoj želji da se Srbija skrene sa evropskog puta, sa donošenja kvalitetnih evropskih zakona koji će pomoći svim građanima ove države da bolje žive i da, naravno, žive u blagostanju, u jedinstvu, u nečemu za šta je Srbija imala zaista dugogodišnju, viševjekovnu tradiciju.

(Vjerica Radeta: Replika.)

(Nemanja Šarović: Poslovník.)

PREDSIEDNIK: Replika, Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo, mi smo malopre čuli sve samo ništa o amandmanu, ali naravno to je apsolutno pravo narodnog poslanika i mi se tome ne protivimo, samo neka svako priča šta misli da treba da kaže.

Ja ću citirati jednu rečenicu: „Odluka o ulasku u vladajući blok je moralno diskutabilna, ali birao sam između opstanka i nestanka SDPS-a“. To je Rasim Ljajić rekao 19. juna 2012. godine, kada je molio Borisa Tadića da mu dozvoli da se prikloni Srpskoj naprednoj stranci. Naravno, nije dobio tu saglasnost i onda je sam rekao da je to što radi diskutabilno sa moralnog aspekta. A pre toga je rekao da bi on bio nemoralan čovek kada bi napustio Demokratsku stranku i priklonio se tada vladajućem bloku SNS-a.

E sad, zaista pitam ove moralne gromade da li se oni bar malo zacrvene kada ih podsetimo na to što se desilo tog 19. juna 2012. godine.

Teško da se može gospodin Bačevac zacrveneti. On iz sve snage brani Rasima Ljajića, ima razloga, zato što mu je Rasim Ljajić omogućio da on, recimo, u Ulici Sutjeska u Novom Pazaru napravi velelepnu vilu, i to, zamislite, na trotoaru. Ulica je bila prava, ali sada je tamo gde je kuća Muamera Bačevca napravljena krivina da bi se zaobišla njegova kuća, da bi svi ljudi koji koriste tu ulicu morali da prave tu krivinu. Šta je, takođe, još bitno? Ta ogromna kuća je napravljena bez građevinske dozvole, tako da vi ostali iz te Ljajićeve stranke, ako nemate tu vrstu problema, vodite računa koga podržavate i zbog čega to radite.

PREDSIEDNIK: Hvala. Vreme.

Po poslovniku, Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, prekršen je član 107, koji govori o tome da je svako dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine...

PREDSIEDNIK: Član 107. je iskorišćen upravo pre vas.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Prekršen je... Dozvolite da završim rečenicu, gospođo Gojković.

PREDSIEDNIK: Da, ali morate se pozvati na...

NEMANJA ŠAROVIĆ: Prekršili ste i član 27...

PREDSIEDNIK: Isto korišćen.

NEMANJA ŠAROVIĆ: ... Prekršen je član 107, prekršen je član 103. stav 3. Je li dovoljno, gospođo Gojković?

PREDSIEDNIK: E, član 103. stav 3. jedino.

NEMANJA ŠAROVIĆ: E, dakle da vam pojasnim. To što je jedanput neko ukazao na povredu tog člana, to ne znači da do kraja sednice više ne može da ukaže na povredu tog člana. Dakle, ja ne govorim o odredbi na koju se pozvao neko iz SDPS-a na početku sednice, nego upravo pre mog izlaganja vi ste povredili jer ste dozvolili da poslanik vladajuće koalicije na najgori mogući način vređa i Narodnu skupštinu, i poslanike Srpske radikalne stranke i sve građane Srbije.

Ako je za vas u redu, gospođo Gojković, da neko kaže da je SRS najamnička stranka, ako to za vas nije uvredljivo, ako nije uvredljivo da kaže da je stranka u umiranju, ako nije uvredljivo da kaže da je to stranka koja ne vodi računa o interesima građana Srbije, ja ne znam šta je. I da li ćete taj isti aršin imati i onda kada poslanici opozicionih stranaka budu tako govorili o vladajućim partijama?

Skandalozno je to što tog čoveka niste prekinuli, što ste dozvolili da vređa i predsednika Srpske radikalne stranke i poslanike i sve građane koji su glasali. To je u prenosu. Svi su to čuli. Dakle, ponavljam pitanje za vas – da li

je u redu reći da je stranka koja sedi u Narodnoj skupštini Republike Srbije najamnička?

(Isključen mikrofoni.)

(Nemanja Šarović: Vi ste u obavezi da ga prekinete.)

PREDSIEDNIK: Hvala. Ne bih vodila polemiku ni sa vama, ni sa Poslaničkom grupom SPDS.

(Nemanja Šarović: Vi ste u obavezi da ga prekinete.)

Da sam predstavnik Evropske unije, sada bih zamolila obe strane da obrate pažnju i uložite napore za smirivanje situacije. Da sam predstavnik EU, što nisam, ali vas u ime Parlamenta molim da se vratimo na dnevni red i da razgovaramo o amandmanima. Mislim da to građani očekuju od nas. Naravno, ne mogu da utičem.

(Muamer Bačevac: Replika.)

Kome želite da replicirate? Vjerici Radeti?

Da li vi, Nemanja Šaroviću, želite da se glasa o povredi Poslovnika?

(Nemanja Šarović: Hoću da se izjasnim da čuju građani.)

Želite? Hvala.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Ne želim tajno. Da, želim, hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Samo bez agresije, molim vas. Dugo ćemo raditi i sačuvajte temperament za te dane. Mislim na vas i na vaše zdravlje.

Reč ima Muamer Bačevac.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Napadati mene za čast, obrazovanje, uljudnost, prodržavnost, to vam je isto kao dokazivati da gospodin Šešelj nije osuđeni ratni zločinac, da nije odležao 10 godina u zatvoru i nije postao rijaliti zvezda koja na svaki način skrnavi ono što je Srbija koju ja volim, Srbija od koje sam ja učio, Srbija koju ja zastupam činila kroz istoriju i čini i danas. On je rijaliti zvezda i lažni vojvoda. Sebe nazvati vojvodom posle Stepe Stepanovića jeste skrnavljenje. Šešelj vam je, gospodo draga, i svi građani Republike Srbije, isterao jednu hrvatsku porodicu, porodicu Brbalić...

(Vjerica Radeta: Kako, kako?)

... Barbalić, iz Zemuna, za vreme dok su radikali bili na vlasti u Zemunu, eto tako...

(Nemanja Šarović: Šta je ovo?)

... A uselio je najbližu svoju saradnicu u taj isti stan. Eto o kakvom se čoveku radi. Eto kako se brane interesi Republike Srbije. Otimanjem tuđeg, otimanjem onog što pripada drugom građaninu Republike Srbije. Eto na koji put bi ta stranka povela ovu državu, ali će tome stati na kraj SDPS i sve druge partije koje žele da ova država bude uređena država i da donosi prave zakone. Upravo se predlogom da se izmeni ime zakona govori o bespredmetnosti

njihove želje da išta rade kvalitetno. U zakonodavstvu jedini njihov cilj, jedini cilj njihovog lidera je da naplati još malo para i uzme reket od koga može, jer zna da je politička prošlost na političkoj sceni Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Vjerica Radeta: Replika.)

(Nemanja Šarović: Poslovnik.)

Replika. Vjerica Radeta traži repliku, direktno obraćanje je bilo Muameru Bačevcu i on se direktno obraćao.

Izvinjavam se, Vjericice.

Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospođo Gojković, prekršili ste i član 108. On vas kao predsjednika Narodne skupštine obavezuje da izričete mere onim poslanicima koji krše red i koji vređaju druge poslanike.

Vi ste propustili da kažete po kom je osnovu Muamer Bačevac dobio reč. Očigledno je dobio pravo na repliku, a to nije imao pravo jer je prethodno njemu replicirala Vjerica Radeta. Replike na repliku nema, makar po Poslovniku, pod uslovom da u ovom delu sednice važi Poslovnik, a vi ga svojim postupanjem uporno derogirate.

Druga stvar. Vi, gospođo Gojković, kada vršite funkciju predsedavajućeg, bez obzira na lične simpatije ili antipatije, dužni ste da zaštitite svakog poslanika. Vi ste dozvolili da poslanici vladajuće koalicije za predsjednika najveće opozicione parlamentarne stranke kažu da je lažni vojvoda, da naplaćuje reket i da je, navodno, neku hrvatsku porodicu protivzakonito isterao iz stana u Zemunu.

U to vreme vi ste bili potpredsednik Srpske radikalne stranke i treba da znate da je sud dokazao, posle višegodišnjeg postupka, koji je prošao sve sudske instance u Srbiji, da je to što je rekao Muamer Bačevac apsolutna laž. Kako vas nije sramota da dozvolite...?

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Evo, sramota me je što ova sednica izgleda ovako.

(Nemanja Šarović: Zašto ste dozvolili da izgleda tako?)

Poslaniče, nemojte da mi čitate lekciju.

(Nemanja Šarović: Dozvolite mi da završim.)

Ne.

Upravo po Poslovniku vodim sednicu ja, a ne neko ko je glasniji i ko nasiljem želi mene da natera da radim ovako ili onako.

Nemojte da vičete. Isuviše sam dozvolila na početku sednice i kraj.

Vi ste izgovorili jednu notornu neistinu – nema replike na repliku. Pa šta smo radili ovde poslednjih pet-šest godina, onda mi tek nije jasno. Kako nema replike na repliku? Valjda nema replike na povredu Poslovnika.

Drugo, poslanik Bačevac je dobio reč jer je lično pomenut više puta u izlaganju vašeg zamenika šefa poslaničke grupe, gospođe Vjerice Radete. Nemojte odmah da gledate Poslovník gde sam ja pogrešila, nego slušajte koleginicu. Mladi ste. Nešto ćete i čuti. Znači, ako neko nekog direktno spominje i govori samo o njemu, ima prava da odgovori.

Drugo, niste vi taj koji treba da odgovori nego, eventualno, poslanica Vjerica Radeta. A vi sebi dajete za slobodu da vi vodite vašu poslaničku grupu, što je očigledno problem poslaničke grupe, a ne moj.

Sada dajem pauzu 10 minuta, jer želim da raspravljamo o Predlogu zakona a ne da slušamo tirade poslanika o povredama Poslovníka i međusobne.

(Nemanja Šarović: To je tirada?)

To je tirada. Maltretirate me na poslu mom. To se zove mobing politički, da vam prevedem.

(Posle pauze.)

PREDSEDNİK: Poslanice Radeta, vi o amandmanu? Pošto sam replike zaustavila.

(Vjerica Radeta: Ne.)

Onda zahvaljujem.

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodna poslanica Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite, Nataša.

NATAŠA Sp. JOVANOVIĆ: Izašao je ministar, ali moramo da pokrenemo jednu veoma ozbiljnu temu kada je u pitanju obavezno socijalno osiguranje, jer registar, imali ga – nemali, to je sada potpuno tehnički zakon i jedan osnov po kome će da se ostvari uvid u ono što se dešava kod obaveznog socijalnog osiguranja.

Ali, šta je problem danas u Srbiji? Problem su svi oni koji nisu u mogućnosti zbog izuzetno teške socijalne situacije i ekonomske da plate obavezno socijalno osiguranje. Naime, krajem maja ove godine poljoprivrednicima u Srbiji su počela da stižu rešenja za obavezno socijalno osiguranje i u proseku je to 6.000 dinara na mesečnom nivou. U Srbiji danas ima 370.000 registrovanih gazdinstava i onih koji po tom osnovu treba da plate socijalno osiguranje, ali samo 50.000, do eventualno 70.000, pošto se još nisu završili svi kvartali ove budžetske godine, mogu to da urade. Ostali ne mogu, jer nemaju odakle.

Vi time treba da se bavite. I umesto da ste imali poseban zakon koji će direktno da se odnosi na poljoprivrednike kao posebnu kategoriju, i veoma ugroženu u društvu, mi sada raspravljamo o nečemu što je tehnička stvar.

Uostalom, gospođu Gojković, mislim da i vi, kada dobro razmislite, a i sve vaše kolege u vašoj poslaničkoj grupi, pod hitno je vreme da se izvrši rekonstrukcija Vlade, da kao kofer napolje lete pojedini ministri, kao i Rasim

Ljajić, koji je, uostalom, danas izjavio da se umorio od politike, kao da je orao i kopao 18 godina a ne pravio sve te kombinacije, i na kraju se došlo do saznanja, otvorila se samo ta kutija, da je on na čelu narko-klana u Novom Pazaru i u Srbiji uopšte.

PREDSEDNIK: Na naslov predloga zakona amandman je podneo poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč o njegovom amandmanu? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na naslov zakona i predložio da se on zove zakon o Centralnom registru u oblasti obaveznog penzijskog, invalidskog i zdravstvenog osiguranja.

Međutim, ono što bi bio neki preduslov za ovu današnju raspravu to je, pre svega, da imamo prisutnog predsednika Vlade Anu Brnabić, i podsetiću građane Srbije, ali i vas kao predsedavajućeg, da smo mi u jednoj raspravi zapravo objedinili raspravu o 62 različita predloga, što zakona, što odluka o izboru itd.

Uslov za objedinjavanje rasprave o dva zakona je da su oni međusobno uslovljeni. Ova rešenja definitivno nisu međusobno uslovljena, ali ono što jeste, to je da je budžet najvažniji zakon u godini, odnosno u razvijenim demokratijama. Tamo gde se poštuju pravila parlamentarne demokratije, to je najvažniji zakon. Zašto? Zato što je to prilika za sve narodne poslanike da rešetaju Vladu, da pitaju za svaki trošak, za svaki predlog i da, zapravo, na taj način temeljno pretresu stanje u čitavoj državi i u svim oblastima života.

Mi, naravno, ni ove godine to nismo u mogućnosti. Nismo prevashodno zbog toga što ko zna koju godinu po redu nema završnog računa. Postavlja se ozbiljno pitanje zašto mi uopšte raspravljamo o budžetu, a budžet po svojoj suštini nije ništa drugo nego plan trošenja sredstava u državi, ukoliko nikad nema završnog računa, ukoliko vi nikad niste položili račune kako ste zaista potrošili sredstva i kakvo značenje ima budžet ako vi nama predstavite jedno bez obaveze da položite račune na kraju finansijske godine i da nas obavestite zaista kako ste sredstva potrošili.

PREDSEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Miljan Damjanović.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Dubravko Bojić.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde moram da istaknem, a na to sam i više puta ranije ukazivao, na ustaljenu lošu praksu Vlade da spaja i objedinjuje u jedinstvenu raspravu na desetine i desetine zakonskih predloga. To je i danas slučaj i to bi nekako prošlo da nije u poplavi zakonskih predloga za današnji dnevni red i Predlog zakona o budžetu, svakako najvažniji zakon svake vlade za godinu za koju se donosi.

Sve bismo i to nekako prihvatili da imamo onih 10 sati vremena predviđenog za raspravu u pojedinostima, da možemo govoriti o Predlogu zakona o budžetu, a ne o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Svaki zakon je važan jer uređuje određenu oblast, ali mi ćemo ovih 600 minuta predviđenih za ovaj vid rasprave potrošiti na ovaj zakon. Zar nismo mogli govoriti o nečemu što je ministar prošle nedelje izneo ovde, što lepo zvuči, i zaista lepo zvuči, a to je stopa nezaposlenosti od 11,3% ili o 370.000 novozaposlenih građana Srbije za poslednje četiri godine? To je zaista lepo čuti, ali da li je izgovoreno samo zato što narod voli to da čuje, jer mislim da nije baš verovati našoj statistici, u kojoj je u sve više netačnih podataka.

Nastaviću kroz sledeće amandmane o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

PREDSIEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podnela poslanica Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, danas smo započeli raspravu u pojedinostima o prvoj od 62 tačke dnevnog reda, odnosno predloga zakona, sporazuma i odluka i, nažalost, samo ćemo o njoj raspravljati, dok o Predlogu zakona o budžetu, koji predstavlja najozbiljniji predlog zakona, nećemo stići ni reč da progovorimo po onim amandmanima koje smo podneli i veoma se ozbiljno pripremili.

Mnoge budžetske stavke su nepotpune i nedorečene i dosta toga je ostalo neprecizno navedeno. Jedna od prikrivenih stavki u budžetu jeste i finansiranje Bošnjačkog nacionalnog saveta Esada Džudže koji se zalaže za dalje cepanje Srbije, što je u najmanju ruku skandalozno.

Kada je predlog zakona...

PREDSIEDNIK: Poslanice, toga nema u ovom predlogu zakona. Promašili ste amandman.

RUŽICA NIKOLIĆ: Ne, nisam.

PREDSIEDNIK: Jeste, sto posto.

RUŽICA NIKOLIĆ: Dobro, da li mogu da nastavim o Centralnom registru?

PREDSEDNIK: Možete da nastavite, ali sačuvajte taj amandman i to obrazloženje za Predlog zakona o budžetu, a ovde ste promašili temu, jer toga nema u naslovu Predloga zakona koji ste tražili da se izmeni.

RUŽICA NIKOLIĆ: Kada je Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja u pitanju, koji treba da obezbedi efikasniju kontrolu naplate doprinosa za socijalno osiguranje, smanjenje troškova administracije i efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja, mi smo pokušali da poboljšamo ovaj predlog. Dali smo većinu amandmana koje ste vi odbili i pitali bismo vas – da li vi u Vladi uopšte razgovarate o onome što vam mi, srpski radikali, uporno ukazujemo na razne kriminalne afere, u ovom slučaju afere koje su vezane za Rasima Ljajića?

PREDSEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Uvažene kolege, dame i gospodo narodni poslanici, imam višegodišnje iskustvo narodnog poslanika, ali do jutros nisam znao da poslanici nemaju pravo da podnesu amandman na naslov zakona. Mene to mnogo i ne čudi. Ako neko ko može da se nazove poslanikom pravi krivine, pa od prave ulice napravi krivu, pa to ospori, to onda nije ni iznenađujuće.

Ali, gospodine ministre, s vama bih želeo malo sad da debatujem. Zvuči lepo zakon o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, a da li ste vi preko Poreske uprave kao nadležni ministar proverili da, ukoliko se neki preduzetnik i vlasnik određene radnje opredeli da prima lični dohodak, odnosno zaradu, da on plaća 80% obaveze na svoju zaradu? Znači, na jedan dinar 80%, ili 80 para, on plati. O kakvoj obavezi Centralnog registra onda mi možemo da govorimo, a nezaposlene sa nekim malim, neznatnim smanjenjem 58,75%...

Mi srpski radikali znamo zbog čega vi uvodite ovaj centralni registar. Ne kažemo da je nepotrebno. Vi ga uvodite zbog efikasnije kontrole naplate poreskih obaveza. Mi nismo protiv toga da se poreske obaveze plaćaju, da postoji evidencija, da oni koji to ne mogu da urade, da vidi država da li ima mogućnost da im pomogne, a oni koji to ne žele da urade, da budu sankcionisani.

Pa pošto su nam stavili primedbu da nemamo pravo da predložimo izmene zakona o kojem mi sada raspravljamo, evo, ja bih, nisam se konsultovao sa mojom poslaničkom grupom, ali vrlo rado odustao i povukao ovaj amandman ako bi mi ministar objasnio da će u ovom centralnom registru moći da se prepozna da je jedan potpredsednik Vlade vođa narko-dilera i mi strahujemo da neće biti još takvih.

Gospodine ministre, ako objasnite da se on vidi u ovom registru, onda ćemo mi odustati od amandmana koji sam ja podneo, pa nećemo ni menjati zakon. Nama će biti sasvim dovoljno i to. Hvala vam.

PRESEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Na Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja Poslanička grupa Srpske radikalne stranke podnela je amandman kojim smo predložili da se promeni naslov tako da glasi – zakon o jedinstvenom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Naime, u Republici Srbiji je trenutno na snazi Zakon o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, koji je usvojen 2010. godine, „Službeni glasnik“ broj 30/2010. Važno je istaći da je 2010. godine, kada je prvi put usvojen ovaj zakon, članom 5. bilo definisano da se sredstva za obavljanje delatnosti Centralnog registra obezbeđuju iz budžeta Republike Srbije na razdelu ministarstva nadležnog za socijalnu politiku, a ministar rada i socijalne politike je bio Rasim Ljajić.

Godine 2014. izvršene su dve izmene i dopune ovog zakona, „Službeni glasnik“ 44/2014 i 116/2014. Između ostalog, u članu 5. je definisano da se sredstva za obavljanje delatnosti Centralnog registra obezbeđuju u budžetu Republike Srbije na razdelu ministarstva nadležnog za poslove finansija.

Samostalnim članom zakona i izmenama i dopunama, „Službeni glasnik“ 116/2014, definisano je – ministarstvo nadležno za socijalnu politiku je dužno da u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona isknjiži opremu i sredstva za rad iz stava 1. ovog člana iz svojih poslovnih knjiga. Ministarstvo nadležno za poslove finansija će opremu i sredstva za rad iz stava 1. ovog člana evidentirati u svojim poslovnim knjigama po ispunjenju uslova iz stava 2. ovog člana. Do današnjeg dana nije došlo do proknjižavanja ovih sredstva.

U predlogu zakona koji je danas pred nama u članu 45. stoje identične odredbe kao u izmenama i dopunama iz 2014. godine. Jedino su članovi zakona različiti. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima Ministar Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Dame i gospodo, uvaženi poslanici, par razjašnjenja oko ovog zakona i načina na koji Centralni registar funkcioniše.

Dakle, najpre, taj centralni registar je osnovan i definisan zakonom iz 2010. godine i sam njegov naziv je takođe definisan istim zakonom, tako da zbog toga nema potrebe da se menja. U međuvremenu je zaživeo i ceo taj sistem radi na način na koji treba da radi.

Ono što je važno jeste da se zna da se u taj centralni registar prijavljuju svi oni koji žele da prijave obavezno socijalno osiguranje, da li je to poslodavac

ili je to zaposleni, i imate na njihovom portalu i informaciju do koje možete da dođete oko toga koliko su uplaćeni doprinosi za obavezno socijalno osiguranje. Mislim da to nekima od vas koji su postavili to pitanje daje odgovor na pitanje da li i na koji način može da se dođe do informacije koliko je i ko dobio, odnosno plaćao doprinosa za obavezno socijalno osiguranje.

Ono što je važno je, takođe, da su napori Vlade Republike Srbije usmereni, a stoga i izmena ovog zakona, ka tome da svi registri rade zajedno, dakle da međusobno komuniciraju. Kada kažem registri, mislim i od poreske uprave i od ovog registra i svih ostalih registara kroz tzv. e-portal ili e-upravu, gde građani Srbije nemaju potrebe više da odlaze po razna dokumenta nego to sistem, odnosno država kroz e-upravu i elektronska dokumenta radi za njih. Hvala puno.

PREDSIEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Izvolite.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Pre nego što obrazložim svoj amandman, htela bih samo da skrenem pažnju da su poslanici stranke Rasima Ljajića koji su napustili sednicu ili su sa iste pobjegli još uvek prijavljeni u sistemu. Dakle, ja sa svog mesta vidim barem pet poslaničkih kartica koje su ubačene, pa ne bi bilo loše da ih neko ko je za to zadužen izvadi iz sistema.

Da se vratimo na amandman. Dakle, podnela sam amandman na naslov Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, a svojim amandmanom predlažem da se naslov Predloga zakona promeni tako da

glasi – Predlog zakona o Centralnom registru korisnika obaveznog penzijskog, invalidskog i socijalnog osiguranja.

Ovaj registar je od izuzetnog značaja s obzirom na to da olakšava poslodavcima prijavu zaposlenih. Međutim, interesantno je to da su za jedinstvenu bazu Centralnog registra preuzeti podaci o obračunatim, odnosno plaćenim doprinosima za obavezno socijalno osiguranje iz Poreske uprave počev od marta 2014. godine, kada je započeo sa radom sistem Poreske uprave pod nazivom „objedinjena naplata“ i da se ti podaci dostavljaju Centralnom registru na nedeljnom nivou.

Dakle, preuzeti su podaci od marta 2014. godine, a mi na sajtu Centralnog registra možemo pročitati saopštenje od novembra 2018. godine, koje glasi: „Portal za obveznike Centralnog registra od danas je dostupan za rad u punom kapacitetu“. Dakle, vama je trebalo četiri godine od pokretanja portala da ga stavite u pun kapacitet, pa se postavlja pitanje koliko bi vam onda vremena bilo potrebno da se problem suštinski reši i da se radnici u Srbiji izvuku iz sivo-crne zone.

Žao mi je što danas, kada raspravljamo o ovom problemu, niste prisutni u punom sastavu, odnosno što je odsutan potpredsednik Vlade Rasim Ljajić, budući da je i sam bio na funkciji ministra za rad i socijalna pitanja između 2007. i 2008. godine. Iz medija smo pročitali da on najavljuje svoje povlačenje govoreći da neće biti član neke sledeće vlade, bilo da je reč o izborima ili o rekonstrukciji. S obzirom na to da je još uvek na funkciji potpredsednika Vlade i ministra, a da ne sme da se pojavi pred narodnim poslanicima, mi iz Srpske radikalne stranke samo imamo da poručimo da ne moraju da se čekaju neki naredni izbori, već da može i da se podnese ostavka. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Zarad informisanja, portal radi nesmetano, osim desetak dana u oktobru kada zbog tehničkih razloga nije funkcionisao. To je u međuvremenu popravljeno, tako da ovaj portal apsolutno radi kako treba i vrši svoju funkciju. Hvala puno.

PREDSEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Filip Stojanović.

FILIP STOJANOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, podneo sam amandman na naslov Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Amandmanom sam tražio izmenu naziva zakona.

Ovo je po ko zna koji put da Poslanička grupa Srpske radikalne stranke podnosi amandmane na naziv Predloga zakona, jer to činimo sa opravdanim razlogom. To što vi uporno odbijate naše amandmane neće nas sprečiti da razmatramo zakone i pišemo amandmane tamo gde smatramo da se tekst zakona može popraviti.

Ovo je jedan veoma važan zakon, koji se i te kako tiče svakog građanina Republike Srbije. Iz tog razloga bi trebalo da imate malo više sluha za primedbe opozicionih stranaka, jer svi mi korisnici obaveznog socijalnog osiguranja na isti način trpimo posledice nedostatka ovog zakona. Verujem da i vi, kao i ostali građani, osećate nedostatke ovog zakona kada se na delu susretnete sa njim. Time je vaša odgovornost kao ljudi koji vrše vlast još veća, ali na osnovu svega ovoga nisam primetio da ste svesni te činjenice.

Nije dovoljno prepisati zakon od zemalja Evropske unije, usvojiti ga u Parlamentu i smatrati da je time posao završen. Posao u ovoj oblasti nikada nije završen, jer uvek treba težiti ka tome da se ove stvari poboljšaju. Zato apelujem na pripadnike vlasti i da se ozbiljnije uhvate ukoštac sa ovim problemom. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na Naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Petar Jojić.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman koji očekujem da će Skupština razmotriti i predlažem da ga usvoji. Pridružujem se svim amandmanima koje su podneli narodni poslanici SRS-a.

Ono što bih ukazao jeste da je u pitanju jedan nered u odnosu na plaćanje penzionog i socijalnog i invalidskog osiguranja osiguranika koji rade kod pojedinih poslodavaca. Naime, poslodavci plaćaju radnicima jedan iznos, zvanično preko platnog spiska, a drugi iznos na ruke. Na taj način su radnici koji rade kod poslodavaca, pogotovu kod tajkuna, oštećeni po osnovu plaćanja penzionog i socijalnog osiguranja, jer pitanje je kolika je penzija radnika koji navrši 65 godina života i odlazi u penziju. Kolika će mu biti penzija, to sve zavisi da li je poslodavac plaćao pun iznos ili je izbegavao to da uradi.

Ono što bih želeo da pitam jeste, gospođo predsednice, ako mi dozvolite, postavio bih pitanje ministru pravde samo u skladu sa ovim zakonima koji su u okviru ovog dnevnog reda – šta je preduzeo nadležni okružni javni tužilac u Novom Pazaru da se pokrene odgovarajući postupak...?

(Isključen mikrofonom.)

PREDSEDNIK: Poslaniče, ne mogu da vam dozvolim da u okviru dnevnog reda... Prekinula sam gospodina Vukadinovića za sitnicu, ne mogu vama da dozvolim da vi sada kršite pravila Poslovnika. Kada bude ministarka pravde ili, ako hoćete, utorkom i četvrtkom vi postavite pitanje koje god želite, ali ne možete u okviru ove tačke sada da postavljate pitanje ministru pravde koje nije vezano za ovaj amandman. Mene dovodite u veoma neprijatnu situaciju.

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik dr Dragan Vesović.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Mada smo, gospodo ministri, mada smo malopre od ministra Malog čuli da je zakon iz 2010. godine, ja sam predložio da se njegovo ime promeni da bi sumnju, koja više ne samo da kod mene sve jače i jače postoji, nego postaje sa debelim osnovom izražena, da se ime zakona promeni iz Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja u Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja Republike Srbije.

Evrofanatizam koji od strane vladajuće većine isplivava svakoga dana, bez obzira koji stepen ucena i ponižavanja država Srbija trpi od tih koji su nam važni prijatelji, nagnao me je da i u ovom zakonu, kao i u obilju drugih zakona insistiram da se doda da je to zakon Republike Srbije. Vrlo često zakone prepisemo iz Evropske unije, pa da ne bi oni koji misle drugačije, jer mislim da je krajnje vreme da vlast, bez obzira na to što je izabrana većinom građana ove države, shvati da ima i onih koji ne misle kao oni koji su većina, da bi vlast odagnala sumnju i te ljude učinila maksimalno konstruktivnim i kao ljude koji žele da rade u interesu zajedničke države, i naše i vaše, jeste da ovakvi predlozi treba da budu usvojeni. Hvala.

PREDSEDNIK: Poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Po amandmanu.

Evo, ja podržavam ovaj amandman kolege Vesovića da se doda to „Republike Srbije“ iako moram priznati, i namerno sam odabrao amandman kolege sa kojim dobro sarađujem i u velikoj meri se slažem, da kažem da, uprkos tome što taj amandman ima smisla, ne škodi da se podseti da je reč o Republici Srbiji iako se, naravno, i podrazumeva, i nije problem i da ne bude tog dodatka, ali da mi zaista, evo ja priznajem, sami sebi, ili sam sebi, delujemo kao, ličimo na onu poslovicu da selo gori a baba se češlja.

Dakle, u trenutcima dok mnogo toga gori, i politički i spoljnopolitički u Srbiji i oko Srbije, mi se bavimo naslovom. Mi se bavimo naslovima jednog zakonskog predloga. Do budžeta, kao što rekoh, nećemo ni stići. Ja nisam ni najglasniji niti najradikalniji ovde, ali sam relativno uporan u ukazivanju na ono što je očigledno, što je očigledno i vama ovde, kolege, u Skupštini, što je očigledno i onima koji nas gledaju malo pažljivije.

Neću iskoristiti ovo vreme, jer ga nema mnogo, da bih demantovao neistine koje su izrečene na moj račun, ali hoću ga iskoristiti da kažem da mi raspravljamo o prvim članovima prve tačke dnevnog reda na osnovu amandmana koje predlažu većinski poslanici, vlasti, delom i poslanici opozicije u želji da dođu do reči, odnosno da mogu nešto da kažu, kao što je i rekla koleginica koja je prva ovde govorila.

Mi na taj način izvrgavamo ruglu ne sam poslovnik, nego duh parlamentarizma. Mislim da se izneverio duh parlamentarizma, a to je da ljudi, poslanici, pre svega opozicije ali mogu i vlasti, podnose amandmane na zakone kojima nisu zadovoljni, na delove zakona za koje smatraju da su loši. O tome onda raspravljamo, pa se onda oni koriguju. Ministar prisutan kaže, recimo, ja kažem da za taj stadion ne treba davati 250 miliona, stadion ili za auto-put Merdare–Priština, odnosno Niš–Merdare–Priština, poslanik ili vladajuće većine ili ministar prisutan kaže da to treba iz tog i tog razloga. To opravdava parlamentarnu debatu, a ne ovde da raspravljamo da li je malo bolja ova ili malo lošija ona formulacija nekog zakonskog predloga. Hvala.

PRESEDNİK: Zahvaljujem.

Po amandmanu, Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala.

Pozdravljam mišljenje predlagača koji je predložio da se ne prihvati amandman. Ja se sa tim mišljenjem slažem. A što se tiče diskusije, oni koji su se javili da ovde podrže amandman i rekli da to rade zato što time izvrgavaju ruglu Parlament, pozvao bih ih da ne izvrgavaju ruglu Parlament. Hvala.

PRESEDNİK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podnela poslanica Marija Janjušević.

Da li želi reč? (Da.)

Izvolite.

Očekujem da se prijavite.

Šta se dešava? Miladin Ševarlić je izašao, vi ne.

Dajte, je l' ima nekog ovde iz tehničke službe da zamene karticu poslanici?

(Marija Janjušević: Mogu li karticom kolege Ševarlića?)

Može, nije problem što se mene tiče.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ja sam bila prinuđena, kao i svi ostali narodni poslanici opozicije, da predložim amandman koji se bavi naslovom zakona.

Malo je teško građanima Srbije uopšte predočiti kakva se ovde opstrukcija vrši i da smo mi prinuđeni da prihvatamo neka pravila koja ovde nameće režim kako bi opstruisao rad opozicije.

Takođe sam predložila da se u naslovu zakona doda Republika Srbija. I smatram da bi režim, ukoliko iole razmišlja o svom dužem opstanku na vlasti, trebalo da u svaki naziv zakona stavi „Republike Srbije“, jer biste tako barem deklarativno dokazali da vam je stalo do ove države. U suprotnom, evo, vi čak i ovo malo poštovanja prema državi kojoj pripadate i čiji režim vi rušite sami, čije institucije sami urušavate, ne poštujete, čak ni tako što ćete dodati u naziv zakona – Republika Srbija.

Kad smo kod samog naziva, ja mislim da bi bilo adekvatno da promenimo i naziv ovog visokog doma. Ovo više nije Narodna skupština Republike Srbije koja predstavlja volju naroda, već je institucija za urušavanje državnih institucija, za nepoštovanje volje građana i za sprečavanje opozicije da predstavi sve ono što jeste volja svih građana koji su nama dali glas. Dakle, ovo više nije Dom Narodne skupštine Republike Srbije i čini mi se da biste vi rado čak i iz tog naziva izbacili Republika Srbija, pa me ne čudi što vam smeta da i u naslovu zakona stoji Republika Srbija. Hvala.

PREDSEDNIK: Ovo je Narodna skupština Republike Srbije, a Dom je ova zgrada, uvažena poslanice. Znači, to nije isto.

Reč ima Vjerica Radeta, po amandmanu.

VJERICA RADETA: Naravno, svako ima pravo da podnese amandman i da ga obrazlaže na način na koji želi da ga obrazloži, ali je neverovatno da neko poput koleginice koja je malopre govorila u Narodnu skupštinu uđe kao poslanik jedne koalicije danas predstavlja nekog ne znamo ni sami koga, nekakvu „agenciju za SIS“, gde je njen predsednik koordinator, i sad, da bi se ona predstavila, i da bi se oni predstavili građanima Lučana kao neko ko je čuvar ne znam ni ja čega, ona priča o tome šta je Narodna skupština, šta je predstavljanje građana, šta je izvirgavanje volje građana.

Pa ako neko uđe na jednoj listi u Narodnu skupštinu, na stranu to što je uguran od strane Skota, poput njih, i sada ovde predstavlja Vuka Jeremića, Đilasa, Lutovca, koga sve ne, kako takva osoba ima moralno pravo uopšte da govori o urušavanju ugleda Narodne skupštine?

PREDSEDNIK: Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov Predloga zakona amandman je podneo poslanik Ivan Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana 1. amandman je podnela poslanica Nataša Sp. Jovanović.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Poštovani ministre, građani Srbije treba da znaju šta se sve iz ovih doprinosa za obavezno socijalno osiguranje izdvaja, jer mnogi ljudi to, kad im se ovako kaže, ne razumeju, pa ću ja jedan deo toga da raščlanim i da govorim o ovom obaveznom doprinosu za slučaj nezaposlenosti.

Naime, u Srbiji je mnogo preduzeća od dolaska tajkunske dosovske koalicije na vlast 2000. godine, kada je otpočeta pljačkaška privatizacija, ostalo bez posla. Rasim Ljajić je bio ministar za boračka i socijalna pitanja u jednom periodu, pojavljivao se svuda sa onim nesrećnim Cvetkovićem, sa Mlađanom Dinkićem, obećavao sve i svašta, pa tako i u Kragujevcu, u gradu iz kojeg ja dolazim, obećao je svim radnicima koji su ostali bez posla u fabrikama, kao što je Fabrika za preradu kože „Partizan“, „Autosaobraćaj Kragujevac“, „Filip Kljajić“, „Zastava automobili“, da će biti zbrinuti, bez obzira na sve to, uljuškan u tu fotelju i u vlast, da će dobiti nova radna mesta ili bar adekvatnu pomoć za slučaj nezaposlenosti.

I pošto je lagao, kao što i dan-danas laže da nije na čelu narko-mafije u Srbiji, vas pitam, gospodine ministre, da li ste sada, kao ministar finansija, s obzirom na to da je prošle godine 17. decembra izvršena izmena i dopuna Zakona o obaveznom socijalnom osiguranju, ostvarili uvid u to koliko je ljudi bez posla, da nam kažete kolika je prosečna pomoć za gubitak od posla i, takođe, da nam date podatak, pošto se non-stop hvalite, i vi i ostali članovi Vlade, kako smo mi društvo koje napreduje, bogato, kako ovde cveta preduzetništvo, koliko je onih koji dobrovoljno uplaćuju, dakle ne ovaj obavezni deo, socijalno osiguranje, jer mnogo toga u zdravstvu Srbije treba da se plati, bez obzira na to što ljudi imaju osnovno osiguranje. Pa kako i da se ne plati kad nam drugi mafijaš vodi Ministarstvo zdravlja, a to je Zlatibor Lončar?

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovaj predlog zakona zapravo bi mogao biti i podzakonski akt, jer je on, faktički, nekakav tehnički propis kojim se reguliše ovaj registar obaveznog socijalnog osiguranja. Ali taj registar obaveznog socijalnog osiguranja, zapravo, ima dodirne tačke sa svim ministarstvima i zato mi je nekako neprihvatljivo da ne dozvoljavate da se bilo koji ministar pomene kroz ovaj zakon. Trebalo bi da svi sede tu, pa da svakog pojedinačno možemo ponešto da zapitamo, jer nema ministarstva na koje se ne odnosi i ovaj zakon.

Bilo bi dobro, recimo, gospodine Ružiću, da je na ovaj način regulisano pitanje jedinstvenog biračkog spiska. Mislim da bi to dalo dobar rezultat za neke buduće izbore.

Nataša Jovanović je započela priču o ulaganju ovih sredstava u zdravstvenu zaštitu. Mi smo pitali, ministre Mali, Anu Brnabić i pitamo celu

Vladu, i predsednika države, kad smo otvorili afere ovih pet ministara, pitali smo kako se vršila nabavka za Klinički centar u Nišu. Nismo dobili odgovor, a mi pouzdano znamo da je ogromna količina opreme nabavljena bez tendera i da je to ozbiljno krivično delo. Kao što nemamo odgovor na pitanje, i ima veze sa ovim zakonom ova kombinacija Rasima Ljajića i Esada Džudže, zato što će i Bošnjačko nacionalno vijeće trošiti ove pare. Zato mi želimo da raščistimo sa tim i da vas konačno pitamo. Evo, Ljajić reče da jedva čeka rekonstrukciju. Učinite mu to. Zaista mu više nije mesto u Vladi.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

SINIŠA MALI: Dame i gospodo narodni poslanici, malopre smo čuli pitanje oko informacija vezanih za stanje zaposlenosti, odnosno nezaposlenosti u Republici Srbiji.

Ja sam još u petak vas obavestio o najnovijim podacima koje je izneo Zavod za statistiku Republike Srbije. Dakle, istorijski po pitanju stope nezaposlenosti smo na najnižem nivou u poslednjem kvartalu, odnosno u trećem kvartalu 2018. godine. Stopa nezaposlenosti u Republici Srbiji iznosi 11,3%. U istom periodu stopa zaposlenosti je rekordno visoka 49,2%. U poslednje četiri godine u Srbiji je zaposleno 370.000 novih radnika, što je sjajna vest za nas, naravno, i velika obaveza da nastavimo istim tempom kako bi se broj zaposlenih povećavao i kako bi se smanjila nezaposlenost u Republici Srbiji.

Po pitanju detalja, ako vas interesuje stopa zaposlenosti starosti 15 i više godina iznosila je, kao što sam malopre rekao, 49,2%, i to muškog stanovništva 57,3%, ženskog 41,7%. Region Šumadije i zapadne Srbije, kao i beogradski region beleže najveće stope zaposlenosti. U regionu Vojvodine ova stopa iznosila je 49%, dok region južne i istočne Srbije beleži najmanju vrednost 45,4%. S druge strane, stopa nezaposlenosti stanovništva starosti 15 i više godina iznosila je, kao što sam malopre i rekao, 11,3%, i to 10,5% za muškarce, 12,2% za žene. Gledano na nivou regiona, ova stopa imala je najmanju vrednost u regionu Vojvodine 7,9%, zatim sledi beogradski region 10,2%, region zapadne Srbije i Šumadije 12,5%. U regionu južne i istočne Srbije i dalje se beleži najlošija situacija na tržištu rada, što je i nama indikacija gde treba da usmerimo najveći deo investicija u narednom periodu. (Nataša Sp. Jovanović: Replika.)

PREDSEDNIK: Nije vas pogrešno protumačio.

(Nataša Sp. Jovanović: Jeste.)

Zar nije Vjerica Radeta govorila?

(Nataša Sp. Jovanović: To je na moj amandman.)

Na vaš amandman.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, vi ste sve to lepo rekli, ali ja vas to uopšte nisam pitala. Konkretno sam vas pitala šta se dešava iz dela obaveznog socijalnog osiguranja za slučaj nezaposlenosti sa onim

ljudima, navela sam vam fabrike, mogu da ređam po celoj Srbiji, jer takvih je mnogo koje su ovi opljačkali iz žute dosovske koalicije, čiji je deo bio punih 14 ili već koliko godina Rasim Ljajić, koji su primili novčanu naknadu za gubitak posla, čije je dejstvo prestalo, odnosno na to više nemaju pravo, a oni su i dalje bez posla.

Dakle, ako ti ljudi imaju 50 ili više godina, daću vam sad konkretan primer. Da je nastavljena ta politika žutih u Kragujevcu, govori činjenica da je gradonačelnik Kragujevac Radomir Nikolić otpustio ogroman broj ljudi iz javnih preduzeća. Oni su primili u periodu od devet do dvanaest meseci naknadu za slučaj nezaposlenosti od Nacionalne službe za zapošljavanje u Kragujevcu u proseku od 16.000 dinara. Pošto ih je Radomir izbacio na ulicu, u međuvremenu se on, tata, mama, basnoslovno obogatili, šta će sad biti sa tim ljudima koji su po zakonu, ovom dakle, čiji registar uređujemo, iskoristili to pravo, a sada jednostavno oni nemaju ni za osnovne životne potrebe, jer Zakon o obaveznom socijalnom osiguranju ne odnosi se, dame i gospodo, samo na to lice kome se to uplaćuje, već i na članove njihovih porodica? Šta je jedno dete maloletno krivo što je otac ostao, ili majka, bez posla zbog takve politike koja je vođena?

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar, replika.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, radi izbegavanja svake sumnje, ono što je važno jeste napraviti razliku između Nacionalne službe za zapošljavanje, obaveza, prava i odgovornosti te službe, i Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja.

Dakle, ono o čemu ste vi pričali odnosi se na Nacionalnu službu za zapošljavanje i na podršku koja je vezana za one koji su izgubili posao ili koji su trenutno bez posla. Centralni registar obaveznog socijalnog osiguranja nije vezan za to. Dakle, to je institucija ili je registar koji se odnosi na registrovanje doprinosa za obavezno socijalno osiguranje o kojima registar informiše ili poslodavac ili zaposleni. Možemo da pričamo o tome šta radi Nacionalna služba za zapošljavanje, a mislim da je to već poznato i po pitanju raznih programa specijalizacije i svega ostalog koliko je Nacionalna služba za zapošljavanje uspešna u svom delu posla. Na kraju, i ovo smanjenje nezaposlenosti govori u prilog tome. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Milan Lapčević.

Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Hvala, gospođo predsedavajuća.

Baš mi je drago što je ministar pomenuo da je Srbija, prema podacima Zavoda za statistiku, dostigla rekordan nivo zaposlenosti i da je nezaposlenost najmanja u zadnjih 10-20 godina.

Još me više raduje činjenica da je ministar, bilo bi dobro ako bi mogao da čuje ovo što govorim, jako mi je drago da je ministar pomenuo i da je došao

do saznanja i da je prosto to činjenica da je situacija po pitanju nezaposlenosti najlošija na jugoistoku Srbije, i po pitanju nerazvijenosti i po pitanju infrastrukture, i da je i njemu i njegovom timu, a nadam se i čitavoj Vladi, jasno gde treba usmeriti investicije narednih godina.

Stoga me i čudi što je u predloženom budžetu predviđeno da se za izgradnju gondole u Beogradu izdvoje čitava 862 miliona dinara, ili nešto više od sedam miliona evra. Dakle, ta nerazvijena Srbija, taj siromašni jug, gde se prosečna nezaposlenost kreće od 20% pa čak do 50% u nekim opštinama, poput Trgovišta, Bosilegrada, Vladičinog Hana i drugih, gde je prosečna plata i do 70% manja nego što je prosečna plata u Beogradu, oni će svojim porezima, izdvajanjima, koja nisu mala, finansirati budžet Republike Srbije, a taj budžet Republike Srbije je predvideo ni manje ni više nego sedam i po miliona evra za izgradnju gondole u Beogradu.

Kako se, gospodine ministre, niste setili da taj višak novca u budžetu usmerite na neke investicije koje su na jugu Srbije? Kako vam nije palo na pamet, na primer, da predvidite deo novca da se krene sa izgradnjom jedne moderne saobraćajnice od Niša prema Kladovu? Znao da je taj istok Srbije opusteo, da se svake godine masovno ljudi, pre svega mladi, iseljavaju iz tih krajeva, a da je stanje infrastrukture u tim krajevima katastrofalno?

Kako vam nije palo na pamet da tih 860 miliona, recimo, preusmerite na izgradnju još neke gondole ili još nekih ski-staza na Staroj planini pa da oživimo taj kraj i da ljudi koji žive neposredno u blizini Stare planine imaju mogućnost da se tamo zaposle, da tamo ostanu da žive, a ne da se iseljavaju?

Što vam, recimo, nije palo na pamet da deo sredstava usmerite na izgradnju, ako treba da gradimo gondole, da izgradimo konačno jednu gondolu od Brzeće do Kopaonika? Godinama se priča o tome kako je Brzeća slepo crevo i kako treba taj moderni skijaški centar na Kopaoniku upotpuniti. Naravno, niko ne dozvoljava da se izgradi ta gondola, jer nema para, ali zato, naravno, ima para za izgradnju gondole u Beogradu.

Kako vam nije palo na pamet, recimo, da izdvojite ona obećana sredstva, preko ministarke Mihajlović, za modernizaciju Niškog aerodroma? Celu godinu ili prvu polovinu godine ste potrošili na pritisak na niške vlasti da se otme Gradu Nišu aerodrom u koji je ulagao prethodnih 30 godina svoja sredstva iz gradskog budžeta, osposobio ga posle NATO bombardovanja, uložio ogromne pare da to preduzeće preživi, da konačno počne da posluje, a onda ste pritisli da se otme preduzeće Gradu i da se prenese u vlasništvo Republike sa obrazloženjem da ćete uložiti sredstva da se modernizuje pista, da se modernizuje aerodrom, kontrolni toranj itd. Ni jedan jedini dinar niste predvideli u budžetu ove godine za modernizaciju Niškog aerodroma, iako ste i obećavali to, a to je i obaveza države kada ste već preuzeli aerodrom. U međuvremenu, ono što ste uradili, samo ste ugasili dve linije koje su dosada perfektno funkcionisale.

Gde su predviđena sredstva u budžetu, ministre, za završetak studentskog doma koji se gradi 12 godina i došao je, zamislite, do četvrtog sprata? Dvanaest godina gradimo četiri sprata, a hiljade i hiljade studenata nema obezbeđen smeštaj u studentskim domovima.

Gde su predviđena sredstva za jedan od najprestižnijih muzičkih festivala u ovom delu Evrope, što se tiče džez muzike, Nišvil džez festival? Ni jednog jedinog dinara. Svake godine država...

(Predsednik: Hvala. Vreme ste prekoračili.)

...Finansira Egzit festival, ali za Niški džez festival nema para. To su prava pitanja i to je prava rasprava.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Izvolite, ministre.

SINIŠA MALI: Hvala ponovo.

Uvaženi poslanici, svaki deo Republike Srbije je za nas veoma važan i ono što je Vlada uradila u prethodne četiri godine, to je da insistira i da radi na ravnomernom razvoju naše zemlje, bilo koji deo da je u pitanju, bilo koji grad, bilo koje selo. Zato imate nikada više investicija u lokalnu infrastrukturu, u lokalne puteve, u nove auto-puteve, nove mostove, nove tunele, u nove fabrike koje se otvaraju širom naše zemlje.

Ono što je za istok Srbije posebno važno, to je najavljena investicija kineske kompanije, strateškog partnera, u RTB Bor 1,5 milijardi dolara u narednih šest godina. To je investicija koja će potpuno promeniti istok Srbije, koja će potpuno podići taj deo naše zemlje, zajedno sa investicijama u infrastrukturu. Kada govorim o tim investicijama, govorim i o tzv. dunavskom koridoru koji će Vlada Republike Srbije napraviti. Trideset milijardi o kojima smo govorili koje imamo samo za razvoj lokalnih puteva, najveći deo toga i ide u istok Srbije upravo da bismo investicije u RTB Bor i ostale investicije u istok Srbije podržali na pravi način.

Očekujemo veliku promenu u tom delu Srbije. Očekujemo da istok Srbije ponovo bude lider i lokomotiva razvoja naše zemlje. Zato se radujemo toj investiciji u RTB Bor i naravno da će investicije u infrastrukturu i pratiti to kako bismo i taj deo naše zemlje podigli na pravi način.

Po pitanju investicija, raznih, da kažem, projekata o kojima smo čuli, svi muzički festivali su predmet finansiranja lokalne samouprave, a ne države Republike Srbije, i to je ono što lokalne samouprave definišu kao svoje prioritete shodno strategiji razvoja turizma koju imaju. Nikada se Vlada Republike Srbije nije time bavila, osim jednog koji je definisan kao projekat od nacionalnog značaja za nas.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala.

Dopuna rasprave po amandmanu.

Što se tiče ovih napomena da sredstva nisu opredeljena u dovoljnoj meri za jug, odnosno da se tim delom naše zemlje država ne bavi, verovatno ne zna, mada bi mi bilo veoma čudno da se ispostavi da stvarno ne zna, a da se ne pretvara, onaj koji je to pitanje postavio da se, naravno, ulaže i u svakom delu naše zemlje.

Kao dodatak na sve što je ministar dosada pomenuo, u gradu Nišu nek prebroje koliko je novih fabrika otvorio lično Aleksandar Vučić, koliko je dovedeno investitora samo u periodu kada se u Srbiji staraju vlade koje podržava SNS, da se ne iznenade ako se ispostavi da su ulaganja samo na taj način, u tom delu naše zemlje preko 150 miliona evra, da je na taj način 10.000 novih radnih mesta obezbeđeno. Toliko je naših porodica pronašlo hleb na stolu. Da se ne iznenade ako se ispostavi da smo isto radili i u Lebanu, i u Vladičinom Hanu, tamo gde ovi koordinatori Đilasovi dolaze posle pa kažu ovo ćemo sve da zatvorimo, ovo ćemo sve da zakatančimo kada mi dođemo na vlast u Srbiji, što se, naravno, desiti neće.

Isto se radi i po pitanju puteva. Budžet o kojem raspravljamo na ovoj sednici predviđa infrastrukturu koja podrazumeva i te puteve, pa ko za te puteve brine, nek za ovaj budžet izvoli pa glasa, a ne da se, poput Jeremića i ovih koordinatora Đilasovih, sutra kad pričamo o novim auto-putevima koji baš kroz jug treba da prođu nađu pametni pa kažu – ne, nećemo to da radimo zato što je to protiv nacionalnih interesa Srbije. To je sve samo ne protiv nacionalnih interesa Srbije.

U ovom budžetu ćete pronaći i za putnu infrastrukturu za jugoistok, i za putnu infrastrukturu za jugozapad i Srbija danas može svim tim stvarima da se bavi na uspešan način upravo zato što, pošto ste otimanje pominjali vi neki, što se danas radi za narodno dobro, za državnu kasu, za ta radna mesta i tu infrastrukturu, a ne za lični ćef i lični džep ni Đilasa, koji je obrtao 300 miliona evra dok je boravio na javnoj funkciji, ni za Jeremića, koji je milione dobio od svetskih hohštaplera i prevaranata, ni od svih ostalih koji danas znaju sve osim, izgleda, budžet da pročitaju i da se raduju uspehu svoje zemlje. Hvala lepo.

(Milan Lapčević: Replika.)

PREDSEDNIK: Repliku kome?

Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Gospodine Orliću, ja nisam pominjao ni Đilasa, ni Jeremića, niti razumem taj kontekst koji ste vi pričali. Možda vi razumete, ja ga ne razumem.

Pokušao sam da nađem u budžetu to što ste vi pričali, novac namenjen za infrastrukturu jugoistoka Srbije, pa ga nisam našao i zato sam intervenisao amandmanom i predvideo jedan deo sredstava za izgradnju normalne

saobraćajnice od Niša prema Kladovu. Takođe nisam našao ni sredstva predviđena za završetak studentskog doma, ali ni za mnoge druge projekte.

Svaka čast što je ova vlast u prethodnih četiri-pet godina otvorila nekoliko fabrika i u Nišu i u okolnim mestima, to je dobro, s tim što se prosek plate nije povećao skoro ni za jotu za sve ovo vreme. Smanjio se broj nezaposlenih, ali je prosečna plata u Nišu i dalje jedno 40-50% niža nego u Beogradu, a u drugim manjim mestima i da ne govorimo. Ne kažem da nije rađeno, ali svakako ne dovoljno.

Ključno je pitanje, na koje niko ne daje odgovor, a naročito onaj ko treba, a to je ministar finansija – zašto Srbija, zašto budžet Srbije treba da gradi beogradsku gondolu? Da li je to projekat od nacionalnog značaja? Na osnovu čega da građani Kuršumlje, Lebana, Pirota, Loznice ili bilo kog drugog grada u Srbiji finansiraju izgradnju gondole u Beogradu? Pa to je beogradski projekat. Hvalite se kako Beograd ima najbolji ili najveći mogući budžet zadnjih godina. Pa zašto sami ne izgradite tu gondolu? Po kom osnovu je to prioriterniji projekat od gondole od Brzeća prema Kopaoniku ili gondole na Zlatiboru ili nekog ski-lifta na Staroj planini? Zaista ne razumem. Ja razumem sve, da se gleda centar, da se...

PRESEDNIK: Hvala.

Ministar Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, pokušaću da odgovorim na pitanje koje ste čuli. Dakle, naša strategija, strategija Vlade Republike Srbije, ako gledate period u poslednje četiri godine, s obzirom na to da smo 2012. godine imali stopu nezaposlenosti preko 25%, bila je usmerena ka tome da se smanji stopa nezaposlenosti, da otvorimo što veći broj novih radnih mesta, a da paralelno sa tim, kako završavamo proces fiskalne konsolidacije, radimo na tome da se prosečne plate i nivo prosečnih plata u Republici Srbiji podigne.

Što se mene tiče, ja bih se tu i složio sa vama. Plate su i dalje niske, ali trend je dobar i idemo ka povećanju plata. Ispred sebe imam prosečno povećanje plata u proteklih par godina. Mi smo za prvih devet meseci ove godine na proseku od 420,7 evra. Prošle godine je bilo 394 evra, 2016. godine 374 evra i u godinama koje su iza, naravno, niže. Dakle, polako se u Srbiji podižu plate. Nismo zadovoljni, ali nama je prvi cilj, prioriterni cilj bio da otvorimo što veći broj novih radnih mesta kako bismo podigli stopu zaposlenosti i smanjili stopu nezaposlenosti. Sa novim investicijama idemo ka tome da u Srbiji rastu i plate.

Ohrabruje, recimo, ta investicija u Zrenjaninu koju je predsednik Vučić otvorio u petak, gde su neto plate 90.000 dinara, neto plate za novozaposlenih 160 ljudi. Nama je prioritet u narednom periodu da osim daljeg smanjenja nezaposlenosti idemo i na to da se plate povećavaju. U budžetu za 2019. godinu

imate i povećanje plata u javnom sektoru i povećanje plata, odnosno penzija, takođe. Imate i povećanje minimalne cene rada.

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme. Zahvaljujem.

Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala.

Pošto ste pitali direktno otkud u priči Jeremić i Đilas, ja sam ih pomenuo. Možda niste lično, ali svakako se tiče mnogo vas, jer ja sam mogao tako da pomenem i DSS pa da bude potpuno jasno da je upravo u vreme kada je i ta stranka, kojoj ne znam ko sad ovde pripada ili ne pripada, teško je uhvatiti više ko sve daje ostavke kome, gde i zašto, i ta stranka je bila direktno odgovorna za svu nesreću koja je zadesila Srbiju, jer se u vreme te stranke, da podsetim, dogodila većina od one 24 katastrofalne privatizacije, je l' tako, pa sam pominjao i one sa kojima su ovi danas zabrinuti za sve i svašta izašli zajedno na izbore. Jeste listu delili sa koordinatorom Dragana Đilasa, tako sam kaže, koordinatorom svih njegovih poslanika u ovoj skupštini? Ja bih nešto rekao da jeste. Ako smo bili u stanju da delimo mesta na listi i da delimo vrednosti nekada, onda treba da delimo i odgovornost.

Nekoliko firmi otvoreno u ovoj zemlji? Pa biće malo više nego nekoliko. Da nije možda blizu stotinu ako se pogleda čitava zemlja. Nekoliko novih radnih mesta? Rekoh malopre, samo na nivou jednog grada tamo 10.000. Tamo gde se sada kao mnogo brinemo da nema ništa, izgleda da ima 10.000. Ukupno u Srbiji ima više od 100.000 tih novih radnih mesta koja smo obezbedili, između ostalog, iz budžeta Republike Srbije. Katastrofalno je i nije ni korektno pokušavati da zavadite građane Srbije iz jednog grada sa građanima koji pripadaju drugom gradu. Je l' ovo naša zajednička kuća? Jeste valjda. Je l' budžet zajednička kasa? Jeste valjda. Ko će sada da se nađe pametan i da kaže zašto ovi iz Novog Sada finansiraju podršku za fabriku koja treba da bude u Nišu ili da ode u Lebane? Ko će da se nađe pametan pa da kaže što ovi iz Novog Pazara pomažu Zrenjanin, u koji ste čuli da je sada stigla vredna investicija za 160 novih radnih mesta, 90.000 dinara da bude neto plata? Je l' to korektno? Je l' to ispravno? Je l' to u redu?

Da se bavimo gondolom, možemo, ali mi smo to onima koji su ovde bili u stanju da čuju... To je bio projekat...

PREDSEDNIK: Hvala, poslaniče.

Po amandmanu Mihailo Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Kratko ću vezano za gondolu.

Gondola se ne gradi u Beogradu, gondola se gradi u glavnom gradu Srbije. To treba onaj ko je diskutovao o gondoli da zna. Oni koji dolaze u Srbiju prvo dolaze u glavni grad i uglavnom Srbiju cene prema glavnom gradu. Gro turista koji dolaze u Srbiju dolaze u glavni grad; da li se on zove Beograd,

Leskovac itd., to je neka druga stvar. Postaviti ovakvo pitanje je nedobronamernost prema Srbiji. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Zoran Živković, po amandmanu.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Prvo da obavestim, pošto je gondola tema, što je direktno vezano za Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, prethodnog govornika da obavestim da Beograd jeste glavni grad Srbije, kad bi me čuo, ali nije na granici, tako da u Srbiju može da se uđe i Beograd nije prva stanica. Daskoro je bio i aerodrom u Nišu. Faktički on ne postoji, ali formalno još uvek možete da sletite u Niš. Ili možete da uđete u Srbiju i u Subotici, to je još uvek deo Srbije. I Preševo je isto deo Srbije, tako da možete da uđete i sa te strane. Možete u Novi Pazar ili Rašku da uđete sa neke treće strane, u Pirot ili Dimitrovgrad sa neke pete strane, u Vršac.

Tako da argument da je Beograd prvo mesto gde dolaze stranci pa zato treba da se napravi gondola jeste argument nivoa kao – evo, sada je neki, kako se zvaše, predsednik Srbije dobio nagradu za mir koja postoji 70 godina i zove se Zlatni lav, mada postoji samo godinu dana i otprilike je na nivou kafe za poneti po pumpama. Znači, dođete tamo i pitate – je l' imate kafu za poneti i imate li nagradu Zlatni lav za mir?

PREDSEDNIK: Poslaniče, kakve to veze ima sa ovim zakonom?

(Zoran Živković: Da bi svaki poslanik...)

Zašto vičete na mene svi?

(Zoran Živković: Zato što vi imate mikrofon, a ja nemam.)

Ne razumem.

(Zoran Živković: Dajte mi reč da objasnim.)

Ne mogu da dajem reč. Niste bili u prethodnom toku sednice kada sam svima oduzimala reč ko nije hteo da priča o amandmanu na tačku 1.

(Zoran Živković: Pričam o amandmanu.)

Ne pričate uopšte o amandmanu, ne znate ni kako se zove predlog.

(Zoran Živković: To možete da pitate nekoga drugog kako se zove.)

Dobro, ali sigurno neću dozvoliti ovde da razgovaramo i da vređamo ljude. Čitavo prepodne se borim protiv toga. Niste bili tu i ne znate kako sam reagovala u više situacija.

Reč ima Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Pravo na repliku, ako se slažete, gospođo predsednice, pominjanje predsednika.

(Zoran Živković: Ko je pominjao predsednika? Pominjao sam kafu.)

Dakle, što se tiče ovih koji viču, razumem da ima nekoliko stvari u vezi sa nagradom za mir koje smetaju nekim ljudima. Nekoliko stvari. Na primer, to što smo u zvaničnom obrazloženju za nagradu čuli da je rezultat izvanrednih ličnih i institucionalnih kontakata koji su uspostavljeni sa vodećim svetskim

političarima za vreme dok je Aleksandar Vučić na čelu Srbije. Razumem da to smeta nekima koji nisu bili uspešni u tom smeru. Druga stvar, takođe se čulo u obrazloženju da je Srbija defakto stekla status važnog mesta za mir i stabilnost u čitavom regionu. Razumem da i to smeta onima koji nisu bili uspešni u tom smeru. Treće, takođe se čulo u obrazloženju da je nagrada otišla predsedniku države Aleksandru Vučiću i zbog toga što je Srbija za vreme dok se sprovodila i sprovodi njegova politika uspeła da postigne ekonomske rezultate koji se smatraju odličnim, praktično čudesnim kada pogledate ozbiljne institucije.

O tim rezultatima u ekonomiji mi govorimo i na ovoj sednici. Mi govorimo i o tim investicijama i o dobrom rezultatu za budžet i o novim radnim mestima. Apsolutno razumemo da sve to strašno smeta onima koji nikada nisu bili ni blizu takvog rezultata. Zašto? Zato što su se bavili pre svega sobom, svojom ličnom srećom i svojim ličnim budžetom.

(Zdravko Stanković: O kom amandmanu govori?)

Danas kada Srbija postupa drugačije, pronalazi i prostora i resurse i snage i volje i znanja da otvara ta radna mesta širom zemlje, o kojima smo pričali maločas, ali i da realizuje sve one projekte poput te gondole danas spomenute, koju su takođe najavljivali nekada i Đilas, i Jeremić i mnogi drugi... Ali u čemu je stvar? Nikada nisu bili u stanju projekat ni da započnu. Pričali su o njemu, reklamirali ga javno, ali nikada kao ni za sve drugo, ni za onu fontanu, ni za Beograd na vodi nisu bili u stanju ni malim prstom da mrdnu. Danas je to realnost.

PREDSEDNIK: Hvala.

Poslaniče, izvinjavam se, nisam vam ime upamtila, vidim vas sada prvi put. Šta ste dobacivali?

(Zdravko Stanković: O kom amandmanu je govorio?)

Replika je bila u pitanju.

Izvinjavam se, nisam vam ime upamtila. Izvinjavam se.

Boško Obradović, povreda Poslovnika.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Gospođo predsedavajuća, na grub način ste prekršili član 107, koji govori da ova skupština ima izvesno dostojanstvo, a ova skupština gubi dostojanstvo ako ste vi kao predsedavajući na strani vladajuće većine, ako vi ovde ugrožavate pravo na reč predstavnika opozicije, ako nam gasite mikrofone usred govora, pre nego što ste čak izvršili bilo kakvu opomenu ili upozorili da nešto kršimo, da praktično maksimalno pokušavate da ovde...

Jedino Aleksandar Vučić može da bude zaštićen u ovom domu narodne skupštine i o njemu ovde mogu da se pričaju bajke i hvalospevi, ali kada se kritikuje Aleksandar Vučić ili kada se želi bilo šta reći iz opozicionog ugla, to je zabranjeno i to je nedozvoljeno. To je prva stvar zašto vi ovde kršite dostojanstvo Narodne skupštine Republike Srbije.

Morate da vratite reč opozicionom odborniku. Morate da mu date pravo na repliku. Morate da omogućite da se čuje glas opozicije u Domu Narodne skupštine Republike Srbije. To je prva stvar.

Druga stvar, morate da onemogućite ovu farsu od fantomskih i lažnih amandmana koje je predložila Srpska napredna stranka, 385 amandmana...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Bez uvreda, molim vas.

Trudim se da u punoj meri štitim dostojanstvo Parlamenta i ne dam da niko vređa nijednog poslanika.

(Radoslav Milojević: Poslovnik.)

(Marinka Tepić: Poslovnik.)

Polako, nije završio Boško Obradović.

Ovo što ste pripremili, imamo vremena, saslušaćemo 30 povreda Poslovnika. Dugo sam ovde pa znam kako će ovaj deo sednice da teče čim ste u punom sastavu. Samo da Boško Obradović završi svoj deo.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Opet ste demonstrirali da ste me prekinuli usred rečenice. Ne znam otkud vam to pravo? Kako možete narodnog poslanika opozicije i šefa jedne poslaničke grupe opozicije da prekinete usred rečenice? Objasnite mi kako, a da niste upozorili, da niste rekli da govorim nešto što nije odgovarajuće. Ili ćete vi meni da ograničite pravo na govor i da vi govorite umesto mene?

Dakle, vratite nam pravo na govor. Ukinite amandmane koji nemaju nikakvu logiku, jer ih vi povlačite posle rasprave. Služe samo da biste ukrali vreme opoziciji. Mi danas ne možemo da govorimo o budžetu kao najvažnijem zakonu u jednoj državi u jednoj kalendarskoj godini zato što ste postavili lažnu temu, lažni prvi zakon, 385 vaših lažnih amandmana i onemogućavate nam da govorimo. Da li razumete šta je problem? To je rušenje dostojanstva.

PREDSEDNIK: Hvala.

Odgovoriću vam, svakako.

Žao mi je što niste bili u prethodnom delu sednice da vidite da sam vašoj uvaženoj poslanici dala da govori i sa poslaničkom karticom Miladina Ševarlića ne bi li mogla da govori jer njena kartica nije bila ispravna. Toliko o tome da nekom ne dam, a nekom dam da govori.

Ono što u skladu sa članom 27. mora da radi predsednik, pa i predsedavajući, jeste da vodi ovaj parlament i sednice Parlamenta.

(Zoran Živković: Replika.)

Na mene?

(Zoran Živković: Ne, Orlića. Lično me je prozvao.)

Samo polako. Ono što se trudim, ali ne uspeva mi uvek, jeste da sprečim da ovde današnja rasprava bude puna uvreda na račun jednih ili drugih poslanika. I mislim da pravo na predlaganje amandmana imaju svi poslanici, te

na jednu tačku, mislim da je 42, imamo preko 500 amandmana koji su, kako vi to kažete, fantomski, a ja smatram da nisu fantomski, nego da svaki poslanik ima pravo da piše amandmane koji ne odgovaraju suštini Poslovnika i amandmanima kako piše u Poslovniku, a to je da suštinski menja član na koji se odnosi. Pa nikom ništa.

Ranije su, i to želim da vam skrenem pažnju, jer možda ja neću biti u Parlamentu a možda vi i ostanete u Parlamentu jednog dana, da vam skrenem pažnju da su ranije takvi amandmani još na Odboru za ustavna pitanja i zakonodavstvo sklanjani kao neustavni, nezakoniti i da nisu u skladu sa Poslovníkom, u vreme predsedavanja Gordane Čomić. To su bili amandmani Poslaničke grupe Srpske radikalne stranke.

(Radoslav Milojić: Prošlo osam godina.)

Šta mislite sad, je l' treba ponovo?

(Radoslav Milojić: Da gledamo u budućnost. Osam godina ste na vlasti.)

Isti je poslovnik. Taj poslovnik je pisao Nenad Konstantinović, koji ovde sedi, gospođa Gordana Čomić...

(Radoslav Milojić: Osam godina ste na vlasti.)

To nema veze, može na vlasti neko da bude i 50 godina.

... I Gordana Čomić, i oni su odlučivali da takvi amandmani na kojima piše – briše se, Srpske radikalne stranke u ono vreme poslaničke grupe, nijedan ne može da se razmatra. A mi smatramo da treba da se razmatraju i takvi amandmani.

I niste uopšte u pravu. Znam da ćete to danas čitav dan da ponavljate. Nemam ništa protiv, to je vaše pravo.

I? Hoćemo glasati o povredi člana 27?

Naravno, glasaćemo. Zahvaljujem.

Zoran Živković, replika kome tačno?

(Zoran Živković: Orliću.)

Orliću? Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Pošto je replika bila lična, koja je bila meni upućena lično, onda ću i ja biti ličan.

Dakle, zamereno je da u vreme kada sam ja obavljao neke važne državne funkcije nije bilo uspeha kao što ih ima sada, pa da vam kažem neka poređenja, recimo. U to vreme država u kojoj je još uvek bila Srbija tada, SRJ, vratila se u normalan svet. Primljeni smo, vraćeni u Ujedinjene nacije, Savet Evrope, Interpol i mnoge druge međunarodne organizacije. Vratili smo običaj da se penzije isplaćuju i vratili sve dugove za penzije koje su bile u vreme vaše prethodne vlasti uskraćene. Isplatili smo sve dečije dodatke, dugove banaka, čak

i onih Dafine i Jezde. Evro je bio, kada sam ja odlazio sa funkcije premijera, 68 dinara. Znači, skoro duplo je dinar bio jači tada nego danas.

Godine 2003. privedeno je 12.000 kriminalaca iz ove zemlje, par hiljada njih, četiri-pet hiljada je zadržano u pritvoru, podneto je 5.000 krivičnih prijava i praktično je resetovan kriminal u državi na nulu.

Pored toga, u te tri godine rehabilitovano je 800 kilometara puteva po Srbiji, što je nedostižan rezultat i za najveće laži koje čujemo danas o tom delu rada Vlade. Radili smo mnoge druge stvari koje su neuporedive sa ovim sada. Smanjili smo spoljni dug sa 15 milijardi na devet milijardi. Privatizacije koje su tada vršene, u te prve tri godine, anđeoski su čiste i poštene...

(Isključen mikrofoni.)

PRESEDNIK: Hvala.

(Zoran Živković: To je, molim vas... Svedok tome je Mali, ministar koji sedi ispred vas.)

Nemojte da vičete, poslaniče. Čujete se dovoljno. Bez vikanja, molim vas.

Povreda Poslovnika.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala.

Reklamiram član 108 – o redu na sednici stara se predsednik Narodne skupštine, tačnije vi.

Kako mislite da mi raspravljamo o najvažnijem zakonu u jednoj godini, to je zakon o budžetu, ako oduzmete dvojici opozicionih poslanika na prvo javljanje u današnjem danu reč? Prekinete ih čim izgovore ono što je istina, i što svi građani znaju, da je SNS unazadila Srbiju, da ste nas zadužili deset milijardi evra za samo sedam godina.

Rekao sam, povreda Poslovnika, član 108.

Ja vas molim da nam ne oduzimate osnovno pravo u ovom parlamentu da debatujemo, da iznosimo naše političke stavove. Nismo vam mi ovi vaši iz koalicije koji će da čute i koji će da čitaju govore koje im vi date. Imamo svoje mišljenje, imamo svoj stav, imamo svoju kičmu i nećemo dozvoliti da nas ugnjetavate. Ne zbog nas, ne zbog naših stranaka, već zbog građana Srbije koje ste ugnjetavali od 1990. do 2000. godine i sada ih ugnjetavate sedam godina. I treba da vas je sramota sve zajedno.

PRESEDNIK: Poslaniče, upravo ste zloupotrebili Poslovnik time što ste sami sebi dozvolili da diskutujete o nečemu što nije povreda Poslovnika. Želim da vas obavestim, ako još niste pročitali Poslovnik, vaša poslanička grupa, Demokratska stranka, na izborima je osvojila 19 minuta kao poslanička grupa i 15 minuta plus ovlašćeni predstavnik. I niko vas...

(Radoslav Milojević: Pa?)

Ne razumem šta znači „Pa?“

(Radoslav Milojević: Kakve to veze ima sa onim što sam ja rekao?)

Ima veze, jer želite danas svojim izlaganjima da dovedete javnost u zabludu da vama neko nešto preti.

Vi imate 34 minuta, plus vaši amandmani po dve minute, a to je na prvi predlog zakona tri amandmana, znači šest minuta, Predlog zakona o budžetu Republike Srbije 37 amandmana po dve minute, plus ovo vreme koje sam vam pročitala. Tako da ne vidim u čemu je problem.

Na one zakone na koje nemate amandmane vi ćete sačuvati vaše vreme i diskutovaćete o Predlogu zakona o budžetu. Ne vidim u čemu je problem. Jedino ako ne želite to da radite, to je drugo. Ako želite to da radite, vi ćete onda sačuvati vaše vreme i diskutovati...

(Narodni poslanik Radoslav Milojević dobacuje.)

Pa ne znam. Drugi žele da koriste sada svoje vreme. Ne znam u čemu je problem. Uopšte ne sagledavam taj problem osim da dovedete nekog u zabludu, koji eventualno gleda ovaj prenos i štošta ne razume sigurno dok nas gleda.

Da li želite...? Želite da glasamo? Ne? Dobro, zahvaljujem. Ne.

Ko želi o amandmanu?

Opet povreda Poslovnika?

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moj kolega poljoprivrednik verovatno zbog nekih alhemijskih razloga se ne seća svega.

Član 103, u vezi sa članom 107.

Dakle, on u vreme kada je Srbija ulazila u međunarodne organizacije nije bio predsednik Vlade. Zahvaljujući ogromnoj energiji građana, mi smo to uradili zajedno sa njima. On je potrošio tu energiju građana. On priča o smanjenju duga. On neće da kaže da zahvaljujući toj ogromnoj energiji građana taj dug je oprostjen od Londonskog i Pariskog kluba. On govori o kursu. Samo za vreme njegove vladavine je 8% kurs otišao. Šezdeset dinara je bio evro pre ubistva premijera Đinđića, 68 dinara posle njega.

On priča o uhapšenim i podnetim krivičnim prijavama i govori neistinu. Nije podneto pet hiljada krivičnih prijava, već nešto više od tri hiljade. Dvanaest hiljada ljudi je uhapšeno. Deset hiljada puta su nogom razvaljena pogrešna vrata, poplašene porodice itd.

Nije „Sablja“ bila tolika svetinja o kojoj on govori, niti su njegove privatizacije bile poštene kao što on tvrdi.

(Narodni poslanik Zoran Živković dobacuje.)

Građana radi...

Nemojte dobacivati, kolega poljoprivredniku, ja vas dobro razumem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana predsedavajuća, neki ovde dođu pospani, neki direktno iz kafane i odmah se uhvate mikrofona i molim vas

da ubuduće vodite računa i pokušate u skladu sa stavom 8. nekim poslaničkim grupama da oduzmete vreme u skladu sa Poslovníkom.

Ne tražim da se o ovome glasa. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Trudiću se, moram vam iskreno reći, da ne koristim stav 8. člana 103, jer pojedini poslanici žele da ja to koristim pa onda da kažu da ja oduzimam reč ili ja kažnjavam. Ali ne, neka govori ko šta hoće danas i koliko želi, nemam nikakav problem sa tim.

Imamo dve povrede Poslovníka pre vas.

Prva je Vjerica Radeta, pa Nataša Sp. Jovanović, pa vi, Aleksiću.

VJERICA RADETA: Član 107. stav 1.

Mi poslanici Srpske radikalne stranke za ovu sednicu uložili smo 610 amandmana. Bilo je teško, bilo je malo vremena, bukvalno smo danonoćno radili i nećemo dozvoliti da neko ko je na proputovanju kroz ovu salu ceo dan upravlja raspravom tako da ponižava narodne poslanike koji rade svoj posao, da vređa narodne poslanike zato što su podnosili amandmane. Amandmani se podnose da bi ih Vlada prihvatila ili odbila, da bi vladajuća koalicija za njih glasala ili glasala protiv. To je jednostavno stvar ovih koji imaju skupštinsku većinu.

Ali, ponavljam, ovi koji su danas ovde da se reklamiraju zbog izbora u Lučanima ne mogu, bar što se tiče nas iz SRS, da na ovaj način remete rad sednice. Mi ne želimo da ulazimo u odnos između vladajuće SNS i njihove koalicije i ove „agencije za SIS“ koju predvodi ovde Boško Obradović pa ih je uterao sve u ovu salu posle ne znam koliko vremena. Mi u tim sukobima ne želimo da učestvujemo, ali želimo da zaštitimo dostojanstvo svoje, dostojanstvo svoje poslaničke grupe i dostojanstvo, naravno, Narodne skupštine.

Podsećam ovu gospodu na proputovanju da se ne obraćaju samo građanima Lučana. Izbore su i u Doljevcu, i u Kladovu, i u Kuli, ali oni tamo nisu bili u stanju ni da sakupe potpise a kamoli da se pojave tamo pred narodom i onda ovde pokušavaju da prave cirkus od Narodne skupštine.

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Da li želite da glasamo o povredi? (Da.)

Reč ima Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospođo Gojković, hvala vam što ste mi dozvolili da ukažem na povredu Poslovníka.

Naime, ja sam pokušala u sistemu da se prijavim posle izlaganja Boška Obradovića, ali je tehnička služba otklonila te nedostatke i ja sad moram da reagujem.

Vidite, nije kamera RTS-a snimila čitavu atmosferu, pa ja to moram građanima da dočaram.

(Zoran Živković: Ajde, molim te, objasni nam.)

Odjedanput su...

E, ti, Živkoviću, čuti. Ti si iz bureta izašao tek. Dok ti dođeš sebi, sačekaj...

PREDSEDNIK: Poslanice, molim vas. Ali molim vas.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Pa kako on može da kaže gospodinu Rističeviću da je izašao iz štale?

PREDSEDNIK: Molim vas, pustite da ja opominjem poslanike ako dobacuju.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Pa znate šta? On je jednom poljoprivrednom proizvođaču rekao da je izašao iz štale, Marijanu Rističeviću, što je pohvalno da čovek ima odakle i da izađe i da ima svoje imanje i da uzgaja sve ono što ima na imanju. Al' znate, ne može meni da dobacuje dok ja govorim, niste ga čuli. Na kraju, on meni ne sme to uopšte... Mi smo tu koaliciju uništili...

PREDSEDNIK: Poslanice, nastavite, molim vas.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Pa ja nastavljam.

Dakle, gospođo Gojković, i onda je nastala, vi to ne možete da vidite sa mesta predsedavajućeg, jedna atmosfera koja je kao zastrašujuća, pa se dogovaraju, pa Boško im daje neke instrukcije.

Ja bih preporučila, zbog dostojanstva i građana Srbije, a i pre svega zbog atmosfere koja treba da bude u toku da mi raspravljamo o amandmanima na kojima smo veoma, veoma temeljno radili, da preporučim Obradoviću da se on odavde direktno sad iz Skupštine uputi u Guču, odnosno u Lučane.

Pošto je on ideološki sledbenik Dimitrija Ljotića, odnosno hitlerovskih fašista, da ode u Guču i da građanima sela gde su Ljotićevci i Nemci izvršili zločine i streljali 186 meštana tih sela objasni...

PREDSEDNIK: Poslanice, ovo nema veze sa povredom Poslovnika.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: ... Zašto je on njihov sledbenik...

PREDSEDNIK: Poslanice...

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: ... I konkretno da ode u sva ova sela, u Gornji i Donji Dubac, u Luke, Osionicu, Lisu i u Negrišore i da objasni građanima kako to da je on nagovorio sve ove ovde zajedno iz njegove klike...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Poslanice, stvarno...

(Nataša Sp. Jovanović: ... Da se kandiduju u mestima gde su njegovi izvršili takve zločine.)

Da li da prekinem rad dok se ne završe izbori?

Aleksić i Vladimir Orlić još povredu Poslovnika i primenjujem Poslovnik onda u punom kapacitetu. Samo da ne ispadne da nekog ograničavam u tome da danas kaže šta god želi.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Poštovana predsednice, član 103. i mislim da ste povredili Poslovnik u sva tri prethodna obraćanja pre mog. Dakle, najgrublja zloupotreba povrede Poslovnika se pretvara u raspravu, ljaganje, omalovažavanje ljudi koji sede ovde u ovoj sali.

Dakle, ako želite red da uvedete na ovoj sednici, počnite prvo od vas, a to znači da poštujuete Poslovnik, da poštujuete i da ne dozvoljavate da se svaka povreda Poslovnika od strane vladajućih poslanika pretvori u repliku, najbrutalniju, uz pratnju uvreda. To znači da bi sada i ja trebalo ovde da govorim o onome šta mi se sve ne sviđa.

Maločas ste oduzeli reč i prekinuli u pola govora nekoliko poslanika opozicije samo zato što su rekli da u skupštini vladajuća koalicija podnosi fantomske amandmane. A šta su to oni nego fantomski ako se povuku sa glasanja?

Okej, svako ima pravo da podnese amandman...

PREDSEDNIK: Poslaniče, moram da reagujem. Pokažite mi kada su amandmani povučeni s glasanja.

Satima, satima, poslaniče, po osam do deset sati imamo glasanje ovde na svakoj sednici Parlamenta. To, jednostavno, nije istina i nemojte to da govorite. To je neistina, i to vrlo gruba i tendenciozna.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Pa prošle godine, poštovana predsednice Skupštine...

PREDSEDNIK: A prošle godine? Pričamo o 2017. godini? Hvala vam, Aleksiću, da građani Srbije tačno znaju o čemu pričate. Znači, u 2018. godini toga nije bilo.

MIROSLAV ALEKSIĆ: ... Zato što poslanici vlasti podnose amandmane da bi se potrošilo vreme za raspravu. Toga je svake sednice od prošle godine bilo, godinu dana. I sada vam smeta što su poslanici opozicije došli u salu ovde da razgovaraju. Vi biste najradije voleli da sa radikalima pričate o amandmanima, a došao još neko drugi.

PREDSEDNIK: Pa, poslaniče, nema smisla...

MIROSLAV ALEKSIĆ: I imajte obraz prema građanima Srbije da nas pustite da pričamo o budžetu.

PREDSEDNIK: Pa pričajte o budžetu.

Dajte, izvadite mi vreme koliko ima ova poslanička grupa tačno. Sad ću vam i pročitati. I, ovo radim samo zbog građana Srbije, zato što vi to ponavljate kao mantru neku danas, izmišljate da se povlače amandmani na glasanju. Želim da dođete jednom na glasanje...

Nije istina. Sami ste rekli – prošle godine. Mi smo u decembru 2018. godine.

Lepo bi bilo.. Poslaniče, molim vas.

Inače, član 103. je upotrebljen danas jedno 20 puta i to zaredom. Nema veze. To ste danas smislili i meni nije problem da čujem i 35-40 puta danas, nije problem. Ali, jednostavno, iznosite neistinu. Amandmani se ne povlače.

Da li je Nenad Konstantinović smislio kada je pisao ovaj Poslovnik? Pa jeste, šta da radimo. Tu nam je tvorac Poslovnika, ja ga poštujem izuzetno. Samo to i mogu da primenjujem, ne mogu ništa drugo. Da li je on mislio da jedni mogu a drugi ne mogu da ulažu amandmane, za to će prisustvovati, inače, sastanku mene i ambasadora koji se za to interesuju da im objasni. Ja im objašnjavam to vrlo eksplicitno i jasno, i oni se slažu sa tim da ne može to da se uredi tako, da zabranite nekom. Ali da se povlače, to je neistina, i drugi put to danas čujem. To nije istina. Dokažite, pokažite u 2018. godini. I, pozivam vas na glasanje. Da prisustvujete glasanju i da vidite šta se glasa a šta ne.

Ne znam koliko puta da glasam za povredu člana 103. u istom momentu. Pa i to je malo po Poslovniku nemoguće, ali...

Pa sve je u redu. Što se ljutite?

Dakle, koliko imaju vremena?

Sada ću vam pročitati koliko imate vremena, da znaju građani Srbije, i koliko ste veštački, praveći dve poslaničke grupe sa vaše liste, sebi obezbedili. I to da znaju građani Srbije, jer niste samostalno izašli na izbore, nego sa Nenadom Čankom, LSV-om, sa LDP-om i vi ste izašli sa partijom Borisa Tadića.

Sad ću vam pročitati. Kasnije, kad su se završili izbori, napravili ste poslaničku grupu i sebi obezbedili šest minuta i 25 sekundi, a Marko Đurišić 15 minuta. I, to je vaše vreme, koje niko ne može da vam oduzme.

(Marko Đurišić: Koliko ste vi poslaničkih grupa napravili?)

Šta kažete?

(Marko Đurišić: Koliko ste vi napravili sa vaše liste poslaničkih grupa?)

Hoću poslasticima...

(Marko Đurišić: Kažite istinu!)

Nemojte da vičete na mene i nemojte da budete grubi prema meni.

(Marko Đurišić: Kažite građanima koliko ste poslaničkih grupa napravili!)

Znam da vam ne odgovara.

(Marko Đurišić: Kažite istinu!)

Hoću.

(Marko Đurišić: Koliko ste vi napravili poslaničkih grupa?)

Evo, da čujemo Marka Đurišića šta ima da kaže na tu temu.

(Marko Đurišić: Dajte mi reč.)

Ne, ne, ne da ustanete, taman posla.

(Marko Đurišić: Dajte mi reč.)

Ne, ne možete da me vređate.

(Marko Đurišić: Jeste li rekli – hajde da čujemo Marka Đurišića? Dajte mi reč. Evo, ja sam se prijavio. Hajde da čujemo istinu. Odgovorite građanima koliko ste poslaničkih grupa napravili.)

Hoćete mi dozvoliti da završim rečenicu? Ne znam kako je kod vas, ali mene su roditelji vaspitali da sačekam da neko govori pa onda ja.

(Marko Đurišić: Nemojte da ste tako maliciozni. Sram vas bilo za takvo ponašanje!)

Rekla sam o mojim roditeljima. Hvala.

Je l' ovo najveći domet za danas? Pošto u 14.00 časova imate svi konferencije za štampu, pa moramo da ispunimo nečim konferencije za štampu. Ne može bez veze da se drže konferencije. Mora nešto da se desi pre konferencije – da vičete na mene, da me vređate, da me omalovažavate i tako dalje i da ne date da raspravljamo o Predlogu zakona o budžetu.

(Marko Đurišić: Kako sam vas ja uvredio? Koju sam ja reč izgovorio? Niste mi dali reč, a vi ste me prozvali!)

Dajte mi Poslovnik samo da vidimo da li je poslanicima dozvoljeno da govore pre nego što su dobili reč.

Kako sam odlučila kao predsednik Parlamenta i predsedavajući u ovom delu sednice da ne delim opomene, a mogla bih, onda, u skladu sa članom 112, dajem pauzu ne bi li se poslanici koji imaju višak mržnje prema predsedavajućem, i netolerancije, malo samo smirili da možemo da nastavimo sednicu dalje.

(Zoran Živković: Kolika je pauza?)

Zavisi od toga koliko vam treba da spustite tenzije.

Evo, pet minuta.

Mislim da smo odrasli ljudi i da možemo za pet minuta da spustimo tenzije i da razmislimo o tome kakvu sliku emitujete građanima Srbije koji žele da čuju nešto i o predlogu zakona koji imamo i o amandmanima.

Pauza pet minuta.

(Posle pauze.)

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja sadrži opšte odredbe i propisuje oblast koja se uređuje zakonom. Ovim amandmanom koji smo podneli, predložili smo rešenje koje na jedan precizniji i sveobuhvatniji način definiše i sam predmet zakona i odnos sa organizacijama obaveznog socijalnog osiguranja, sa organima nadležnim za poslove javnih prihoda i svim drugim povezanim organima i organizacijama.

U obrazloženju, koje je, očigledno, tipsko, a tiče se terminološke izmene u ovom amandmanu, kao razlog za odbacivanje kažete – iz razloga što je termin obavezno socijalno osiguranje jedinstveni termin koji obuhvata penzijsko, invalidsko, zdravstveno osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti, koje smo mi razdvojili ovim predloženim amandmanom.

Na kraju bih vas pitala – dokle će Rasim Ljajić još uvek da bude ministar u Vladi Republike Srbije s obzirom na to da svojom reputacijom narušava ugled države Srbije?

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvinjavam se Dubravku Bojiću.

Reč ima narodni poslanik Nenad Konstantinović.

Izvolite.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani narodni poslanici, dragi građani koji gledate ovo, predsednica Parlamenta je po ko zna koji put prekršila Poslovnik.

Prekršila je član 27. stav 2, u kome piše da ona treba da se stara o primeni Poslovnika, a ne da zloupotrebljava ovaj poslovnik.

Dakle, predsednica Parlamenta iz minuta u minut zloupotrebljava Poslovnik tako što govori i obraća se građanima deleći packe nepodobnim poslanicima za nju, vređajući poslanike opozicije i pokušavajući da opravda zloupotrebu koju SNS radi.

Godinu dana SNS pokušava da sakrije od građana šta je to što se predlaže zakonima, a sada pokušavate da sakrijete šta ste predložili budžetom, koliki će biti porez na imovinu naših građana. To sakrivete tako što ne dozvoljavate bilo kome iz opozicije da govori o amandmanima. I, još to predsednica Parlamenta opravdava, kaže – imaju prava svi da podnesu amandman.

Vi se obraćate meni lično, što nemate prava, da sam ja pisao ovaj poslovnik. Pa piše u ovom poslovniku da ne smete da ga zloupotrebljavate.

Piše u ovom poslovniku da ne može jedna grupa ili niz poslanika da podnese 380 amandmana na prvi zakon. Zašto? Da ne bismo mogli da raspravljamo o budžetu, 385 amandmana je podnela SNS. Zašto? Da bismo govorili 600 minuta samo o prvom zakonu, da ništa građani ne mogu da čuju o budžetu, o budžetu koji zanima svakog građanina. Zašto? Da ne bi znali koliki će da bude porez na imovinu, da ne bi znali šta spremate građanima.

Nemojte više da zloupotrebljavate Poslovnik i nemojte da delite packe i nemojte da dobacujete.

PREDSEDNIK: Hvala, poslaniče.

Vi sigurno najbolje znate šta piše u Poslovniku, uvaženi poslaniče, tako da onda znate sigurno i da po članu 103. stav 4. imam dužnost da odgovorim na

svaku povredu Poslovnika. Ne znam kako ćuteći da odgovorim, toga u Poslovniku nema.

Da li vama moj odgovor nije milozvučan i deluje kao packe, o tome možemo da razgovaramo. O tome zaista možemo da razgovaramo. Da li sam u pravu ili nisam u pravu, moramo na glasanje, uvaženi poslaniče Nenade Konstantinoviću.

Vama se izvinjavam što povremeno moram vaše ime da izgovorim, ali vi jeste pisali ovaj poslovnik i ne mogu da slažem ni javnost ni ostale poslanike koji možda tu činjenicu ne znaju.

Ustavno pravo je, inače, ne poslovničko, poslanika da ulažu amandmane ako to žele i to vrlo dobro znate.

A 250 – izvinjavam se, moram da odgovorim na pitanje – 250 amandmana je uloženo upravo od vaše poslaničke grupe na tačku 42, i to je činjenica, tako da tu činjenicu niste izneli građanima Srbije, nego samo ono što se vama, svakako, više i dopada.

Da li sam prekršila Poslovnik i ovu odredbu, staviću na glasanje, svakako, uvaženi poslaniče, a packe ne delim nikome. Najradije bih sve prećutala, ali jednostavno vi ste me obavezali, kao tvorac ovog poslovnika, da odgovorim na svaku povredu Poslovnika, bez obzira na to što se one ponavljaju.

(Nenad Konstantinović: Da.)

Povređa Poslovnika, Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 27, gospođo Gojković.

Odmah da svima bude jasno, ne zanimaju njih ni amandmani, ni budžet, ni rasprava u Skupštini. Ovde se radi o sledećem scenariju. Aleksandra Vučića treba proglasiti za novog Slobodana Miloševića, za novog diktatora protiv koga su sva sredstva dozvoljena. U vreme kada Enver Hodžaj javno propagira pakt protiv Srbije na međunarodnom planu, mi na unutrašnjem planu imamo pakt protiv Srbije Dragana Đilasa i svih onih koje je on okupio.

(Radoslav Milojević: Gde si bio kad su bombardovali? Kupovao si stanove.)

Zato su svi oni došli danas u Narodnu skupštinu po nalogu, po diktatu Dragana Đilasa i svojih stranih mentora, jer ne mogu da pobede Aleksandra Vučića na izborima, pa onda pokušavaju opstrukcijom u Parlamentu i uvredama na račun Aleksandra Vučića i Srpske napredne stranke da izazovu haos.

Ja samo želim da im kažem da se njih niko ne plaši. Mogu da dođu svi, mogu da viču, mogu da mašu poslovnici, ovde je stvar sasvim jasna. U pitanju pakt protiv Srbije, ali to su građani Srbije već videli. To smo već videli 5. oktobra 2000. godine, kad od jednog čoveka napravite crnog đavola, pa ga uz pomoć stranaca oborite sa vlasti, pa onda vi preuzmete vlast, pa onda opljačkate sve što može da se opljačka, pa sprovedete privatizaciju, pa se lično obogatite, pa vas taj Aleksandar Vučić 2012. godine zaustavi u krađi...

(Radoslav Milojević: Kojoj krađi?)

... Pa šest godina ne možete da kradete, pa biste opet da kradete, pa onda hajde Jovo nanovo sve ispočetka, pa ponovo Draganu Đilasu da se pune kese, pa ponovo da država plaća reket, pa ponovo „Telekom“ da plaća reket itd.

PREDSEDNIK: Hvala, poslaniče. Vreme.

Znači, imam tri povrede, poslanika Boška Obradovića, Maju Videnović i Radoslava Milojevića.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije koji pratite ovaj direktan prenos zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije, ukazao bih na kontinuiranu povredu člana 27, u kome je u stavu 1. predsednik Narodne skupštine onaj koji predstavlja Narodnu skupštinu, saziva njene sednice, predsedava njima i vrši druge poslove u skladu sa zakonom i ovim poslovníkom.

Upravo je predsednik Narodne skupštine omogućio opstrukciju Narodne skupštine od strane vladajuće većine time što je dozvolio da pre tačno godinu dana, to danas obeležavamo, od prvog predatog amandmana SNS-a, koji nema nikakve veze sa predloženim zakonom, koji direktno utiče na to da pojedje vreme opozicije, mi nećemo, dakle, uopšte moći da raspravljamo po amandmanima po drugim tačkama dnevnog reda.

Zato ste i stavili 62 zakonska predloga u jednu objedinjenu raspravu i time ste, zapravo, onemogućili opoziciji da govori o ključnim životnim pitanjima – zašto je tolika cena goriva, kako ste opljačkali penzionere, kako ste uništili srpsko selo i poljoprivredu, zašto je tolika cena maline. Dakle, mi ne možemo o tome da govorimo, jer vi, jednostavno, uvodite vaše fantomske amandmane koji koriste da ukradu naše vreme.

A što se tiče pakta, zaista postoji pakt, ali pakt Aleksandra Vučića, Edija Rame, Ramuša Haradinaja, Hašima Tačija, Mila Đukanovića i drugih vaših prijatelja na čelu sa već poznatim Bilom Clintonom, Tonijem Blerom i ostalim ratnim zločincima. To je jedini pakt koji funkcioniše na Balkanu, kriminalno-politički pakt braće Vučić i braće Đukanović.

To je ono što je suština čitave ove priče i nemojte vi nama prebacivati...

(Isključen mikrofón)

PREDSEDNIK: Ovo nema veze sa članom 27, zaista.

(Boško Obradović: Kako nema veze sa Poslovníkom?)

Nema nikakve veze. Niste ni simpatični. Ovo je stvarno mimo... Stvarno, prevazišli ste sebe.

A i inače član 27. ne mogu da povredim nekoliko puta uzastopno a da reč jednu ne kažem, tako da o ovome nećemo čak ni glasati, uvaženi poslaniče, jer se upravo Martinović pozvao na isti taj član.

U međuvremenu, dok ne saslušamo još nekoliko povreda Poslovnika, molim vas da pročitate član 158, koji vrlo jasno definiše raspravu i vreme trajanja rasprave po amandmanima.

Pročitajte dobro i nastavićemo, naravno, da razgovaramo o tome, ako je to danas tema, a pretpostavljam, do konferencija za štampu koje ste zakazali, da jeste danas tema član 158. Pretpostavljam.

Inače, da vas obavestim, jer ne znate tačno, i vi lično imate 15 minuta.

Dobro, da sačekam da se izdogovarate o daljoj taktici šta ćete i kako ćete, pošto sam dužna, šta da radim, Nenad Konstantinović me je obavezao da po članu 103. stav 4. odgovaram kao papagaj, ako treba i više dana. Šta ću, ja poštujem Konstantinovića kao tvorca Poslovnika, to je naš mali ustav.

Da li se čujemo, poslanice, kako bi rekli u našem kraju?

(Boško Obradović: Da, da.)

Znači, vi imate lično 15 minuta koje još niste koristili. Koristite kad god želite u toku rasprave. Tako ste i ušli u Parlament i tako do kraja. Petnaest minuta niko vam neće oduzeti i osam minuta i 52 sekunde, a sve ostalo u skladu sa članom 158.

A za ostale primedbe kod Nenada Konstantinovića, molim vas. Sa njim raspravite, jer ja ovo nisam pisala. Ja se trudim da koristim član 27. koliko mogu.

Reč ima Maja Videnović.

MAJA VIDENOVIĆ: Predsednice, dame i gospodo narodni poslanici, predsednice, ja vas molim da pokušamo da se saslušamo. Ja se pozivam na član 107. stav 1, koji govori o dostojanstvu i pozivam se na član 109, na vašu obavezu, predsednice, da vrlo pažljivo slušate prethodnog govornika, koji je zloupotrebljavajući povredu Poslovnika govorio nešto čime smo, nažalost, ne predstavnici opozicije, predstavnici građana u Parlamentu, nego građani Srbije prošle nedelje, a danas je ponovljeno, proglašeni za izdajnički ološ, da danas šef poslaničke grupe, koji se sada javlja po povredi Poslovnika, govori da je neko formirao pakt protiv Srbije.

(Aleksandar Martinović: Tako je.)

Šta tačno time vi želite da kažete? Kakvu vi metu na predstavnike opozicije, na predstavnike koji se zalažu da se glas građana u Narodnoj skupštini čuje, stavljate?

Da li je neko formirao pakt protiv Srbije zato što se zalaže da se u Narodnoj skupštini Republike Srbije čuje reč građana i čuje ono što vi podnošenjem amandmana pokušavate da sakrijete, a to je da ovim budžetom nije predviđeno da se vrate otete penzije penzionerima, da ovim budžetom nije predviđeno da se ispravi nepravda, a da se ukine zabrana zapošljavanja jer se svakom čestitom građaninu i građanki onemogućava, koji je pošteno stekao diplomu, da radi u onim oblastima koje su usmerene na državu, dok se članovi,

simpatizeri SNS-a, dok se šef Poslaničke grupe SNS zapošljava u Višoj medicinskoj školi?

Predsednice, možete li tačno da nam kažete šta znači vaša pretnja – vi ste danas zakazali konferencije za štampu? Da nećete možda time da kažete da ćete i to da nam zabranite? Da li narodni poslanici u Narodnoj skupštini imaju pravo da se obraćaju građanima koji su nas obavljali da u njihovo ime govorimo? Za razliku od vas i predsednika Srbije, koji upada u sve televizije sa nacionalnom frekvencijom, ima vanredna stanja i vanredne konferencije, mi poštujemo Poslovnik. Imamo konferencije za štampu u Narodnoj skupštini. Ovo je naša kuća. Mi smo glas građana i ovom igrarijom nećete nas sprečiti da govorimo u njihovo ime.

PREDSEDNIK: Je l' to to? Hvala.

Poslanice, čemu tolika agresija prema meni? Ja samo vodim sednicu. Niko drugi osim vas koji...

(Maja Videnović: Rekli su da smo izdajnički ološ.)

Samo polako. Uuu, šta se sve izgovorilo sa leve strane, niste bili toliko osetljivi. Polako samo.

(Maja Videnović: Kako da dozvolimo da nas proglašavaju za izdajnički ološ?)

Nemojte, koleginice, stvarno. Ja vas izuzetno uvažavam. Nisam očekivala da vičete danas, niste bili takav poslanik do ovog trenutka.

Znači, nemojte. Čitavo prepodne smo vi govorite. Kako možete da kažete da govori neko drugi? Povremeno se podigne Poslovnik. Danas niko i ne govori o Poslovniku, budimo iskreni. Pa ovo nema veze sa životom, a ne sa Poslovnikom.

Je l' tako, Konstantinoviću? To niste predvideli kad ste uložili napor da napišete ovaj poslovnik, da se danas krši Poslovnik čitav dan.

Ali ja ću izdržati, zato što vi hoćete da prikažete i mene i sve poslanike iz vladajuće većine da mi ne damo da se govori. Kako ne damo? Evo, čitavo prepodne samo govore poslanici opozicije. Tako je.

Ali izgleda da ja imam ovde nekoliko reči koje su mi zadate, šta smem da kažem a šta ne smem da kažem, pa ne znam više kako da u skladu sa članom 103. stav 4. odgovaram osim sa jo i po, mislim sa da i ne. Ne znam kako.

(Marinika Tepić: Dovoljno je.)

Dovoljno? Hvala vam, gospođo Tepić.

Eto, ne smem ništa da kažem, ali moram samo da skrenem pažnju da ovo što se iznosi danas kao povreda Poslovnika, ništa ne odgovara duhu povrede Poslovnika.

Dalje ne moram ni da odgovaram. Izvolite, bina je vaša. Govorite šta god danas želite do 14 časova, a nadam se da ćemo onda početi sa sednicom. Pretpostavljam da hoćemo.

Redom samo, molim vas. Svi su se javili po povredi Poslovnika i nikog neću da preskočim.

Izvol'te.

(Radoslav Milojević: Predsednice, malopre ste rekli – Maja Videnović, pa ja.)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107, gospođo...

PREDSEDNIK: Ali ja nikog nisam prozvala još.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107...

PREDSEDNIK: Kako možete da izmislite da sam ja izgovorila neko ime kad nisam još?

(Radoslav Milojević: Malopre ste u mikrofon rekli jedan poslanik, Maja Videnović...)

Poslaniče... Polako, polako. Nemojte da vičete. Ja u ovom trenutku nikom nisam dala reč. Što se bunite unapred?

(Maja Videnović: On stoji.)

Hoćete da zabranite Martinoviću i da ustane povremeno?

(Maja Videnović: Uključen mu je mikrofon.)

Možda slučajno, ne znam, ali kao što vidite, može na snimku da se vidi da ja ni reč nisam dala.

Ajde, ajde, samo polako. Istrpeću ja i te uvrede mimo mikrofona.

Ja to sve čujem, ne čuju građani Srbije.

Je l' tako, Aleksiću?

Ali ja čujem, da.

Niste vi, nego kolega ispred vas, ali nije problem.

Pa znam da mu nije lako.

Samo polako, sačekajte, minut, dva, tri.

(Marko Đurišić: Nemojte da lažete. Sram vas bilo!)

Evo, rekao mi je Marko Đurišić da ja lažem. Eto, ja lažem. I šta ćemo sad?

(Radoslav Milojević: Rekli ste Obradović, Videnović, Milojević.)

U čemu je problem sad? Nisam nikome još dala reč. Šta sad hoćete?

(Radoslav Milojević: Kako niste? Evo, uključen je mikrofon.)

Hoćete li mi omogućiti atmosferu da nastavimo sa radom ili da dam pauzu do 14 časova? Vi odlučite. Ali ne manjina u Parlamentu, nego zajedno. Staviću na glasanje, da vidim koliko ko ima glasova.

(Zoran Živković: Pauza.)

Polako samo.

Dakle, Milojević, pa Martinović, pa Marko Đurišić, redom po javljanju.

Čućemo, ali da malo izađete iz konteksta. Tri člana ukруг. Je l' može nešto drugo? Na primer, član 171. To vam je odlično za danas.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Mogu? Hvala.

Reklamiram član 110. i tražim oduzimanje reči i kaznu za poslanika Martinovića, koji je čitavu opoziciju nazvao izdajnicima i rekao da smo mi u nekakvom paktu protiv Srbije.

Poštovana i draga gospodo, mi Srbiju volimo, naravno, najviše na svetu. Mi nismo u paktu protiv Srbije, ali smo u paktu protiv lopovluka i omalovažavanja građana Srbije od strane SNS-a. A ko jeste u paktu protiv Srbije? Pa jeste SNS, koja je u koaliciji sa Haradinajem i Tačijem. Vi ste u paktu protiv Srbije. (Isključen mikrofon.)

PREDSEDNIK: Poslaniče, nisu se stekli uslovi iz člana 110 da se nekome oduzme reč. Prvo moraju opomene, jedna, pa druga opomena. Ali, ako ste me dobro čuli, ne upadam u klopku koju ste sami smislili, da ja danas delim tu nekakve opomene.

(Radoslav Milojević: Mogu li ja da završim?)

Svakako, apsolutno. To je u interesu svih, da završite svoju misao i da građani Srbije čuju šta ste imali da kažete. Ali opomene, isključivanje i to, danas ne. Nije na repertoaru danas, jer neću da radim ono što biste vi želeli.

Samo izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Ja ne znam zašto mi svaki put oduzmete reč. Bilo bi mi drago da ste oduzeli reč Martinoviću, koji je sve poslanike opozicije nazvao izdajnicima. To je sramota prema građanima Srbije koji su za nas glasali, sramota je za nas same i sramota je za naše pretke, a mnogi su živote dali za tu Srbiju, dok je vlast Srpske napredne stranke, i njeni funkcioneri Nikolić i Vučić dobijali stanove dok su na naše građane padale bombe. E, to je sramota. I zato reklamiram član 110.

No, mene ne čudi ništa drugo od vas, jer sam način kako ste nastali, krađom mandata, ne može ništa drugo ni da proizvede.

PREDSEDNIK: Poslaniče, sad ste izmislili.

(Radoslav Milojević: Izmislili?)

Pa jeste li učestvovali na tim izborima?

(Radoslav Milojević: Ukrali ste mandate radikalima 2008. godine.)

Dakle, rekla sam, član 110, ne mogu u tom smislu u kojem ste vi na početku rekli da sam povredila, nisu se stekli uslovi za to.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: U pitanju je, dakle, pakt protiv Srbije. U pitanju je isti scenario koji smo videli 2000. godine. Svak onaj ko danas tvrdi da Aleksandar Vučić stoji iza ubistva Olivera Ivanovića, na strani je Ramuša Haradinaja, na strani je Hodžaja, na strani je Tačija i na strani je svih srpskih neprijatelja.

Dovoljno dugo se svi mi ovde bavimo politikom da bismo mogli veoma lako da izračunamo da su dva plus dva četiri. Ove dame i gospoda su danas

poslati u Narodnu skupštinu da bi brutalno napadali, ne predsednika Republike, nego državu Srbiju, da bi državu Srbiju optužili da je izvršila ubistvo Olivera Ivanovića i da je država Srbija kriva za sve zlo što se dešava na Balkanu. To rade po istom scenariju po kome su radili i 5. oktobra 2000. godine.

Godine 2000. su rekli – Srbija je kriva za rat u bivšoj Jugoslaviji. Srbija je razbila bivšu Jugoslaviju. Srbi su najveći zlikovci i zločinci na Balkanu. To tvrde i dan-danas.

I danas su u istom frontu, protiv Srbije, protiv njenih građana, protiv srpskog naroda, i Haradinaj, i Tači, i Hodžaj, i Boško Obradović, i Vuk Jeremić, i Dragan Đilas i svi ostali. I nema ništa drugo, ne postoji ništa drugo što te ljude povezuje, sem jedne stvari – svi se oni bore protiv Aleksandra Vučića i svi se bore protiv Srbije. To je jedino što ih povezuje.

Dakle, imamo dva pakta protiv Srbije.

(Predsednik: Vreme.)

Jedan se stvara na međunarodnom planu, od pojedinih bivših jugoslovenskih republika koje bi da stegnu omču oko vrata srpskom narodu, a drugi je pakt protiv Srbije koji se stvara iznutra, koga stvaraju oni koji su izgubili vlast 2012. godine.

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, u skladu sa Poslovníkom želim da produžim današnji rad i nakon 18.00 časova.

Sada, zbog nemogućnosti da koristim član 27. i da rukovodim ovom skupštinom, dajem pauzu od sat i deset minuta, do 14.00 časova.

Znači, u 14.00 časova ću probati da nastavim da vodim sednicu, jer ovo više nema nikakvog smisla. Jasno je zašto je deo poslanika došao ovde, da pravi haos, ali ja lično ne želim u tome da učestvujem.

(Zoran Živković: Mislim da je ostavka pravo rešenje.)

Možete vi dati ostavku na mesto poslanika, nemam ništa protiv. To je vaše pravo.

(Zoran Živković: Sami kažete da ne znate, da ne možete. Da vam pomognemo?)

Ne želim da učestvujem u rušenju Parlamenta i države. To ne želim.

(Posle pauze – 14.00)

PREDSEDNIK: Nastavljamo rad.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li vi želite reč? (Da.)

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mi još uvek nismo dobili odgovore na pitanja koja smo postavili u prethodnom delu sednice, a nažalost, kao što vidimo, sad je tu još manji broj ministara, odnosno trenutno samo jedan ministar.

Za svaku Vladu i za svakog predsednika Vlade, ako se iole razume u svoj posao i ako ga iole ozbiljno obavlja, svakako da je Zakon o budžetu najvažniji. Međutim, mi smo svi svedoci toga da je Ana Brnabić danas na Konferenciji Ujedinjenih nacija o promeni klime u Poljskoj i potpuno je jasno da će njen doprinos tamo biti neuporedivo manji nego što je njena obaveza bila da danas ovde pred poslanicima i Narodnom skupštinom Republike Srbije brani budžet koji je, zapravo, ona kao glava Vlade poslala ovde. Međutim, vi ste odabrali još jedanput da nastavite sa nipodaštavanjem Narodne skupštine i narodnih poslanika, da nastavite sa unižavanjem onoga što bi trebalo da bude najviše predstavničko telo u Republici Srbiji i nadam se da ćete što pre moguće platiti za to cenu, političku, naravno, na prvim izborima koji će doći.

Međutim, ovde se postavlja još jedno pitanje. Dakle, postavlja se pitanje uvek, pored onoga ko će predlagati zakon postavlja se i pitanje ko će ga sprovesti. I to je pitanje koje smo mi u nekoliko navrata i danas postavili. Pre svega, da li će u Vladi Republike Srbije sedeti Rasim Ljajić? Iznete su veoma ozbiljne činjenice, veoma ozbiljne optužbe protiv njega i, umesto da se time bavite na ozbiljan način, vi činite sve da skrenete temu te najvažnije diskusije u ovom trenutku.

Mi smo već videli da je završni račun budžeta nešto na šta apsolutno ne treba računati, a ako se uzme u obzir i to kakvi ljudi tu sede, onda zaista morate priznati da sa pravom izražavamo veliku sumnju prema onome što ste dostavili i predložili kao budžet.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Zakon o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje je zakon koji je materijalne prirode i on je regulisao ko su obveznici, ko su subjekti po ovom zakonu. Ovaj zakon o Centralnom registru znači jedan zakon tehničke prirode, koji bi dalje trebalo da na najbolji način, kad su u pitanju Ministarstvo finansija i Poreska uprava, kontroliše plaćanja doprinosa.

Ja sam već ranije rekao da je to nešto što je i potpuno normalno, ali šta, gospodine ministre, vi činite da bi bio obuhvat veći, a da bi se smanjile obaveze?

Ne činite, zapravo, ništa, i možda bi bilo i dobro da vi prestanete zapošljavati toliko koliko ste dosada. Naravno, nemamo mi ništa protiv. Naprotiv, suština jeste da se što veći broj građana Srbije zaposli, ali postavlja se pitanje gde se oni zapošljavaju, ono kad vi pričate o smanjenju stope nezaposlenosti. Koliko se zaposlilo u Srbiji, a koliko je otišlo negde u inostranstvo? Pa kao što sad pojedine lokalne samouprave, jer su propustile period u poslednje dve ili tri decenije da grade seoske puteve i sad to pokušavaju da učine da bi zadržale neko stanovništvo na tim područjima, međutim, oni više nemaju tamo koga da zadrže, a vi i dalje ostavljate na snazi Zakon o ograničenju zapošljavanja, i to o ograničenju zapošljavanja mladih i stručnih, a uopšte se nije ograničilo zapošljavanje odanih pripadnika političkih stranaka koje su na vlasti.

Od ovog centralnog registra mnogo važnije pitanje i za građane Srbije i za nas iz Srpske radikalne stranke jeste odnos Vlade prema nacionalnom pitanju, jer nedopustivo je da potpredsednik Vlade i dalje daje punu podršku onom ko je to Džudža, ili Džudžević, ili Sulejman Ugljanin, a postoje informacije da je poslanik Sulejmana Ugljanina dobio od Rasima Ljajića 100.000 evra da bi zastupao ovde njegove interese. Da, drage kolege, on mi je rekao. Nije mi pokazao novac, nisam učestvovao u brojanju, ali rekao je skoro, kada sam ga pitao otkud onakve informacije, kaže – ja sam za to dobio 100.000 evra. Mi bi trebalo da se mnogo više bavimo tim pitanjima nego nekim od kojih građani Srbije nemaju nikakve koristi.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo Tomislav Ljubenić.

TOMISLAV LJUBENIĆ: Hvala, predsedavajuća.

U ime Poslaničke grupe Srpske radikalne stranke podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

Članom 1. definišu se osnivanje i delatnost Centralnog registra i SRS je mišljenja da je u tekstu zakona neophodno precizno definisanje samog predmeta zakona.

Kao što sam već rekao prilikom obrazlaganja prethodnog amandmana, sada se usvaja potpuno nov zakon, a prethodni je donet 2010. godine, u vreme kada je ministar rada i socijalne politike bio Rasim Ljajić. Članom 30. tog zakona bilo je definisano da nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donetih za njegovo sprovođenje, kao i nadzor nad radom Centralnog registra vrši ministarstvo nadležno za socijalnu politiku. Izmenama i dopunama pomenutog zakona, koje su izvršene 2014. godine, definisano je u članu 29b da nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donetih za njegovo sprovođenje, kao i nadzor nad radom Centralnog registra vrši ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Zaključak koji se nedvosmisleno nameće jeste da se i prethodna i sadašnja vlast u Republici Srbiji činile ogromne ustupke Rasimu Ljajiću. U vreme kada je on bio ministar, tadašnja vlast je morala da mu poveri vršenje nadzora nad radom Centralnog registra. Njegovim odlaskom na funkciju ministra za trgovinu, turizam i telekomunikacije vršenje nadzora nad Centralnim registrom prelazi u Ministarstvo finansija.

Sadašnja vlast takođe čini ogroman ustupak Rasimu Ljajiću, dopuštajući mu da još uvek bude ministar u Vladi nakon poznatih dešavanja prilikom izbora za nacionalne savete i veze sa Sulejmanom Ugljaninom. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela poslanica Aleksandra Belaćić.

Da li neko želi reč? (Da.)

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Tokom pripreme za ovu raspravu informisala sam se o radu portala „Reci ne radu na crno“, na kome građani mogu da provere da li su prijavljeni i na koji iznos ih je poslodavac prijavio, što je odlična stvar, a takođe je dobro da imamo Centralni registar obveznika obaveznog socijalnog osiguranja jer se na taj način olakšava poslodavcima prijava radnika.

Međutim, nijedan od ovih portala ne rešava problem suštinski, a činjenica je da je položaj radnika u Srbiji izuzetno loš, mada bolji je nego za vreme prethodnih režima koji su sproveli pljačkašku privatizaciju.

Trenutno čak 350 građana Srbije radi za minimalac i svi ti građani će zbog niskih dohodaka koje trenutno imaju ostvariti pravo na mizerne penzije, kojima neće moći da se prehrane i da kupe lekove i svi ti ljudi biće prinuđeni u starijem životnom dobu da se okrenu sivoj ili crnoj ekonomiji kako bi preživeli.

Problem nisu samo minimalci, već i činjenica da mnogi poslodavci ne prijavljuju radnike, te da mnogi pribegavaju tome da radnike prijavljuju na minimalce, a da im razliku do pune plate daju na ruke kako bi uštedeli. Ovim sistemom zloupotreba bogate gazde i tajkuni postaju još bogatiji, a građani sve siromašniji i to je problem koji morate da rešite. Rešićete ga pre svega tako što ćete ovo pitanje urediti zakonski, tako da odgovaraju tajkuni i poslodavci koji ne prijavljuju građane, a ne građani koji su prinuđeni da rade na crno.

Isto tako, veoma je važno da u sastavu Vlade Republike Srbije ne sede ljudi koji krše zakone, a jedan od njih je i ministar trgovine i telekomunikacija i aktuelni potpredsednik Vlade Rasim Ljajić. Mi smo ovde obavestili ministra policije o našim saznanjima, a on je predsedniku SRS-a odgovorio da nema saznanja da je Rasim Ljajić narko-diler. I, to je istina, Rasim Ljajić nije...

PREDSEDNIK: Amandman, molim vas.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Dobro. S obzirom na to da u Vladi imate ne narko-dilera nego narko-bosa, očekujemo da ga iz Vlade izbacite.

PRESEDNİK: Na član 1. amandman je podnela poslanica Marjana Maraš.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

MARJANA MARAŠ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Podnela sam amandman na član 1. Predloga zakona i predloženim amandmanom precizira se i proširuje krug lica koja imaju odgovarajući odnos sa Centralnim registrom obaveznog socijalnog osiguranja, tako što se pored drugih pravnih subjekata dodaju i fizička lica sa preduzetničkim statusom.

Ovom dopunom i preciziranjem proširuje se krug lica koja moraju biti obuhvaćena poslovima koji spadaju u delatnost Centralnog registra obaveznog socijalnog osiguranja.

S obzirom na veliki broj preduzetnika i poljoprivrednika, kao i činjenicu da preduzetnici i poljoprivrednici imaju zakonom utvrđena prava i obaveze, neophodno je da budu sistematizovani u predloženom zakonu na jasan, precizan i prepoznatljiv način.

To je bila suština predloženog amandmana, koji nije prihvaćen.

Iskoristiću, pošto danas tokom čitave rasprave svi su malo skretali sa teme, pa da i ja iskoristim da kažem da je još jedna zemlja povukla priznanje tzv. države Kosovo, da su to Solomonska Ostrva i ja to želim da pohvalim. Vlada nastavlja sa radom i zaista mislim da ovo nije velika zloupotreba, predsednice. Zahvaljujem.

PRESEDNİK: Hvala vam, svakako.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik Neđo Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo poslanik dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospođo predsedavajuća.

Gospodine ministre, naravno, kao i nešto što sam ja već sviko za ove dve godine, svaki amandman koji predložimo sa ove strane, pa bez obzira na to da li je smislen ili nije, naravno, svaki je po Poslovniku i to nikad nisam sporio, biva odbijen.

Voleo bih da vas pitam, ministre, vas i vaše saradnike – da li znate vi u čemu je razlika između člana zakona i ovoga što sam ja predložio amandmanom? To vas pitam iz prostog razloga jer, ovaj, ne znam da li je iko to uopšte i čitao.

Znate, ja sam konsultovao ljude koji su u toj struci u vezi čega se ova zamena ovde radi. Inače, radi se o jednoj jezičkoj zameni i oni kažu da sam ja u pravu.

(Aleksandar Marković: Lažu te.)

Lažu. Lažu nas mnogi u ovoj državi.

Ali nije to problem, gospodine ministre, što možda vi to niste pročitali. Problem je što ste, kada ste obrazlagali zakone, prvo obrazložili budžet, a budžet je 4. tačka dnevnog reda. I problem je što mi nećemo moći o budžetu da pričamo, a na taj način nećemo moći da saznamo da li je on dobar ili nije dobar.

Sve je po Poslovníku i sve je onako kako ova knjiga nalaže, ali nije po čojstvu. To sam pričao, a niste bili tada kada sam pričao u petak, izašli ste, da ne može opozicija ništa da kaže o budžetu, a kažemo svi da je to najvažniji zakon koji se donosi.

Da, možemo u okviru onog vremena, ali ne možemo amandmanski, što je cilj amandmana, da probamo nešto da korigujemo, popravimo ili da dobijemo objašnjenje zašto nam to nije u redu. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Ministar ima reč.

SINIŠA MALI: Samo, ako mi dozvolite... Hvala lepo.

Uvaženi poslanici, dakle, amandman koji ste podneli se ne prihvata iz razloga što je nejasno na koji način predložena izmena veznika, što se smatra pravnotehničkom redakcijom teksta, može doprineti postizanju ciljeva koji su definisani izmenama ovih zakona.

Dakle, radi se o pravnotehničkoj redakciji koja može da se izmeni u toku pravnotehničke redakcije i nema veze sa ciljevima koji su definisani zakonom. Hvala puno.

PREDSEDNIK: Na član 1. amandman je podneo poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela poslanica Marija Janjušević.

Da li želite reč? (Da.)

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Da, zahvaljujem.

Dakle, ovaj zakon koji je prvi na dnevnom redu i objedinjen je sa 62 preostale tačke dnevnog reda bavi se obaveznim socijalnim osiguranjem. To bi nekom površnom posmatraču moglo i da znači da država brine o zaposlenima i da brine o obaveznom socijalnom osiguranju, a mi, nažalost, zato što nećemo moći da raspravljamo o budžetu onako kako to zaslužuju i Narodna skupština i građani, možemo samo da pretpostavljamo da li vi, zapravo, želite da osigurate punjenje budžeta.

S tim u vezi, takođe, pozivam sve, i građane Republike Srbije i stručnu javnost i sve zainteresovane, da i u narednim mesecima isprate najavljene

aukcije emitovanja državnih obveznica, jer smo početkom 2018. godine mogli da se uverimo koliko se država još dodatno zadužila i kako zapravo ovaj režim puni budžet.

Dakle, kada kažete obavezno socijalno osiguranje, to, nažalost, u vašem slučaju ne znači brigu o zaposlenima, brigu o radnicima, jer to svakog dana vidimo i u praksi, vidimo kako se završava sudbina svih zaposlenih u stranim kompanijama koje su dobile subvencije, ali nisu kontrolisane od strane države, pa ti zaposleni završavaju na ulici.

Bojim se da je i ovaj zakon samo jedan vaš marifetluk, a to ćemo ubrzo videti u praksi i samo da dodam – eto, vašom odlukom, odlukom vladajuće stranke, na ovoj sednici, po svakoj tački dnevnog reda, po svakom zakonu imamo otprilike po 20 sekundi mogućnosti da raspravljamo, pa tako i o najvažnijoj tački, o budžetu. Vašom odlukom, to je vaše lice. Hvala.

PREDSEDNIK: Po amandmanu Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani građani Srbije, ja bih želeo da podržim ovaj amandman kolegice Marije Janjušević, iz prostog razloga što je on napravljen po svim standardima kako se podnose amandmani Srpske napredne stranke.

Dakle, ideja za amandman SNS jeste da se pojedje vreme opoziciji za razgovor o ključnim aktuelnim temama, da se hvali Aleksandar Vučić i da se hvale dostignuća Vlade, a da se onemogućí rasprava, primera radi, o ceni maline ove godine ili o ceni goriva ove godine ili o pljački penzionera za 850 miliona evra za četiri godine, ili o tome kako trenutno Aleksandar Vučić tajno pregovara o Kosovu i Metohiji sa Arnoom Danžanom, francuskim obaveštajcem i ličnim prijateljem Hašima Tačija, o tome kako će dati Preševo i Bujanovac samo da bi ostao još četiri godine na vlasti, plus da prizna celo nezavisno Kosovo i omogućí Kosovu ulazak u Ujedinjene nacije.

Dakle, hoću da vam kažem šta je poenta vaše priče. Vi predlažete amandmane da biste onemogućili govor opozicije o ovim ključnim temama. Na kraju povučete vaše amandmane i ne glasate za sopstvene amandmane da ne biste, jer su, naravno, besmisleni... Mi tvrdimo da su besmisleni, a vi dokazujete da su besmisleni time što ih povučete.

Zašto vi to sve radite? Iz veoma jednostavnog razloga, da se ne bi čula istina za skupštinskom govornicom o ključnim temama koje danas bole građane Srbije – kako mamama uzimate po novom Zakonu o finansijskoj podršci porodici sa decom, kada odu na porodijsko, njihove pare, kako ste oteli seljacima subvencije i smanjili ih sa 14.000 na 4.000, kako smo jedina država u Evropi koja ne regresira dizel-gorivo za poljoprivrednike, kako imamo najskuplje gorivo u Evropi. O tome ovde ne može da se govori zato što vi dajete vaše besmislene i fantomske amandmane koji treba da spreče opoziciju da se čuje reč istine o tome u kakvom režimu mi živimo, da ne bi moglo da se čuje ko

su oni koji su premlatili i pokušali ubistvo Borka Stefanovića u Kruševcu. Zašto još uvek imamo samo njihove inicijale i ne znamo njihova imena? Ko su njihovi nalogodavci? Da li su članovi SNS-a? Da li ih je poslao neko iz SNS-a da se obračunaju sa onima kojima vi lepitate etikete izdajnika, nasilnika i lopova?

Dakle, to su teme koje moraju da se čuju ovde u Domu Narodne skupštine Republike Srbije. Ko je pokušao da ubije Borka Stefanovića, to je tema o kojoj mi treba da razgovaramo. Ko tajno pregovara o KiM i priprema izdaju KiM, i priznanje nezavisnosti, i daje pored KiM još i Preševo i Bujanovac samo da bi ostao još četiri godine na vlasti? Znamo ko je to, Aleksandar Vučić, veliki prijatelj Edija Rame, koji stvara veliku Albaniju, veliki prijatelj Ramuša Haradinaja i Hašima Tačija, ratnih zločinaca i terorista, veliki prijatelj Bila Klintonu i Tonija Blera, velikih zločinaca. Dakle, to je Aleksandar Vučić.

O tome vi ne dozvoljavate da se ovde govori i mislite da ćete nas učutkati i da ćete sprečiti sa ovih 385 lažnih amandmana koje ste predali da se o svemu ovome govori. Pa nećete sprečiti zato što ovde postoji opozicija, zato što se mi vas ne plašimo. Ako ste mislili da prebijete Borka Stefanovića, pa da vas se uplašimo, niste nas uplašili. Još više ste nas motivisali da budemo hrabri i istrajni do pada Aleksandra Vučića sa vlasti.

PREDSEDNIK: Reč ima Aleksandar Martinović po amandmanu.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Niste vi tako loši, gospodine koordinatoru, doduše, malo ste u koaliciji sa ovima što su opljačkali Srbiju, što su je upropastili u političkom i ekonomskom smislu. U koaliciji ste sa onima koji su pokušali da zakucaju ekser na mrtvački sanduk koji je trebalo da se zove Kosovo i Metohija, ali relativno ste mladi, ja mislim da ćete se popraviti. Samo, izbegavajte ova novembarska i decembarska kupanja. Vidim da to loše utiče na vaše zdravlje. Ima jedan monarh koji leči takve kao što ste vi jednom specifičnom metodom, pa probajte kod njega da odete. Mislim da se manastir zove Crna Reka. Možda vam to pomogne.

Ima nešto drugo što ja hoću da kažem. Ovde je, dakle, na delu otvoreni front svih mogućih unutrašnjih i spoljnih neprijatelja Srbije u momentu kada Srbija bije tešku borbu za svoj narod na Kosovu i Metohiji. Ako mi kažete da je slučajno to što su u Narodnu skupštinu ušli poslanici koji skoro tri godine u Skupštinu nisu ušli, nego su ušli baš danas da nam pričaju o tome kako mi hoćemo da izdamo Kosovo i Metohiju, kako crtamo neke granice, kako ćemo nekome da dajemo Preševo i Bujanovac, ja mislim da to nije slučajno. Dakle, u pitanju je, ja ću to danas da kažem ako treba i sto puta, u pitanju je otvoreni pakt protiv Srbije, kao što je bio pakt protiv Srbije i 2000. godine.

Vi ste, na kraju krajeva, setite se vaših priča o Miloševiću kao velikom kriminalcu, o iznošenju para na Kipar, kako je opljačkao privredu, kako je ubio ovog, kako je ubio onog. Šta se na kraju ispostavilo? Hajde malo da se

podsetimo tih vremena. Mira Marković je kriva zato što je bila podstrekač u krivičnom delu da neka njena sekretarica dobije jednosoban stan u Beogradu. To je sve što je dosovska vlast uspela da iskopa o tom velikom kriminalu Slobodana Miloševića. Nema nikakve velike simpatije prema politici Slobodana Miloševića, ali hoću da vam kažem da je ovde u pitanju ista matrica.

Ovde narod treba ubediti. To treba da ga ubede. Ja znam da je to težak posao. To treba da urade ljudi koji su dobili tri, četiri, šest procenata glasova na izborima. Ovde treba narod ubediti da se u Srbiji ništa nije promenilo, da je Aleksandar Vučić u stvari drugi Slobodan Milošević, a da je SNS druga Socijalistička partija Srbije, i da sad treba demokratiju, pravdu, ekonomski boljitak da nam donesu Dragan Đilas, Vuk Jeremić, njegov koordinator i svi oni koji su bili na vlasti od 2000. do 2012. godine.

Oni koji su isisali svaki život iz Srbije i u ekonomskom i u biološkom smislu, sada su svi na gomili. Neki su i ovde fizički prisutni u sali, svi su ovde, i Boško Obradović, i Zoran Živković, i Dušan Petrović. Ovde se pričalo o tome, gospođo Gojković, kaže – sa jedne liste Srpske napredne stranke, kaže, imate više poslaničkih grupa. Ovde imate Narodnu stranku Vuka Jeremića koja ima dve poslaničke grupe. Ima poslanike u dve poslaničke grupe, a uopšte nije učestvovao na izborima. I onda nam oni govore o tome kako treba da izgleda demokratija, kako treba da izgleda parlamentarizam i kako je sve ovo što mi radimo, kako su naši amandmani fantomski i kako mi od Skupštine pravimo cirkus. Vi hoćete da uradite isto ono što ste uradili i 5. oktobra, samo ste slabi.

Ono što mene zanima, kažite mi šta su vam rekli ti vaši strani mentori. Šta su vam rekli Englezi? Šta su vam rekli Amerikanci? Koji scenario sada treba da primenite pa da srušite čoveka koji ima podršku 60% građana Srbije? Nema više Džoa bageriste. Gde vam je onaj Maki Arsenijević što je Molotovljevim koktelima palio ovu zgradu? Morate nešto novo da smislite, ali niste odmakli mnogo u tim vašim inovacijama. Ista vam je matrica – nema slobode, nema demokratije, nema slobode štampe. Koje god novine da otvorite, iz njih iskaču tzv. lideri opozicije. Upalite neke televizije, 24 časa najgore moguće propagande, ne samo protiv Aleksandra Vučića, protiv države Srbije.

Odgovorno tvrdim, televizija N1 vodi goru propagandu nego što to radi HRT. Svi su se udružili protiv Aleksandra Vučića. Eno, u Zagrebu štampaju knjigu, kaže – Sto godina srbijanskog terora u Hrvatskoj. Na naslovnoj stranici te knjige kralj Aleksandar Karađorđević, Svetozar Pribićević i Aleksandar Vučić. Znači, ista je matrica. Svuda je ista priča, i u Zagrebu, i u Prištini, nažalost, evo, i ovde u Beogradu. Ne valja Aleksandar Vučić, treba da ga sklonimo. Zašto? Pa ne odgovara nam jaka Srbija. Treba nam ona invalidna, ona bogaljasta Srbija koju su vodili Boris Tadić, Zoran Živković, Dušan Petrović, Vuk Jeremić, Dragan Đilas. Ta Srbija nam treba. Srbija koja nema

ekonomsku snagu, Srbija koja nema svoju vojsku, Srbija koja nema svoje dostojanstvo. Nama takva Srbija treba.

Nama ne treba Srbija sa jakom ekonomijom. Nama ne treba Srbija sa jakom vojskom. Nama treba slaba Srbija. I to je stara kominternovska teza, koju su preuzeli i ovi obojeni komunisti u novom DOS-u. Kaže – što slabija Srbija, to stabilniji Balkan, i zato treba srušiti Aleksandra Vučića. Zbog toga ste se vi udružili. Kakav drugi vi interes imate, kakvu ideju?

Stalno pričate – ne možemo da dođemo do reči, ne možemo da kažemo naše ideje. Pa koje su vam ideje? Ideje su – mrzimo Vučića, mrzimo njegovog brata, treba mu pobiti celu familiju. To su vam ideje. Hajde kažite mi jednu vašu političku ideju, jednu ekonomsku ideju. Sem da je ekonomska ideja – hajde da dođemo u Vladičin Han i da zatvorimo fabriku koju je Vučić prethodni dan otvorio. To vam je politika.

Kažete – mi smo za Kosovo i Metohiju, a onda dođete u Skupštinu i kažete – e, onaj Aleksandar Vučić, on je izdajnik zato što hoće da gradi autoput Niš–Merdare–Priština. Pa čije su Merdare? Pa čija je Priština? Za vas nisu srpski. I onda vi kažete – Aleksandar Vučić hoće nešto da izda. Pa nema toga što u ovoj državi vi već niste izdali, nema toga. Jedino što umete da radite, to je da služite srpskim neprijateljima. Govorite isto što i oni. Vaša retorika se ne razlikuje ni za jotu od retorike koja se čuje u Zagrebu, koja se čuje u Sarajevu, koja se čuje u Prištini. Krivi su Srbi za sve zlo koje se desilo tokom devedesetih godina i kriv je danas Aleksandar Vučić zbog toga što je, navodno, Balkan nestabilan. Hajde da srušimo Aleksandra Vučića, pa ćemo onda imati stabilan Balkan. Pa su onda pronašli, u suštini, raspalu Demokratsku stranku, podeljenu na sastavne delove, kojoj su dali novo ime – Savez za Srbiju. Jer šta su drugo Dragan Đilas, Vuk Jeremić, Dušan Petrović i Zoran Živković, da se mi mnogo ne lažemo i da se ne pravimo da smo mala deca? To je raspala Demokratska stranka. E, sad neko pokušava od te raspale Demokratske stranke da napravi neku novu političku snagu koja treba da bude alternativa Aleksandru Vučiću.

Ja vam kažem, 5. oktobar da reprizirate nećete moći. Neće vam građani Srbije dozvoliti. Pa neće vam dozvoliti ovde poslanici Srpske napredne stranke koji sede. Vas se niko ne plaši. Ja znam šta su vaše ideje – ne možemo da poredimo Vučića na izborima, pa da ga poredimo na ulici. Nema više ulice. Možete da ga pobedite jedino tako što ćete dobiti više glasova od Aleksandra Vučića i SNS-a. Ali, morate mnogo da radite. Nije dovoljno samo da mrzite nekoga. Morate mnogo da radite. Mi smo ponosni na politiku koju Aleksandar Vučić vodi.

Koordinator kaže danas, crta neke granice da da Preševo i Bujanovac. Aleksandar Vučić je danas vodio teške i mukotrpne razgovore sa evropskim komesarom Johannesom Hanom da se pomogne srpskom narodu na Kosovu i Metohiji da se ukinu sulude i besmislene takse od 100% na proizvode iz

centralne Srbije. Nije govorio ni o kakvim mapama i ni o kakvom iscrtavanju granica.

I dok mi pomažemo srpskom narodu, šta vi radite? Vi hoćete da dodatno destabilizujete Srbiju. I to vam je zadatak? Ja vas ponovo pitam, evo, otvoreno vas pitam, vi koji tvrdite za nas da smo izdajnici – šta su vam na tim sastancima rekli Englezi i Amerikanci? Oni su eksperti u rušenju režima koji im nisu po volji. Koji je novi recept? Kažite mi, šta su vam rekli Englezi? Oni su majstori u zakulisnim igrama, još od 27. marta pa naovamo. Ništa dobro nam nisu doneli. Možda su izmislili neki novi recept kako da pobedite čoveka koji uživa 60% podrške građana.

Ko je tukao Borka Stefanovića? Tukli ga mi iz SNS-a? Pa ko je? Gde je tučen Borko Stefanović? U Kruševcu? Pa tamo za njega niko nije ni čuo. Za Borka Stefanovića sa kojim sam ja studirao u Novom Sadu niko nije čuo u Novom Sadu, a ne u Kruševcu. Čovek ima podršku nula na poslednjim izborima. Na poslednjim izborima imala je podršku levica Srbije 0,1%. I, kao, sad je neko iz SNS-a tukao Borka Stefanovića, velikog lidera opozicije. Pa vi sami sebi kažete – vi. Vi ste kao austrijski car Franjo Josif kad je proglašavao aneksiju Bosne i Hercegovine. Kaže – mi, Franjo Josif. Kaže – e, mi lideri. Čega ste vi lideri? Kojih strančica? Pola vas ne postoji u istraživanjima javnog mnjenja. Koji ste vi crni lideri? Koga vi predvodite? Ali, super. Ako ste vi lideri u vašim očima, nemam ništa protiv toga, ali nemojte da mislite da su građani Srbije slepi i da ne vide šta je posredi.

Pokušavate za interese stranih sila da destabilizujete državu Srbiju, da urušite interese srpskog naroda i za to je neko dobio novac, kao što je neko dobio novac i 5. oktobra 2000. godine. Isti je scenario kao 5. oktobra 2000. godine. Malo su se promenili neki igrači. Neki su, doduše, stari, ima i novih, ali je matrica ostala ista. Samo morate, gospodo, da nađete drugog Slobodana Miloševića. Aleksandar Vučić nije Slobodan Milošević. Aleksandar Vučić nije neko ko je blizu ili tu negde oko 50%. Aleksandar Vučić sam na svoje ime i prezime osvaja preko 60% građana Srbije. To je muka. To je muka vaša koju ne znate kako da rešite. Pa onda izmišljate, onda lažete, onda se služite svim mogućim sredstvima protiv sopstvene države.

Ali mi ćemo kod svakog amandmana da raskrinkavamo ono što mislimo da je šteta za državu Srbiju i nećemo dozvoliti da od Parlamenta pravite arenu u kojoj će se izvoditi najžešći mogući napadi po Srbiji i po građanima Srbije. Mi nemamo više vremena za gubljenje. Srbija treba da ide napred. Onaj ko nije shvatio da je 2012. godina bila pre šest godina, on nema šta da traži u politici. Ovo je Srbija koja ima rast BDP-a od 4,5%. Ovo je Srbija koja je uspela za četiri godine da smanji nezaposlenost na 11%. Ovo je Srbija koja ponovo ima snažnu vojsku. Ovo je ponovo Srbija koja može da ubedi nekoga u svetu da povuče priznanje Kosova i Metohije.

Koga ste vi uspeli da ubedite? Niste uspeli da ubedite nikoga. U vreme kada su Kosovo i Metohija proglasili nezavisnost, vaš Boris Tadić je pobjegao u Rumuniju i proterali ste, kao dokaz vrhunske hrabrosti, posle šest meseci crnogorskog i makedonskog ambasadora. Znači, sve je već viđeno. Sve što je neki engleski ili neki američki um mogao da smisli, mi smo sve već videli. Moraju malo više da razmišljaju. Moraju malo više da vas motivišu. Moraju malo da rade na vašoj edukaciji. Morate malo manje da budete prepoznatljivi. Suviše ste prepoznatljivi. Sve ovo je već viđeno. Sve ovo je vrlo jeftino. Sve ovo su građani Srbije mogli da vide 5. oktobra 2000. godine. Ali 5. oktobar zaboravite. Bilo, prošlo i ne ponovilo se.

PREDSEDNIK: Po Poslovniku, narodni poslanik Marko Đurišić.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajuća.

Smatram da je povređen član 107, koji govori o dostojanstvu prilikom obraćanja poslanika u Narodnoj skupštini. Neću da komentarišem to što 15 minuta prethodni govornik, a dobio je reč po amandmanu, ni jednu jedinu reč o amandmanu nije rekao, nego je vređao poslanike opozicije.

Javio sam se zato što je na početku svog izlaganja preporučio kolegi gospodinu Obradoviću da ide da se leči na način na koji su se lečili šticećenici u manastiru Crna Reka. Da vas podsetim, u manastiru Crna Reka su lećeni tako što su udarani motkom po glavi, pa je, nažalost, jedan od njih tako i preminuo, od šticećenika.

Da li je to dozvoljeno obraćanje u Parlamentu Srbije? Da li je to ono što vi radite poslanicima opozicije u Parlamentu već dve i po godine, crtajući mete na svakome od nas, nazivajući nas izdajnicima, ljudima koji rade protiv interesa svoje zemlje, što je bila suština svih prethodnih 15 minuta, na koje vi niste reagovali, i otvorene pretnje koje se ovde upućuju da ćemo i mi dobiti motku po glavi kao što je dobio naš bivši kolega gospodin Borislav Stefanović? Vi niste reagovali.

Zato reklamiram ovu povredu Poslovnika i tražim od vas da reagujete na poziv na nasilje u ovom parlamentu. Nemate pravo da ćutite. Nemate pravo da očekujete od nas da ćemo da ćutimo. Nećemo ćutati više na pozive na nasilje koji se svakodnevno u ovom parlamentu već dve i po godine upućuju predstavnicima opozicije.

PREDSEDNIK: Poslaniće, kao što znate, mislim da ste bili u sali i fizički i duhovno i da ste ćuli diskusiju poslanika o amandmanu Marije Janušević, gospodina Obradovića, koji je sam rekao da je ovo besmisleni amandman i onda je nastavio da govori to što je rekao. Veze nije imalo sa amandmanom i niste tražili da reagujem. Tu se možemo složiti. Dopalo vam se. Lepo je bilo da govori i da poziva na linć predsednika države, njegovog brata, da je on ovakav, da su oni ovakvi. To je sve lepo i ugodno vašem uhu.

Naravno da sam dozvolila poslaniku da govori o amandmanu na isti način i da kaže, da on kao poslanik u skladu sa pravima ustavnim u ovoj državi da slobodno govorimo, kaže šta misli o delovanju određenih poslanika i političkih partija, a koje za sebe kažu da su opozicija. Ja ne znam ko jeste, ko nije, nisam ja tu da sudim, ali je to izrekao, svoj politički stav. Poziv na linč, ne znam gde ste vi to čuli i videli. Zaista ne znam.

(Zoran Živković: Replika.)

I ako vi tražite da ja sankcionišem jedne poslanike, da drugima prećutim, ja onda očigledno... Da, i da slušam stalno kako me neko vređa i dobacuje mi i tako dalje, čim nešto kažem, a imam valjda prava da kažem i ja nešto u svoju odbranu.

Tako je, poslanice. Tako je, poslanice, samo napred.

(Boško Obradović: Replika.)

Stvarno ne znam ko je to od mojih prethodnika drugačije vodio sednicu, osim kad je ovde bilo jednoglasje, kad se nešto malo opozicije plašilo vladajuće većine koja je bila ogromna u ovom parlamentu i gde su se izbacivale čitave poslaničke grupe iz Parlamenta. Tako biti neće i neće se izbacivati poslaničke grupe u ovom sazivu Parlamenta. Za budućnost ne mogu da vam garantujem, jer možda ćete vi imati većinu pa ćete onda opet izbacivati poslanike, a ovde ima svedoka iz tog vremena.

Nemojte stalno da držite lekcije o demokratiji kad to nije bilo tako kad ste imali vladajuću većinu. A pogledajte sada kako izgleda sednica. Ne mogu da se izborim kao predsednik za to da pričamo o amandmanima, jedino to Poslovnik prepoznaje, nego radi bukvalno ko šta hoće u ovom parlamentu.

(Maja Videnović: Replika. Pomenuti imenom i prezimenom.)

Imenom i prezimenom, ali ništa pejorativno.

(Narodni poslanici opozicije negoduju i traže povredu Poslovnika.)

I, onda kad ne dam, onda kaže – Poslovnik.

Shvatiću ove vaše poslovničke primedbe kao diskusiju o amandmanima jednako Boško Obradović – Martinović.

(Marko Đurišić dobacuje.)

Da, pa znam da ste rekli. Da, ali ne mogu da vam dam mikrofonski sistem jer mi je pun sistem.

Ne? Ne želite?

Znači, Marko Đurišić ne želi ovog puta da se glasa o povredi Poslovnika.

Reč ima Marinika Tepić.

(Marko Đurišić dobacuje.)

Ali kako da vam dam reč sad kad je ovo sve puno?

MARINIKI TEPIĆ: Zahvaljujem.

Reklamiram član 108, predsednice, po kojem ste dužni da se starate o redu na sednici Narodne skupštine.

U kontinuitetu, još od pre podneva, naročito u poslednjih nekoliko minuta, vi uporno svojim komentarama stvarate nered na ovoj sednici. Vaša obaveza jeste da date obrazloženje kada neko od koleginica ili kolega reklamira Poslovnik, ali ne na način da vi ulazite u deljenje lekcija nama. Vi treba da se izjasnite o tome da li smatrate da ste prekršili Poslovnik ili ne, a ne da nama delite lekcije, ne da nastavite da nas vređate, ne da tumačite šta su poslanici pre toga hteli ili nisu hteli da kažu.

To nije vaš posao i to ne treba da činite, jer zaista jeste generator nereda na ovoj sednici, a samim tim što ste, takođe, u toku izlaganja Aleksandra Martinovića dopustili i propustili da reagujete da na nastavak poziva na linč na Borka Stefanovića, kome je on ne samo uputio kritike nego se šegačio sa njegovom profesionalnom ili studijskom prošlošću, na šta je dobio veliki aplauz svojih kolega iz SNS-a i vi ste time podržali dodatno linčovanje Borka Stefanovića. Jedino u nečemu mogu da se složim sa Martinovićem to je da da, mi žalimo za oktobrom, ali ne za 5. oktobrom, nego 6. oktobrom. Hvala.

PRESEDNIK: Ovako, samo ovako ćemo napraviti red.

Ja sam dužna po članu 103. stav 5. da dam obrazloženje, ali ne mogu da dajem obrazloženje koje će se jednima svideti, jednima neće.

Dakle, sve ove povrede Poslovnika koje u stvari nisu povrede Poslovnika računam kao vaše diskusije. Pričajte šta želite. Znači, koliko god vremena utrošite, to vam je manje za diskusiju. Takav je Poslovnik i tako je uvaženi moj kolega Nenad Konstantinović, čiju genijalnost pravničku sve više uviđam, to napisao. Tako ćemo i raditi.

Hvala vam, kolega. Stvarno ste dobar i odličan pravnik i ovo ste izvrsno, određene odredbe, smislili.

Izvolite, Poslovnik će zameniti vaše diskusije o amandmanima. Drugi način, osim pravljenja pauza, ja ne znam, ali me onda poslanici kritikuju. Kažu kako sam se drznula da napravim pauzu.

Prema tome, izvolite, pričajte danas o čemu god hoćete. To ulazi u vreme diskusije o amandmanima, te molim službe da tako i postupe.

(Narodni poslanici opozicije negoduju i traže replike.)

Nemojte da vičete na mene, jer to snosi druge posledice po Poslovniku.

Molim lepo. I nemojte da izmišljate više da se ovde, da sam ja generator ovoga što se danas dešava na sednici. Postoji snimak RTS-a i volela bih da se ponovo emituje od početka do kraja tok ove sednice da se vidi moje ponašanje i ponašanje onih drugih koji kažu da su ugroženi ovde u Parlamentu.

(Narodni poslanici opozicije traže replike.)

Nema replike. Po članu 104. stav 3. koristim svoje pravo po Poslovniku da ga i koristim i primenjujem. Hvala lepo.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik mr Ivan Kostić.

Da li neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč po ovom amandmanu? (Da.)

Reč ima Filip Stojanović.

FILIP STOJANOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja.

I ovaj, kao i svi ostali amandmani koje podnosim, ima za cilj da naglasi da se radi o veoma ozbiljnoj stvari, koja se bukvalno tiče svakog građanina Srbije. Pošto su po Ustavu Republike Srbije Kosovo i Metohija sastavni deo Republike Srbije, ovaj zakon bi morao da se primenjuje na sve građane naše zemlje. Ovde pre svega mislim na one građane koji žive na Kosovu i Metohiji, a koji Srbiju doživljavaju kao svoju državu. To nisu samo građani srpske nacionalnosti, već ima i drugih etničkih pripadnosti, kao što su Goranci, Romi, pa i neki Albanci.

Socijalno osiguranje i zdravstvene usluge su stvar gde država Srbija zaista može pokazati da vodi računa o našim sugrađanima koji žive na Kosovu i Metohiji, ovo tim pre jer znamo kakve su zdravstvene usluge na samom Kosovu i Metohiji, kako se tamo dolazi do diplome zdravstvenih radnika. Ovoga su svesni i mnogi Albanci i zato ima sve više slučajeva gde mnogi od njih svoje zdravstvene usluge ostvaruju u Srbiji. Međutim, i ova i prethodna vlada postupaju neodgovorno po ovom pitanju. Svi naši građani koji žive na Kosovu i Metohiji a državu Srbiju priznaju kao svoju državu moraju imati poseban tretman kada je u pitanju obavezno socijalno osiguranje. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika.)

Svi? Otkud znate? Kako znate, kad nemate ekran, ko je prijavljen?

Reč ima Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, vi ste upravo povredili na jedan dramatičan način član 104. Poslovnika o radu Narodne skupštine time što ste najavili javno u direktnom prenosu Narodne skupštine da ćete ukinuti mogućnost narodnim poslanicima da ukažu na povredu Poslovnika kada ga vi kršite i da ćete sve naše diskusije unutar povrede Poslovnika da evidentirate kao naše diskusije u raspravi po pojedinostima i da na taj način dodatno pojedete naše vreme koje ste nam inače onemogućili time što ste podneli 385 lažnih, fantomskih amandmana.

Dakle, vi nemate pravo da dalje kršite Poslovnik. Vi nemate pravo da se iživljavate nad narodnim poslanicima opozicije. Vi nemate pravo da služite Aleksandru Vučiću po svaku cenu. Vi nemate pravo da stavite na ovakav način Poslovnik u pitanje.

Pogledajte šta vam kaže stav 2. člana 104 – ako se uvredljivi izrazi odnose na poslaničku grupu ili politički stranku čiji narodni poslanik pripada toj poslaničkoj grupi, u ime poslaničke grupe pravo na repliku ima predsednik poslaničke grupe.

Aleksandar Martinović je javno prozvao i Boška Obradovića i Dušana Petrovića, i pretio mi fizičkim nasiljem i pretio mi da ću proći kao Borko Stefanović, javno.

Ja tražim samo repliku, samo dva minuta da odgovorim na te pretnje. Samo dva minuta. I vi mi prvo ne dajete mogućnost uopšte da ukažem na povredu Poslovnika, a sada da vidimo da li ćete imati te hrabrosti da oduzmete vreme Poslaničkoj grupi Dveri i da ovu moju diskusiju na koju mi Poslovnik daje pravo, da ukažem na vašu zloupotrebu sa mesta predsedavajućeg... Jer, ako hoćete da diskutujete sa nama, siđite u klupe pa diskutujte sa nama, a ne da držite lekcije ovom narodu zloupotrebljavajući to mesto na kome trenutno sedite.

Nemate vi pravo da nama pretite. Nemate vi pravo da nas nazivate izdajnicima. Vi ste izdajnici, a ne mi.

PRESEDNIK: Hvala vam. Zahvaljujem.

Znači, član 104...

Samo nemojte da vičete.

Član 104. stav 3. treba pročitati. Znači, ne samo slovo a u Bukvaru, nego i b, v, g, d, đ itd. I član 103. stav 8, te imam hrabrosti, poslaniče, bez obzira na to što možda fizički želite da mi pretite. Ne znam šta to znači – hajde da vidimo da li imate hrabrosti. Da, imam hrabrosti da vam kažem da sam upotrebila član 103. stav 8. i u vašem slučaju, jer ovo je flagrantna zloupotreba Poslovnika.

(Boško Obradović: Znači, uzeli ste nam dva minuta?)

Hrabra sam. Evo, hrabra sam, naspram jednog Boška Obradovića, koji preti ženama. Da vidim kako ćete da pretite nekom muškarcu u budućnosti. Za to nemate hrabrosti. Hvala.

(Zoran Živković: Povreda Poslovnika.)

Još jedna povreda poslovnika, Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

Jedan od prethodnih govornika me je u negativnom kontekstu, uvredljivo pomenuo i nazvao izdajicom i čovekom koji je uništio državu.

Po članu 27. se javljam.

Nazvao me je nekim ko je uništio Srbiju, ekonomiju, status, ko zna šta sve. Vi mi niste dali pravo na repliku iako sam pomenut imenom i prezimenom. Čak je izneo jednu pogrešnu, pored svih ostalih pogrešnih informacija, i da je stranka koju ja vodim članica SZS, što nije tačno.

Pitao me je direktno da mu objasnim šta su nama, izdajicama, kako on to misli, rekli stranci koji su nas organizovali sa ciljem da smenimo, kako se zvaše, Vučića.

Evo, ja da vam dam odgovor odmah. Znači, ja sam lično razgovarao sa nekim strancima, iz Velike Britanije sa Tonijem Blerom, iz Amerike sa Bilom Klintonom, iz Italije sa Fratinijem, iz Austrije sa Guzenbauerom, i ja sam rekao kako mi da smenimo Vučića.

(Aleksandar Martinović: Ti ni srpski ne znaš, a ne engleski i nemački.)

Kaže on – ne može nikako, zato što mi njega volimo. On i njegova vlast su najbolji na svetu. Niko ne može da klekne kao on. Niko ne zna da peva a voli kao Dačić. Niko nije tako zabavan kao Vulin, posebno kad priča engleski u Kini. Ima, kažu ovi njegovi poslanici. Pa to je savršenstvo, pa to je savršen skup. Onda su rekli nešto što ne bih ja da ponovim jer sam lepo vaspitan.

(Igor Bečić: Ti vaspitan?)

Ali, eto. Dobili ste odgovor na pitanje šta su nama rekli stranci. Sada vi nama kažite šta je vama rekao Haradinaj, šta vam je rekao Tači, šta vam je rekao Rama i šta su vam rekli svi ostali razni zločinci sa kojima ste vi u koaliciji, ne samo na Kosovu nego i šire.

PREDSEDNIK: Član 103. stav 8. Nema veze sa povredom Poslovnika. Izvolite.

Reč ima Nenad Konstantinović.

NENAD KONSTANTINOVIĆ: Poštovani narodni poslanici, poštovani građani, dakle, predsednica Parlamenta i dalje iz minuta u minut krši ovaj poslovnik.

Prekršili ste član 104. stav 1. i to na jedan vrlo jednostavan način. Martinović je govorio o tome u svom izlaganju što nikakve veze sa amandmanom nije imalo i niste ga opomenuli da ne govori o amandmanu. Govorio je o tome kako su pojedini poslanici, imenovao Dušana Petrovića lično, pa kaže – opljačkao, izdajnik, on je učestvovao u paktu protiv Srbije. Pa je nazivao druge narodne poslanike da su pljačkaši, lopovi, da su izdali, da je predsednik jedne političke partije pobjegao iz zemlje itd.

Dakle, Martinović može sve u ovom parlamentu da naziva pljačkašima, izdajnicima, barabama, kriminalcima i niko na to ne može da mu odgovori. Zašto? Zato što je on iz SNS-a i zato što ste vi iz SNS-a. Čega se SNS plaši? Zašto se vi plašite da date Zoranu Živkoviću, Obradoviću, Dušanu Petroviću pravo na repliku?

(Dušan Petrović: Pa kukavice.)

Zašto, kad imate tu obavezu da date pravo na repliku dva minuta? Da li je moguće da ne možete da istrpate odgovor dva minuta? Zašto to radite? Vi se plašite. Vi se plašite onoga što građani misle. Vi se plašite izgovorene reči, a

svaki put Martinović izađe i kaže – mi se ničega ne plašimo. Pa kad se ne plašite, pustite nas da govorimo o amandmanima.

(Srbislav Filipović: Govori, some.)

Nemojte da podnosite 385 lažnih amandmana. Kako vas nije sramota? Trista osamdeset pet amandmana i ne glasate ni za jedan od tih amandmana. Što ne glasate za te amandmane? Smenite ministra Sinišu Malog ako ne valjaju zakoni kada ste 380 amandmana na jedan zakon podneli. Zašto? Samo zato da građani ne bi mogli da čuju šta misli neko drugi, nego svi moraju da veruju lažima SNS-a.

PREDSEDNIK: Član 103. stav 8. se primenjuje u vašem slučaju.

Iskreno da vam kažem, jedva čekam da pričamo o amandmanima.

Naročito, poslanice Konstantinoviću, volela bih da pričam o 250 amandmana koje ste vi potpisali na tačku 42. Neću vas sprečavati. Jedva čekam.

Da li ima još neko po Poslovniku? (Da.)

Izvolite. Samo se prijavite, molim vas.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Ja reklamiram član 27. i obraćam se gospođi Maji Gojković, predsednici Skupštine.

Naime, predsednik Narodne skupštine stara se o primeni ovog poslovnika. Ja bih volela, gospođu predsednice, da mi pokažete gde to piše u ovom poslovniku da vi imate pravo da oduzimate vreme koje pripada za diskusiju poslaničkoj grupi, nama koji se javljamo po Poslovniku.

Mi smo ovde imali ceo niz kršenja Poslovnika, i član 107, i član 108, i član 104, i nazivani smo ovde kojekakvim imenima i nazivani smo izdajnicima, a ja bih htela samo da kažem kolegama iz SNS da nisu poslanici opozicije horski sa svojim liderima branili jednog Milana Radojčića, kojeg je još pre godinu dana u svom intervjuu pokojni Oliver Ivanović označio kao mafijaša i čoveka od kojeg mu pretila opasnost.

PREDSEDNIK: Upravo po članu 103, uvažena poslanice, upravo po članu 103. stav 8. se to radi, i ovde je očigledno da se radi o zloupotrebama povreda Poslovnika. Na jedne te iste članove se javlja određena grupa poslanika čitav dan.

I, niko ovde nije mali, bez obzira na uvrede koje mi često upućujete i za govornicom i mimo govornice. Svesni ste toga da je ovde na delu zloupotreba instituta povrede Poslovnika. Nisam mala i neću odustati od toga. Nećete me zaplašiti. Znači, u vašem slučaju član 103. stav 8, pošto sam 10 puta pre vas ponovila o čemu se ovde radi. Nismo mali.

(Dušan Petrović: Povreda Poslovnika.)

I vi? Pre vas se javio Miroslav Aleksić. Nemam srca da dam vama, reći će da imam stokholmski sindrom prema vama.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Ja sam tražio reč po amandmanu, tako da može kolega prvo.

PRESEDNIK: Veliko mi je zadovoljstvo da čujem kolegu Dušana Petrovića o povredi Poslovnika.

Izvolite.

DUŠAN PETROVIĆ: Član 107. stav 2, pošto mi se gospodin Martinović direktno obraćao i bilo je uvredljivo.

Ali u strahu su velike oči, gospodine Martinoviću. To što se vama priviđa 5. oktobar, to je posledica velike prepasti u koju i vi i SNS i Aleksandar Vučić ulazite.

Strašno je to na kakav način je gospodin Martinović govorio o štangliranju koje je pretrpeo Borko Stefanović pre nekoliko dana. I kada govori o vremenu pre 5. oktobra, važno je ne zaboraviti strašne stvari. Važno je ne zaboraviti da je u tom vremenu ubijen Ćuruvija...

PRESEDNIK: Poslaniče, kakve to veze ima sa članom 103? Hoću baš da ilustrujem poslanicima opozicije...

DUŠAN PETROVIĆ: Ja repliciram na ono o čemu je Martinović meni govorio.

PRESEDNIK: Član 103. je reklamirao.

DUŠAN PETROVIĆ: Član 107. stav 2. Vi ne slušate, predsednice.

PRESEDNIK: Kakve veze ima sada ovo uopšte sa bilo kojim članom Poslovnika?

DUŠAN PETROVIĆ: Ima, ima. Kako nema?

(Marko Đurišić: Član 107. Slušaj.)

PRESEDNIK: Pa slušam čitav dan, Đurišiću.

DUŠAN PETROVIĆ: Dakle, naravno da ima veze. Odgovaram na ono o čemu se Martinović meni neposredno obraćao.

PRESEDNIK: Pa niste dobili pravo po članu 104. Kako može bilo koji poslanik da sebi dodeli pravo na repliku. Gde to ima?

DUŠAN PETROVIĆ: Član 107. stav 2. Ja sam lepo rekao.

PRESEDNIK: Vi sami sebi dodeljujete pravo na repliku, a niko vas živ nije spomenuo mesecima.

DUŠAN PETROVIĆ: Ja govorim o stvarima o kojima ste dopustili Martinoviću da govori i odgovaram na sve to.

PRESEDNIK: Pa to je rečeno već 30 puta pre vas. I onda ja nisam u pravu? Ja pravim haos? Pa, pa ovo je smešno!

DUŠAN PETROVIĆ: Ako ste dopustili Martinoviću da to bude tema, ja ne znam zašto vi zloupotrebljavate svoj položaj prema meni kao poslaniku.

PRESEDNIK: A diskusija Boška Obradovića vam se svidela?

Nemojte, ljudi, da pravimo ovo od Parlamenta.

DUŠAN PETROVIĆ: Dakle, to što je Slavko Ćuruvija ubijen...

(Isključen mikrofoni.)

PRESEDNIK: Zaista ne dozvoljavam ovakvu atmosferu.

(Dušan Petrović: Nećemo mi dozvoliti da dođe do toga...)

Prvo, ovo je uvreda za Parlament. Sramota! Drugo, ja ću nastaviti da vodim... Ovo što ste danas isplanirali da napravite kaos, neka je na vašu dušu.

(Dušan Petrović: Nećemo dozvoliti da nas ubijete kao što ste...)

Izričem vam opomenu zbog ovoga, jer ako je nešto zaslužilo opomenu, ovo urlanje je zaslužilo opomenu.

Inače, evo, ovo je slika poslanika koji su isplanirali danas da naprave ovo, samo su gledali koliko mogu da izdrže, do 15.00 časova.

Hvala.

Molim službe da uračunaju ovu povredu Poslovnika u skladu sa članom...

(Dušan Petrović: Po čemu? Šta sam rekao?)

Pa meni pretite da ćete me ubiti, ali neću odustati.

Hvala, poslanici.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika!)

(Marko Đurišić: Povreda Poslovnika!)

Na član 1. amandman je podnela poslanica Ljiljana Mihajlović.

Da li neko želi da govori o ovom amandmanu? (Ne.)

(Marko Đurišić: Povreda Poslovnika!)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Marko Đurišić: Dajte nam reč!)

Na član 1. amandman je podnela poslanica Marina Ristić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Marko Đurišić: Dajte nam reč!)

Molim kamere da pokažu kako se ponašaju poslanici koji su danas uleteli u Parlament sa dogovorenim scenariom za današnji rad.

(Marko Đurišić: Dajte nam reč ako se ne bojite!)

Ne bojim se. Ja se vas ne bojim. Bez obzira na to koliko ste glasni, bez obzira na to šta ste planirali danas da uradite, ja se vas ne bojim, jer ovde vidim poslanike koji su danas otkrili zgradu Parlamenta i sve je jasno.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Marko Đurišić: Javio sam se za reč.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Momčilo Mandić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika!)

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Marko Đurišić: Imate prijavu za reč. Dajte nam reč!)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

(Petar Jojić: Ja sam se javio za reč.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika!)

Molim vas, razumela sam, poslanice Jojiću, da ste tu, ali poslanici urlaju u ovom trenutku i ne mogu da vas čujem. Da li želite da iskoristite svoje pravo da govorite o amandmanu?

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika!)

Poslanice Jojiću, pokušajte da komunicirate isključivo sa mnom.

(Petar Jojić: Da.)

Izvolite.

(Marko Đurišić: Prošao je taj amandman!)

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika!)

Pre vas je Petar Jojić. Ako nećete sve da nas pobijete ovde, saslušajte poslanika Jojića.

PETAR JOJIĆ: Gospođo predsedavajuća, molim vas, uspostavite red u ovom parlamentu.

PREDSEDNIK: Poslanice Obradoviću, imate opomenu zato što urlate ovde.

PETAR JOJIĆ: Ja smatram da je ovaj zakon potreban Republici Srbiji, ali da bude primenjivan, kako reče poslanik Filip Stojanović, da bude primenjivan na celoj teritoriji Republike Srbije.

Ono što moram reći vezano za ovaj zakon, radnici „Azotare“ u Pančevu, koje je bivši režim uništio i opljačkao, nemaju tu sreću da dožive primenu ovoga zakona da bi obezbedili svoja prava u pogledu obaveznog socijalnog, penzijskog i invalidskog osiguranja.

Godine 2006. „Azotara“ je počela da se urušava. Ona je prodana za 13.100.000 evra, a da je jedan od pogona, fabrika „Amonijak 2“, „Karbamid 2“ prodat za 32.000.000 evra, a njena knjigovodstvena vrednost bila je 45.000.000 evra. Dakle, neko je kriv što je „Azotara“ pančevačka došla u situaciju da oko 1.200 radnika i 3.000 članova njihovih porodica nemaju hleba, jer je „Azotara“ oterana i gurnuta pod stečaj.

Samo „Viktorija grupa“ je nezakonitom prodajom pšenice oštetila „Azotaru“ za 15 miliona evra. Dakle, država mora one lopove i one pljačkaše koji su „Azotaru“ doveli do prosjačkog štapa i doveli je do stečaja... A ko je to? To je uradio bivši režim i ne možemo to da oprostimo. Ne mogu radnici da zaborave. Tri hiljade duša ostalo je bez hleba, na ulici.

Ko je za to kriv? Kriv je onaj ko je trgovao pšenicom, prodavao fabrike, prodavao pogone fabričke. Dakle, ljudi moraju da odgovaraju, oni koji su prodavali đubrivo po cenama daleko nižim nego što je to trebalo. Subvencije su davane kriminalcima, ali nisu subvencije davane seljacima.

(Miroslav Aleksić: Povreda Poslovnika!)

(Goran Ćirić: Povreda Poslovnika!)

(Marinika Tepić: Povreda Poslovnika!)

(Dušan Petrović: Povreda Poslovnika!)

(Goran Bogdanović: Povreda Poslovnika!)

PREDSEDNIK: Molim narodnu poslanicu Mariju Janjušević da poštuje Poslovnik i da ne snima poslanike bez njihovog odobrenja.

(Marko Đurišić: Jeste li rekli kolegi kada je snimao?)

Sačekaću da završi svoju tačku Marija Janjušević. Ovo je njen deo današnji, da snimi Parlament, iako je to zabranjeno kod nas. To je način ometanja rada Parlamenta. Šta da radim, slika i prilika.

Da li neko želi da diskutuje dalje o ovom amandmanu? (Ne.)

(Goran Ćirić: Dajte reč po amandmanu.)

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi od njih da diskutuje? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Poštovana predsednice, javio sam se da govorim i po prethodnom amandmanu, kao i brojne druge kolege, i vi, kršeći Poslovnik, niste mi dali pravo da govorim o amandmanu na koji sam se javio, kao i ostali poslanici opozicije, da ukažemo na štetnost postupanja Vlade i vladajuće većine u ovoj skupštini i način rada Parlamenta u poslednjih godinu dana.

Ovaj amandman je trebalo da pojasni član 1. predloženog zakona, ali, nažalost, drugi amandmani koje smo podneli, uključujući i one koji vas, vidim, posebno bole, 250 amandmana na predlog zakona koji ste vi podneli, zakona koji ste podneli bez javne rasprave, zakona za koji su se gotovo svi stručnjaci koji se bave temom nuklearne energije u Srbiji izjasnili protiv vašeg predloga.

Vi ste saučesnik u tome da ova skupština ne raspravlja ni o budžetu, ni o poreskim zakonima koji to prate, ni o sudovima, tužiocima, ni o zakonu koji ste sami predložili, jer želite da ih sakrijete. Želite da sakrijete tu raspravu, da građani ne bi mogli da čuju koliko loše zakone ova skupština donosi. Puštate da se ova rasprava pretvori u blaćenje opozicije, etiketiranje i crtanje meta na našim leđima i mislite da ćemo mi ovde ćutati i trpeti.

Nećemo ni ćutati, ni trpeti. Javljaćemo se, govoriti. Vaša je obaveza da radite po Poslovniku. Ako se poslanik javlja za povredu Poslovnika, mora da

dobije reč. Ne možete vi da odlučite unapred da je neko zloupotrebio javljanje po Poslovniku. To nigde ne piše. Poštujte Poslovnik. Ako vam se ne sviđa, promenite ga. Ako ne umete da vodite sednicu, kao što je evidentno da ne umete, odstupite. Prestanite više da maltretirate ovde poslanike i građane koji gledaju ovaj prenos.

PREDSIEDNIK: Kada budem sišla u klupe, odgovoriću vam važne stvari u vezi onog zakona koji je tačka 42, jako važna, interesovaće vas i odnosi se i na vas, vrlo interesantne stvari, podatke, te vas molim da dođete kada to bude na dnevnom redu. A dosada nikada nisam izričala odredbu člana 108. stav 8. a da nisam saslušala povredu Poslovnika. Nije bilo takvog slučaja.

Ali sada ne govorimo o povredi Poslovnika, ako se ne varam, nego o nekoj vrsti diskusije o amandmanu koji ste vi podneli. Iako ga niste obrazložili, vrlo rado bih ga ja lično, da, lično, prihvatila i pomogla vam da dobijete jedan glas više, ali niste o tome govorili.

Da li neko od poslanika želi da govori po amandmanu? (Da.)

Goran Ćirić ima reč.

GORAN ĆIRIĆ: Videli smo na koji način se gradi atmosfera ovde u Skupštini i govorili o tome kada smo imali načelnu raspravu o budžetu da je potrebno otvoriti dijalog u društvu, a dijaloga nema očigledno iz jednostavnih razloga, a to je nasilje koje vidimo u ovoj skupštini.

Očigledno je da se na ovakav način ne vrši nasilje samo prema nama kao poslanicima. Vršiti se nasilje nad svim onim ljudima koji su dali, kakvu god, podršku, ali su nam je dali. Ali najgore od svega je da se vrši nasilje nad najvažnijom institucijom u državi, a to je Skupština Republike Srbije.

Zbog čega nasilje u ovom trenutku? Pa nismo spremni. Očigledno nam ne date prostora da govorimo o najvažnijem zakonskom projektu u ovoj godini, kao i u svakoj drugoj, a to je način koji primenjujete, evo, već godinu dana. Govorite o tome da imamo prostora da govorimo o našim amandmanima i želji da popravimo taj zakon time što bismo popravili neka rešenja koja će popraviti i način života u Srbiji. Ne dajete nam prostora da govorimo o tome.

Kolega poslanik je, govoreći i o ovom amandmanu, govorio o stanju privrede pre 2000. godine i o stanju privrede posle 2000. godine. Stalno se govori o 5. oktobru kao datumu koji je u Srbiji promenio to blagostanje koje su vlasti 5. oktobra nasledile. Evo, tu je ministar finansija. Hajde da probamo da uključimo i njega u tu raspravu. Koliki je bio BDP 2000. godine u Srbiji? Koliko je iznosio BDP u tom trenutku? Oko sedam milijardi evra. Sedam milijardi evra, a učešće javnog duga je bilo preko 200%, jer je iznosilo oko 15 milijardi evra. Vi sada govorite, obrazlažući vaš amandman, da smo imali med i mleko 2000. godine u svim tim državnim sistemima, u preduzećima, a da je posle 2000. godine nastupio potop.

Ono što je najveći problem, pored nasilja nad ovom institucijom, nad Skupštinom, jeste svakako ono što je stalni poziv, a to je crtanje meta na sve one koji misle drugačije u odnosu na aktuelnu većinu. Šta proizvodi to nasilje? Videli smo to crtanje meta pre godinu dana na Olivera Ivanovića i videli smo na koji način se završava, gubitkom jednog života. Opozicioni političar koji je imao drugačije mišljenje od većine u onom trenutku. Šta se desilo Borku Stefanoviću? Samo zbog toga što drugačije misli u političkom smislu, a sedeo je ovde sa nama zajedno u poslaničkim klupama, bila je namenjena metalna šipka, jer je to bio pokušaj ubistva. A onda ide relativizacija koja ohrabruje sve one koji su spremni na sličan čin.

Zbog toga je važno da ostavite prostora da otvorimo dijalog u Skupštini pa da nam ministar ovde odgovori na neka pitanja koja smo otvorili u načelnoj raspravi o budžetu.

Treba razgovarati i o siromaštvu u Srbiji. Siromaštvo u Srbiji je nikad veće nego ove godine. Dakle, 10% ljudi u Srbiji, gospodine ministre, u ovom trenutku živi ispod linije siromaštva, 10% građana Srbije, 700.000 ljudi u Srbiji živi ispod granice siromaštva. Ta granica je 11.700 dinara. Kada se govori o porodici, granica siromaštva za porodicu četvoročlanu je 31.600 dinara, a minimalna potrošačka korpa je 37.000 dinara. Dakle, još pet i po hiljada fali za jedan normalan, minimalni život, za minimalne potrebe četvoročlane porodice.

Na pitanja koja smo vam postavljali, sa svom hvalom o ekonomskoj politici, ekonomskom rastu – zbog čega je prosečna plata u Srbiji, evo sada govorimo o tome, 405 evra u septembru, a već četiri godine se najavljuje prosečna plata od 500 evra? Zbog čega ne govorimo o strukturi privrede, kada smo govorili o planiranim prihodima u budžetu Republike Srbije, da je PDV iz zemlje u stalnom padu? Prihodi od PDV-a u zemlji su u stalnom padu, što govori o padu proizvodnje u zemlji i plasmana tih proizvoda u zemlji. Padaju za 8% do 10% na godišnjem nivou, a da prihodi, PDV iz uvoza stalno raste na nivou 10% ili više, što znači da je struktura privrede vrlo nepovoljna.

Vaš je cilj da ne govorimo o tome. Cilj je optuživati sve nas poslanike opozicije, sve opozicione političare, optuživati one koji različito misle u različitim sferama života, kulture, medija, sindikata za to da pripadaju paktu, paktu koji je organizovan protiv Srbije, a mi želimo samo da govorimo o realnim problemima u Srbiji. To je vaš cilj i očigledno je da zbog toga gradite ovakvu atmosferu i ne dozvoljavate ljudima da ostvare svoje poslovničko pravo i na replike i na reklamaciju Poslovnika, ali i na stavove koje bismo izneli u pravoj budžetskoj raspravi.

Odustanite od ovih i ovakvih amandmana i pokažite da ste spremni da otvorimo tu debatu i ukrstimo argumente na jedan pristojan način, koji neće sejati mržnju u Srbiji onako kako to radite sve ovo vreme.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić po Poslovniku.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Predsednice, reklamiram povredu člana 27, jer ste vi dužni da se starate o primeni ovog poslovnika.

Dopustili ste sebi da ponižavate i ovaj parlament i ovaj dom i građane Republike Srbije koje mi ovde predstavljamo. Niste kolegama davali povredu Poslovnika, na koju imaju pravo da ukažu. Drugo, oduzimali ste dva minuta od vremena grupe bez osnova, pozivajući se na stav 8. člana 103, da pri tome nikome pre toga niste izrekli nikakvu opomenu. Dakle, nemate pravo to da radite i da gušite slobodu govora ovde u ovom domu. Ako se bojite istine, izađite. Nemojte da slušate. Ali ne možete nam zapušiti usta. Ne možete nam zabraniti da govorimo ono što je u skladu sa ovim poslovníkom.

I vi ga kršite. Kršite i član 100. Ako želite da polemishete sa poslanícima, siđite u klupu pa budite poslanik, a ne da sve vreme zloupotrebljavate taj mikrofón koji imate uključen ispred vas non-stop i da nama držite ovde lekcije, da nas kinjite i da nas omalovažavate i da puštate Martinovića da širi nasilje i mržnju, kao da vam nije dosta mrtvih glava i razbijenih glava u Srbiji, koje su nastale i pre 2000. godine i sada, u ovih vaših sedam godina vladavine. Niste, izgleda, informisani da vladate od 2012. godine i da sve što se dešava, i ova ubistva na ulici, i razbijene glave političarima, i sve ostalo jeste rezultat vaše sedmogodišnje vladavine. Ako ne smete da polemishete o tome, nemojte da sedite ovde, a ne da se krijete iza Poslovnika.

Prema tome, ponašajte se u skladu sa Poslovníkom, članom 27, a nemojte da oduzimate vreme i da nam stavljate flastere na usta, jer to nećemo dozvoliti zbog građana koje mi ovde predstavljamo. Koliko god vi nas omalovažavali ovde, u ovom parlamentu, mi ovde predstavljamo građane Republike Srbije, a vi nemate pravo nikoga da delite, bilo da je glasao za vas, bilo za opoziciju.

PREDSEDNİK: Hvala.

Pretpostavljam da i ja nekog predstavljam. Ali izgleda da ja ne predstavljam građane Srbije. Hvala puno na tome.

Nažalost, moja uloga je ovde i da odgovorim na svaku povredu Poslovnika koja to nije. I član 103. uopšte niste pročitali. To nema nikakvih dodirnih tačaka sa opomenama. Krenuli ste od 103.

(Marko Đurišić: Član 27.)

Ja jako dobro slušam, za razliku od onih koji unapred dolaze sa deset kila i 500 tona mržnje u Parlament. A ja nikog ne mrzim. Pokušavam da časno svoj posao obavljam ovde, onoliko koliko mi vi dozvoljavate. A na snimku koji ide danas u svaki dom u Srbiji se vidi tačno šta se ovde dešava, ko je ovde nasilan, a ko ovde sedi i pokušava nešto da uradi od ove sednice i ko to ne dozvoljava.

I vama, uvaženi kolega Aleksiću, preslušajte ono što ste vi govorili, u kom trajanju, pošto nije istina da se oduzima dve minute linearno, nego onoliko koliko traje govor. Dakle, član 103. stav 8. i u vašem slučaju.

(Miroslav Aleksić: Na osnovu čega?)

Nećete me kolebati vikom, urlanjem, uvredama, zato što ne govorite o povredama Poslovnika. Pogotovo...

(Miroslav Aleksić: Hajte vi.)

Nemojte vi meni – ajte vi, ajte ono, ajte ovo. Nego Poslovnik je jedna celina od više stotina članova i pitajte uvaženog gospodina Konstantinovića iza vas šta je hteo da kaže.

A da li ću polemisati ili neću, ovo, nažalost, nije uopšte polemika, jer imala bih štošta da kažem u replici. Ali ovo nije replika, ja moram da obrazlažem. Ja ne mogu da trčim dole da obrazlažem.

Pa nemojte kao u kafani – siđi dole, i takve stvari. To je užas šta ja doživljavam. Užas! Mislim da niko nije to zaslužio, voleli ga ili ga ne voleli.

Ko se javlja po Poslovniku, a ko se javlja po diskusiji?

Izvolite.

RADOSLAV MILOJČIĆ: Hvala.

Nadam se da ste shvatili da građani Srbije neće dozvoliti da ih maltretirate kao što radite već sedam godina; ne lično vi, već sistem Srpske napredne stranke koji je oličen u svima vama koji sedite ovde.

Građani moraju da znaju...

(Predsednik: Mogu li da vas zamolim barem član, onako otprilike, da kažete?)

Rekao sam, član 108. Ne znam da li ste čuli.

(Predsednik: Isto 108.)

Nije isto. Gospodin Aleksić nije reklamirao član 108.

(Predsednik: Pa znam, ali pre toga 30 povreda Poslovnika, sve je prošlo.)

Reklamiram član 108 – o redu na sednici stara se predsedavajući ili predsednik Narodne skupštine. Potpuno je svejedno ko sedi na tom vašem mestu.

(Predsednik: Dobro.)

Svi se ponašate u skladu sa voljom i željom jednog čoveka, Aleksandra Vučića, koji maltretira političke protivnike, koji ne želi drugačije mišljenje, koji gasi medije i koji kinji Srbiju već devet godina, ako uračunamo i one dve, 1998. i 1999. godinu, kada je dobio stan dok su na nas padale bombe.

(Isključen mikrofonom.)

PREDSEDNİK: Eto, vi ste prvi poslanik kome stvarno moram da oduzmem mogućnost da nastavi da vređa predsednika Srbije. Evo, molim vas da me ubijete, streljate kad dođete na vlast, da me katranišete...

Sram vas bilo to što ste rekli, Aleksiću. Da, to što ste rekli sada. Da, to.

(Radoslav Milojević: Mogu li da nastavim?)

Pa ovo što ste namerili da kažete u okviru povrede Poslovnika, ne. Ne, uz najbolju moju...

(Radoslav Milojević: Mogu li da nastavim?)

Ne.

(Radoslav Milojević: Zašto?)

Spremna sam da me smenite odmah, za pola sata, ali ne može ovako.

(Radoslav Milojević: Martinović nas naziva izdajnicima.)

Izvolite, poslaniče Stankoviću.

ZDRAVKO STANKOVIĆ: Ja samo ne znam dokle ćete da izigravate žrtvu. To je samo pitanje za vas.

(Predsednik: Nije ovo utorak, četvrtak, nego šta ste hteli po Poslovniku?)

Evo, sad sam hteo da vam kažem.

Jer ono što vi pričate na taj mikrofoni nije u skladu sa onim što se dešava u sali trenutno.

(Poslanici SNS-a: Ko je ovaj?)

Da li možete da smirite ove vaše poslanike? Ja vas molim da smirite vaše poslanike.

(Poslanici SNS-a: Ko je ovaj?)

PREDSEDNIK: Poslanik je u pitanju. Molim poslanike da puste poslanika Stankovića. Ja ga ne čujem šta mi govori. Molim vas.

Izvolite.

ZDRAVKO STANKOVIĆ: Evo, ja se pridružujem ostalim kolegama poslanicima, samo da uvedete red u Skupštini, ništa više, i da pričate ono što jeste istina i ono što se realno dešava ovde u sali, a ne da izigravate žrtve, a ima vas tri puta više nego nas ovde. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Stvarno ne znam u kom kontekstu ste vi ovo sad rekli. Javili ste se da biste meni ne znam ni ja šta rekli. Niti o amandmanu, niti je povreda Poslovnika. Ako je to nešto čime ja treba da se rukovodim, onda, poslaniče Stankoviću, odbijam vaš predlog da se ponašam ovako kako ste se vi sad poneli prema meni i prema Parlamentu. Da se javite, kažete šta hoćete...? Ne znam, verovatno zato što nemate iskustva i prvi put ste došli na sednicu, drugačije ne mogu da protumačim. Ali hvala, rekli ste da uvedem red. Evo, probaću.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica Ivana Nikolić.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miliša Miletić.

Izvolite.

(Aleksandar Martinović: Ivana se javila.)

Molim poslanike da, ako ja mogu da radim u ovoj buci, tako jednako očekujem i od vas da se javite kad vas prozovem, a ne da još doživljavam i sa ove strane da vičete na mene zato što ne čujem uopšte vic.

Reč ima Ivana Nikolić.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, uvažena predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na 1. član Predloga zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja kako bi se dodatno definisao pomenuti član, a akcenat posebno stavio na smanjenje siromaštva.

Najpre bih istakla da je ovako dobar predlog zakona na dnevnom redu upravo tu u cilju obezbeđivanja efikasnije kontrole naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, smanjenja troškova administracije i efikasnijeg funkcionisanja opšteg sistema socijalnog osiguranja. Ovo je dobar pokazatelj i ovo je dobar put kojim ide Republika Srbija, u kojoj je stvoren ambijent da se i ubuduće može razmišljati o unapređenju, efikasnosti, o boljoj usluzi za građane, o smanjenju troškova i o transparentnosti.

Upravo budžet za 2019. godinu, kao i ostali zakoni na dnevnom redu ove sednice, predstavljaju zdrave temelje za unapređenje našeg društva, za podizanje životnog standarda, za veći broj kapitalnih investicija i za nova radna mesta. U 2019. godini ulaganja u kapitalne investicije biće 220 milijardi dinara, što je za 43 milijarde više u odnosu na 2018. godinu. Što se nezaposlenosti tiče, svakako je vredno i sada ponoviti i podsetiti se da je Srbija ostvarila rekord, odnosno imamo 11,3% nezaposlenost, dok je pre šest godina, dok su prethodni rukovodili ovom državom, bila čak 25%.

Predviđene su i mere za rasterećenje privrede kroz podsticaj rasta i zapošljavanja i kroz prestanak sprovođenja teških mera koje su bile na snazi u okviru mera programa fiskalne konsolidacije, ali Republika Srbija se nakon sprovedenih teških mera nalazi na zdravom putu, na sigurnom putu rasta i razvoja, za šta je apsolutno odgovoran marljiv i vredan rad predsednika Aleksandra Vučića, Vlade Republike Srbije i sprovođenje programa Srpske napredne stranke.

Politika Vlade Republike Srbije usmerena je upravo ka otvaranju novih radnih mesta i mi od 2014. godine do danas imamo 370.000 novih radnih mesta, što je jednako broju koji je prethodni režim zatvorio. Ali nema više one neodgovorne politike koja je ugrozila finansijsku stabilnost i budućnost građana Srbije.

Mi danas govorimo o povećanju plata. Mi danas govorimo o povećanju penzija. Mi danas govorimo o povećanju minimalne cene rada, čime se i obezbeđuje smanjenje socijalnog jaza. Imamo jasne pokazatelje, a i činjenica je vidljiva na terenu da je odgovorno rukovodstvo, sprovodeći program SNS-a, delovalo odgovorno u svakom gradu, u svakoj opštini i vidimo iz predloga budžeta za 2019. godinu da će se tom dinamikom nastaviti i da su daleko veća sredstva i za javna ulaganja.

Srbija beleži odlične rezultate iz godine u godinu i pitanje je gde bismo bili. Da su se prethodni odgovornije ponašali, mi bismo sada razmišljali apsolutno o modernizaciji i unapređenju, a ne najpre otklanjali nagomilane

probleme i dalje razmišljali o razvoju, ali svakako, uprkos svemu tome, Srbija je na dobrom putu. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsednice Skupštine.

Uvaženi ministre finansija gospodine Mali, kolege poslanici, ja sam podneo amandman na član 1. vezano za Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja jer mislim da je potrebno da stavimo akcenat na nerazvijena područja, na brdsko-planinska područja, a prethodna Vlada i sadašnja Vlada daju veliku podršku nerazvijenim područjima iz kakvih ja dolazim, a to je opština Svrljig, koja se nalazi pored grada Niša. To su područja u koja se ulaže, gde je sada i veći broj ljudi koji su uposleni, a setimo se perioda do 2000. godine. Opština iz koje ja dolazim je bila jedna od najrazvijenijih opština u Srbiji, a u tom vremenu, 2000. godine ugašen je veliki broj radnih mesta, firme koje su bile uspešne i na taj način ti ljudi su izgubili pravo na rad.

Unazad nekoliko godina stavlja se veliki akcenat na razvoj takvih opština, takvih sredina, kroz program infrastrukture, uvođenjem novih programa za stimulaciju zapošljavanja, unošenjem novih programa za razvoj poljoprivrede sa akcentom na mlade poljoprivredne proizvođače, na žene na selu i to daje rezultate.

Uvaženi ministre Mali, ja vas pozivam da u skladu sa svojim mogućnostima obezbedite još sredstava u budžetu za 2019. godinu, da damo podršku malim opštinama, da damo podršku našim selima, da damo podršku jugoistoku Srbije i, normalno, razvoju grada Niša, jer grad Niš je motor-pokretač razvoja jugoistoka Srbije.

Siguran sam da će Vlada na čelu sa našom Anom, naš predsednik Srbije i svi mi zajedno imati mogućnost da obezbedimo bolju budućnost za sve one ljude koji žive na selu, od sela, žive na jugoistoku Srbije i na taj način, siguran sam, razvoj jugoistoka Srbije imaće siguran razvoj kao i naša Republika Srbija.

Pozivam sve kolege poslanike da daju podršku mojim amandmanima, jer ja kao poslanik Ujedinjene seljačke stranke podržavam i Vladu Republike Srbije i našeg predsednika gospodina Vučića, jer, siguran sam, to je jedini način da damo veću slobodu većem razvoju svih nas koji živimo tamo. Hvala još jednom.

PREDSEDNIK: Po amandmanu Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Dakle, usput, niste me prozvali. Bio sam 27. po amandmanu na član 1, ali ste to preskočili, ali nema veze, to vam nije ništa novo.

Sad ću da iskoristim priliku da kažem šta je bila ideja tog amandmana. Pitanje je leksičke prirode, tako da je važno da li iza rimskog broja ide tačka ili ne ide. Postoji varijanta i za jedno i za drugo. Prirodnije je da nema, bar se tako nekad učilo u gimnaziji, ali nema veze.

Moje pitanje za ministra jeste – koliko je bilo, pošto je ovo Centralni registar socijalno osiguranih ljudi, koliko je bilo stvarno zaposlenih ljudi, ljudi koji su bili prijavljeni u socijalnom, u nekim drugim službama koje vode te evidencije 4. marta 2003. godine, a koliko danas? I kako se to desilo da je nezaposlenost iz 2014. godine od 18 i nešto posto pala za godinu dana na ispod 12%, odnosno ispod 13%? Kako je moguće bilo da je broj zaposlenih po evidenciji nadležne institucije 2015. godine 1.716.000 ljudi, a sledeće godine, 2016, 1.977.000? To znači da je u roku od godinu dana zaposlena 261.000 ljudi. To bi trebalo da znači da se svakog radnog dana te godine zapošljavalo po hiljadu ljudi.

To je, naravno, nemoguće. Šta je to? To je laž. Neistina, laž. To je promena metodologije, gde se broj zaposlenih, gle čuda, izražava po anketi. Neko vas zove i pita jeste li radili nešto u zadnjih šest meseci, vi kažete – brao sam višnje ili maline tri dana. E, vi ste zaposlen.

Tako da imamo stanje da je broj zaposlenih po anketi prošle godine bio 2.850.000 ljudi, a realno je bilo 2.070.000 i da je broj nezaposlenih po anketi bio ispod 400.000 ljudi, a realno je blizu 700.000 ljudi. I, to su ti uspesi. To je šibicarenje statistikom na najgori mogući način.

To su pitanja na koja bih voleo da ministar, koji je bio dobar ekonomista tamo 2003. godine, kada je sprovodio privatizaciju „Duvanske industrije Niš“, „Vranje“, „Beopetrola“ i nekih drugih firmi, odgovori. Ne znam u šta se to pretvorilo za ovih 15 godina.

Ako niste primetili, ja sam završio.

PREDSEDNIK: Ne smem da vas prekinem.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Da vas obavestim. Vidim da vam to teško ide, pa da vam pomognem.

PREDSEDNIK: Ne smem da vas prekinem. Čekam da vidim da li je to to.

Reč ima ministar.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, kao što znate, CROSO, ili jedinstvena baza obaveznog socijalnog osiguranja, osnovana je zakonom 2010. godine. Operativna je od avgusta 2013. godine. Tako da podaci iz 2003. godine postoje samo u određenim bazama podataka institucija koje su vezane za obavezno socijalno osiguranje kao što su PIO fond, RFZO i Nacionalna služba za zapošljavanje.

(Zoran Živković: To sam i pitao.)

To ste mogli da vidite u zakonu s obzirom na to da su, još jedanput, ova baza i ovaj registar definisani i osnovani 2010. godine. Po pitanju nezaposlenosti i zaposlenosti, Zavod za statistiku Republike Srbije je jedini zavod koji imamo. Nemamo ih više, niti se Zavod menjao. Kada pogledate, ja

imam podatke u poslednjih par godina, a rekao sam par puta ovde podatke, dakle, 2012. godine stopa nezaposlenosti u Republici Srbiji bila je 25,5%. U poslednjem kvartalu ove godine je 11,3%. Tako kaže Zavod za statistiku Republike Srbije i to pokazuje koliko se situacija u Srbiji promenila, koliko se naša privreda promenila, koliko je ispravna politika koju Vlada Republike Srbije sprovodi već pet godina unazad, a to je da se borimo za svako novo radno mesto, za svaku novu fabriku i za svako dete da ostane ovde, a ne da svoju budućnost da traži po nekim Amerikama, Novom Zelandu, Kanadi itd.

Ono što je meni posebno važno, kada uporedite cifre iz 2014. i 2018. godine vidite da je otvoreno i zaposleno 370.000 ljudi. Dame i gospodo, 370.000 ljudi. To je veliki broj, i dalje nedovoljan, i to ću reći u ime Vlade Republike Srbije. Hvala.

PREDSIEDNIK: Vreme.

SINIŠA MALI: Izvinjavam se.

PREDSIEDNIK: Ništa.

(Zoran Živković: Replika.)

On je odgovorio na vaše pitanje.

(Zoran Živković: Po amandmanu.)

Po amandmanu? Dobro.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Znači, prisutni ministar Mali nije odgovorio ni na jedno moje pitanje. To nešto je bilo nekad, pa je promenjeno, pa sada ne može, znači hoćete da kažete da vi kao ministar finansija ne znate koliko je ljudi bilo zaposleno, ali realno, ne po anketi, 4. marta 2004. godine, niti znate danas koliko je ljudi realno zaposleno.

Ako znate, odgovorite mi na to pitanje. Ako ne znate, kažite mi da ne znate. Ako ne smete da kažete jer biste time otkrili tajnu statističkog šibicarenja, onda kažite da ne smete i ko vam je to zabranio i koga se vi plašite. Mi smo spremni, cela ova opozicija, da vam pružimo zaštitu ako imate da kažete, ako se osmelite jednom u poslednjih nekoliko godina da nam kažete istinu.

Ovde nije pitanje stanova u Bugarskoj, ovde nije pitanje Beograda na vodi. Ovde je pitanje koliko je ljudi bilo zaposleno 4. marta 2004. godine, a koliko je ljudi zaposleno 3. decembra 2018. godine. Ne u procentima, nego u apsolutnim brojkama. Ne po anketi, nego oni kojima se plaćaju porezi i doprinosi.

PREDSIEDNIK: Reč ima ministar.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala.

Krajem novembra 2018. godine, ove godine, u Srbiji imate zaposleno 2.929.300 ljudi. To je egzaktan i tačan podatak. Ja ću vam, uvaženi poslanice, dati podatak i za mart 2003. godine, samo razumejte i vi da nemam baš svaku

cifru u glavi, to je ipak bilo pre 15 godina, tako da ću, čim saznam informaciju, dati vam istu. Hvala.

PREDSEDNIK: Po amandmanu Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Znači, čuli ste apsolutnu neistinu. Ovo je cifra koja se dobija tako što se vrši anketa na način koji sam vam rekao. Realno, zaposlenost je jedva preko dva miliona. Ovo je lako proverljiva stvar. Idite do bilo koje institucije koja se bavi time, da li je to PIO fond gde se plaćaju doprinosi, da li je to socijalno, da li je to zdravstveno, i videćete da smo bili svedoci jedne epohalne laži.

PREDSEDNIK: Da li još neko želi po amandmanu? (Da.)

Reč ima Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pre svega želim da vas podržim, gospođo Gojković, u vašem radu. Znam da vam danas nije lako, ali dobro je da građani Srbije danas vide ovako sve na gomili ko sebe predstavlja kao alternativu Aleksandru Vučiću. Pomenuću samo ili ću da ukažem na neke od njih. Inače, svi su oni manje-više bili u poziciji u kojoj je svojevremeno bio onaj prvi jevrejski car koji je u travi našao carsku krunu a tražio je izgubljene magarce. Oni su svi 5. oktobra 2000. godine tražili izgubljene magarce, a pronašli carsku krunu.

Evo ga jedan koji je bio jedan palanački advokat. Kasnije je čovek postao jedan od najbogatijih ljudi u Srbiji, ministar pravde, pa ministar poljoprivrede. Evo ga jedan iz Niša za koga je Aleksandar Tijanić svojevremeno rekao da je pravio pljeskavice i ćufte. Neki kažu da je švercovao bunde, pa onda palio račune za struju u buradima, pa postao predsednik Vlade. Onda imamo jednog koji je jako ucveljen, kome je jako teško pod režimom Aleksandra Vučića koji kuka i plače svaki dan, ali je specijalni savetnik generalnog direktora „Pošte“. Predsednik je Poslaničke grupe Demokratske stranke sa platom od 150.000 dinara.

Onda imamo jednog bivšeg predsednika opštine koji je popio hektolitre piva i od Smederevske Palanke napravio jednu od najzaduženijih opština u Srbiji. Zatim imamo koordinatora svih njih, koji je ideološki ubeđeni ljotićevac. Ljuti se na nas kada mu kažemo da je izdajnik. Ljotićevci su bili izdajnici u vreme Drugog svetskog rata. Služili su Nemcima i danas služe onima koji su protiv Srbije i onima koji su protiv srpskog naroda. Onda imamo jednog koji je prodao stranku Vuku Jeremiću, neki kažu za 50, neki kažu za sto hiljada evra. Zatim imamo jednu gospođu koja je bila pokrajinski sekretar za omladinu i sport, koja je davala milione iz pokrajinskog budžeta za razvoj tradicionalnog sporta koji se zove „banatske šore“.

Zatim imamo jednu bivšu ambasadoriku Republike Srbije u Italiji kojoj su puna usta Kosova, Srbije i srpskog naroda, ali čije je srce toliko krvarilo za

Kosovom i Metohijom da nije htela da se vrati u Srbiju na poziv sopstvenog predsednika stranke i na poziv sopstvenog predsednika Vlade i koja je rekla da nije ništa sporno u operaciji „Oluja“, da je to bila jedna intervencija na koju je Hrvatska imala pravo.

Onda vidim tamo jednog Tačijevog ministra poljoprivrede, velikog borca za Kosovo i Metohiju. Izgubio se ovaj što je 2011. godine uvodio granicu između Srba i Srba na Jarinju i Brnjaku, koji je inače, takođe, gospođo Gojković, mnogo ucveljen pod režimom Aleksandra Vučića, a i dan-danas prima platu kao zaposleni u Poreskoj upravi u Zubinom Potoku, u opštini u kojoj živi. Dakle, to je ta šarena družina koju je neko spojio. Ko ih je spojio? Neko mnogo moćan, neko mnogo jak i neko ko pre svega ima mnogo novca.

Svi ovi ljudi koje sam naveo imaju jednu jedinu ljubav koju ne mogu da sakriju. To je ljubav prema novcu, ljubav prema bogatstvu. Neka kažu ti koji sada pitaju Sinišu Malog koliko je bilo zaposlenih 2003. godine u kakvoj su garderobi i sa kakvom su imovinom došli na vlast 5. oktobra 2000. godine, a u kakvoj garderobi i sa kakvom imovinom su napustili vlast 2012. godine. Sećam ih se u pocepanim farmericama, u pocepanim patikama, u pocepanim jaknama. Sada imaju stanove na Vračaru. Sada imaju na računima nekoliko desetina i nekoliko stotina miliona evra i predstavljaju najbogatije ljude ne u Srbiji, nego u regionu. Dobro je da ih narod vidi. Dobro je da su ustali.

Dakle, svi ovi koji su ustali su bili gospodari života i smrti u Srbiji od 2000. do 2012. godine, a u Vojvodini neki i do 2016. godine. Pričaju o ubistvima. Da ih podsetim, oni su ubili 2008. godine Ranka Panića.

(Maja Videnović: Pobogu!)

(Radoslav Milošević: Sram te bilo!)

Pre toga su 2001. godine ubili Momira Gavrilovića, pa su onda ubili Boška Buhu, pa su onda ubili Nenada Batočanina, a 2003. godine su uspeli da ubiju i premijera Zorana Đinđića.

Što se tiče Borka Stefanovića, Saša Janković je rekao da je Borko Stefanović dobio batine u Kruševcu zato što ga ljudi nisu prepoznali. Da su ga prepoznali, niko ne bi digao ruku na njega. To je rekao Saša Janković. To je rekao vaš politički prijatelj. To je rekao vaš istomišljenik, to nisam rekao ja. Citirao sam reči Saše Jankovića.

Još da vas podsetim na najnoviji biser vašeg velikana kulturne i umetničke scene u Srbiji Sergeja Trifunovića. Kaže – šta se ovi bune protiv Legije? Legija je bio jedan hrabar čovek, branio Srbe na Kosovu, doduše, znao je ponekad po nekim beogradskim kafićima da nekom udari ćušku i da otkine minđušu, ali je inače bio pozitivan momak. To su reči čoveka za koga ste vi do juče tvrdili da je neko ko će možda biti ministar kulture kada vi preuzmete vlast.

Dakle, dobro je što su svi ustali. Dobro je da ih narod vidi. Dobro je da građani Srbije konačno vide ko su ljudi koji se navodno predstavljaju kao lideri

opozicije u Srbiji i ko su ljudi koji navodno mogu da pobede Aleksandra Vučića. Super! Pobedite, ali morate da pobedite na izborima.

Ono što je jako dobro da građani Srbije znaju, legla je uplata. Ne bi oni stajali džabe. Ništa oni u životu nisu radili džabe. Legla je uplata. Sada je samo pitanje, verovatno je malo dao Đilas, malo su dali Šiptari, malo su dali Englezi, malo su dali Amerikanci, malo je stiglo para iz Hrvatske, malo je stiglo iz Crne Gore, malo je stiglo iz Makedonije, stiglo je sa raznih strana, ali uglavnom uplata je legla i svaka im čast, opravdali su i do poslednjeg uloženog evra.

PRESEDNIK: Po Poslovniku Maja Videnović.

MAJA VIDENOVIĆ: Član 103.

Predsednice, ja vas molim da, iako verujem da malopre niste čuli sve pretnje koje dobijamo moje koleginice prevashodno i ja, ja vas molim da sada, bez obzira na to što će oni nastaviti da nam prete, da me slušate pažljivo.

Gospođo predsednice, ovo nije obična sednica. Ovo je sednica o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu. To je najvažnija politika Vlade, kako Vlada Republike Srbije vidi da bi građani Republike Srbije trebalo da žive u narednoj godini.

Šta pokušava Srpska napredna stranka? Pokušava da učutka predstavnike građana, ne samo da oni ne čuju naš glas ovde, nego da ne čuju šta se krije iza budžeta. Pokušavate na najgore moguće načine da nas ponizite, a tako nešto vam neće uspeti samo iz jednog jedinog razloga.

Gospođo predsednice, ja smatram da ste vi dramatično prekršili Poslovnik i ovo će ući u istoriju parlamentarizma. Vi ste predsednica Narodne skupštine koja je očutala šefu Poslaničke grupe SNS koji je rekao da smo mi neprijatelji Srbije, da smo mi strani plaćenici, da smo mi organizovani u pakt protiv Srbije, da smo mi lopovi i ubice, to je rekao, ponavljajući reči zvaničnika BIA, koji je rekao da su delovi opozicionih stranaka, da su delovi medija, da su delovi nevladinih organizacija udruženi i da rade, da su najozbiljnija i najopasnija pretnja po bezbednost Republike Srbije, nakon toga imamo krvavu glavu jednog od lidera opozicije Borka Stefanovića, koji pažljivo sluša vaše reči, koji pažljivo sluša ono što dolazi iz Parlamenta Republike Srbije.

To nisu reči. Iz koje god stranke da ste, pripadate SNS-u, vi ste ovde svi portparoli ideja i namera jednog čoveka, čija je namera isključivo da se glas opozicije ne čuje i neće stati ni pred kim. Neće stati da jednu televiziju proglasi ovde za izdajničku televiziju, da glumca koji se usudi da nešto kaže proglasi za izdajnika, za svakog čoveka koji danas u Srbiji ne pristaje da ćuti da se povlači pred vama. U Narodnoj skupštini se mi proglašavamo, predstavnici građana i mnogo važnije od nas, nije to problem zbog poslanika ni DS-a, ni SDS-a, ni NS-a, ni svih ovih stranaka koje danas ovde stoje zbog građana Srbije koji su nas obavezali da ne ćutimo, da u njihovo ime govorimo, nedopustivo je da ne reagujete kada se bilo ko, kada se bilo koji građanin Srbije proglašava stranim

plaćenikom, izdajnikom, neprijateljem Srbije. Posledice živimo svakog dana. Posledica je, između ostalog, i krvava glava našeg kolege Borka Stefanovića.

Nema teoretske šanse da se u normalnim uslovima nastavi sednica na kojoj bi trebalo da govorimo zašto se ne vraćaju penzije penzionerima, zašto se nastavlja sa zabranom zapošljavanja, zašto se gradi nacionalni stadion u trenutku kada se majke i porodilje ponižavaju milostinjom koju dajete iz Vlade. Ne postoji način, ukoliko drastično i dramatično ozbiljno ne reagujete na ovo, da se u normalnim uslovima nastavi ova sednica.

PRESEDNIK: Samo u jednoj stvari ću se složiti sa vama, a to je da se ovako ne raspravlja o najvažnijem zakonu, o budžetu, ali to ne dozvoljavate vi od trenutka kad ste zajedno svi ušli u salu do ove sekunde. Ali član 103. stav 8. važi i za vas. Pričali ste tri minuta i šest sekundi.

Recite, Petroviću. Izvolite.

(Dušan Petrović: Rekao sam replika.)

Ja sam iz Runjana isto. Znači, ja glasam.

Samo polako. Da čujemo još povreda Poslovnika. Tako se diskutuje o budžetu danas.

Hoćete li skinuti masku? Ne znam da li ste vi ili Dijana ili ko je.

Sanda Rašković Ivić.

Prijavite se, molim vas.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Gospođo predsednice, ja reklamiram Poslovnik, član 107, dostojanstvo Narodne skupštine.

Zašto sam nosila masku sve vreme? Sad sam morala da je skinem da biste mogli da me čujete, ali naprosto od ovolike količine mržnje, pogotovo mržnje koja dolazi od govora gospodina Martinovića, koji je predsednik Poslaničke grupe SNS, čovek ne može a da ne bude zgađen tom količinom mržnje i tom količinom fluida i naprosto mora da stavi masku da ne bi udisao isti vazduh.

Dakle, on iz sednice u sednicu, a i sada, želi da zabašuri pravo stanje stvari i da sve nas iz opozicije toliko ocrni kao da se ovde nama sudi. Tretira nas kao izdajnike, ubice, strane plaćenike, ljude koji su pravi ološ, a on je profesor fakulteta, i to ne jednog fakulteta, nego više fakulteta, pa i zbog njega neki dobijaju otkaze, kojima je to jedini posao, i to žene.

Dakle, Aleksandar Martinović ovde nama sudi bez suda. On nama ovde sudi bez porote. On se sada smeje jer, naravno, da ne zna šta bi drugo rekao. Možda će za nekoliko godina, kad se stvari promene, reći – pa priznajem, opet, bio sam magarac.

PRESEDNIK: Pošto ovo nema veze sa povredom Poslovnika nego ste sami sebi dali repliku, iako ne znam po kom osnovu, član 103. stav 8, naravno.

(Narodni poslanik dobacuje.)

Pa kome? Pa vas niko nije spomenuo. Niko vas iz Šapca nije spomenuo, niko. Možda biste voleli, ali nije.

Član 104. stav 3. pročitati pre nego što počnete da vičete.

Polako, sve sam shvatila. Pa samo glup ne bi shvatio od jutros o čemu se radi ovde.

Pustite me da vodim sednicu. Malo ja vodim, malo vi povrede Poslovnika i sve je jasno, šta sad. Sutra nećete da dođete, verovatno. Ja sam sve shvatila.

Član 104. stav 3, repliku određuje neko drugi, a ne onaj koji hoće.

Na član 1. amandman je podnela poslanica Borka Grubor.

Da li želi reč? (Da.)

Izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovana predsednice, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pre obrazlaganja mog prvog amandmana želim da čestitam našem predsedniku gospodinu Aleksandru Vučiću na dobijanju međunarodne nagrade Zlatni lav za mir u Veneciji za 2018. godinu.

To je na ponos svim građanima Republike Srbije. Biti ambasador mira u svetu u 2018. godini, a poticati sa Balkana, koji su mnogo puta nazivali inkubatorom ratova i čija su deca generacijama rasla za rat, rezultat je snažnog napora u promociji mira, vodećeg doprinosa međunarodnog dometa koji karakteriše mandat našeg predsednika.

To je dokaz da u Srbiji i celom regionu postoji ona tiha bezimena većina koja hoće mir, koja ga doživljava kao uslov svih uslova, kao nasušnu potrebu i koja želi da posle vekova smrti nastupi nova era, ona u kojoj je vrlina rađati i živeti, pomagati, izlečiti, a ne više ubiti i ne više umreti. Napori koje naš predsednik ulaže u normalizaciju odnosa sa Prištinom, uprkos provokacijama i agresivnom stavu nekih naših suseda, jesu jedan od razloga što je Zlatni lav za mir došao baš u ruke gospodina Aleksandra Vučića.

Kada je reč o Predlogu zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja, njime se omogućava brže i efikasnije ostvarivanje prava kao i razmena podataka državnih organa, odnosno e-uprave, te obezbeđuje zakonski osnov za povezivanje sa drugim registrima i evidencijama u Srbiji. To je reformski zakon od čije će primene imati koristi građani, jer će administracija biti brža i efikasnija.

Primenom ovog zakona trebalo bi da bude uspostavljena jedinstvena baza podataka obaveznog socijalnog osiguranja koja će omogućiti da nesavesni poslodavci, koji izbegavaju plaćanje doprinosa, budu brzo identifikovani.

Kao zdravstveni radnik želim da se zahvalim našem predsedniku i našoj vladi na najavi povećanja plata od 7% do 12% svim zaposlenim u javnom sektoru. Kada se postigne fiskalna konsolidacija u budžetu naše države i kada

BDP iz godine u godinu beleži rast otkada je SNS na vlasti, onda je moguće i planirati ova povećanja koja su apsolutno opravdana za odgovoran i danonoćni rad većine zaposlenih u javnom sektoru, a pogotovo u zdravstvu. Zahvaljujem.

PRESEDNIK: Reč ima Zdravko Stanković.

Gde je Zdravko Stanković?

(Nije tu.)

Odjavite ga onda.

Znači, nije tu poslanik Zdravko Stanković.

Ko je po amandmanu?

(Maja Videnović: Svi.)

Kako svi? Otkud znate?

Marija Janjušević, po amandmanu.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Po amandmanu, pošto bih se i ja pridružila čestitkama Aleksandru Vučiću, jer je uspeo da ostvari san Bate Santosa i teleportuje se na dva kanala uživo istovremeno. Ali bih takođe da obojici, i Aleksandru Vučiću i Bati Gašiću, prenesem poruku žena iz Srbije, koju mu je nedavno iz Kruševca prenela i Dragana, odbornik iz Vršca, da žene u Srbiji ne kleče.

Što se tiče mržnje koju sve vreme spočitavate i pokušavate da nas koji nemamo ništa sa Briselskim sporazumom nazovete izdajnicima, evo, ja predlažem da skratimo priču. Hoćete li potpisati pravnoobavezujući sporazum sa nepostojećom državom Kosovo ili nećete? Da završimo priču i da tačno znamo ko je u Srbiji izdajnik. A mržnja koju nama spočitavate u stvari je vaša. Vi, u stvari, mrzite sebe. Ja ne znam šta je vama to zajedničko zbog čega vi svi sebe mrzite, a vi razmislite.

Mi u opoziciji se borimo za opstanak Srbije, a ne da srušimo Aleksandra Vučića, a sad što je to jedna te ista stvar, nažalost, to je na žalost i opozicije i svih građana Srbije, i naša je obaveza da srušimo Aleksandra Vučića i Srbiji damo mogućnost da preživi. Hvala.

PRESEDNIK: Je l' to to? Jeste li završili?

Pa neću da vas prekidam. Neću da vas prekidam, iako ovo nema veze sa amandmanom. Eto ozbiljnosti o kojoj govorite.

Ko je još po amandmanu?

Izvolite, Aleksiću.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Ovde dozvoljavate da se i dalje ponaša kako god ko hoće. Jedan gospodin maločas je ovde držao lekciju nama, isti onaj koji je govorio da nije kukavica pa da pređe u SNS, koji je govorio da su Aleksandar Vučić i Tomislav Nikolić propagatori američke politike, da su dobili od njih novac. Taj isti čovek govori ovde nekome o zloupotrebama, prima tri plate u isto vreme, ili četiri, veliki, vajni profesor, nepostojeći, na višoj školi. I on ovde nekome drži lekcije sve

vreme, a da vi pritom ne smatrate za shodno ni jednu jedinu reč da o tome kažete.

Onaj koji danas propagira politiku poniženja Srbije i srpskog naroda, onaj koji se zalaže za to da sedne u vlasti sa Ramušem Haradinajem, da radi kriminalno-mafijaške poslove na Kosovu zajedno sa njim, na štetu srpskog naroda, onaj koji ovde govori da smo mi izdajnici, treba da pogleda prvo sebe i da onda daje i deli lekcije drugima. Onaj koji priča da su krivi Srbi, u stvari, Srbe ste okrivili vi i vaš predsednik koji je rekao da je kriv plačljivi srpski narod i još ko zna ko za ovo što se dešava na Kosovu. Sve ono što radite, vi spočitavate nekom drugom.

Dakle, podsetiću vas da treba da se setite da ste na vlasti sedam godina. Sedam godina vladate Srbijom. Jedno je sigurno. Da poredite sebe sa Miloševićem ne možete, jer je on za vas bio i-hi-hi gospodin i pošten čovek. Dakle, učestvovali ste i u toj vlasti kad je Srbija završila sa ratom i kad su silni ljudi izgubili svoje živote. Ali jedno je sigurno. Ovo što vi radite danas, širenje ovakvog ambijenta u društvu, ovakva haranga na sve koji ne misle isto kao vi svedoči samo o strahu koji sada imate. I još jednoj stvari. Po nečemu ćete zaista biti upamćeni. Nikada u Srbiji, u istoriji Srbije nisu njome vladali veći lažovi i veći pljačkaši. Opljačkali ste Srbiju za ovih sedam godina i nastavljate da je pljačkate i dalje, optužujući da su neki drugi krivi. Pa ne može. Vi vladate. Oni drugi bi trebalo da budu u zatvoru ako su se ogrešili o zakon i ako su ukrali. A vi ste najveći lažovi, zajedno sa vašim šefom, koji su hodali Srbijom, koji su poistovetili državu i organizovani kriminal. Kriminalci nam upravljaju Srbijom. Više ste se potresli što su Albanci hteli da uhapsu Radojičića nego što je ovaj naš narod dole ugrožen na Kosovu i što je Oliver Ivanović ubijen. Vama je problem što se vaši poslovni partneri, kriminalci, dovode u pitanje i u vezu sa kojekakvim stvarima. To je slika i prilika vaše vladavine.

Izađite pred građane pa im recite istinu. Nemojte više kukavički da svaljujete na druge i da crtate metu na čelu da je neko drugi izdajnik. Niko od ovih ljudi ovde nije sa Blerom pravio dogovore, nego vi. Neka vam Bler pomogne sada pa neka reši krizu na Kosovu. Gde su vam ti vaši prijatelji iz Amerike, sveta i Evrope, kad Srbija ima toliko veliki ugled, kako vi želite stalno da predstavite? Pa nikada nije srpski narod bio više ponižen nego od vas, i na Kosovu. Na Kosovu su ti ljudi za vreme vaše vladavine izgubili sve. Sve što su imali do 2012. godine su izgubili. Izgubili su državu, izgubili su institucije, naterali ste ih da uđu u vlast sa ratnim zločincem Ramušem Haradinajem koji je ubijao dole njihovu decu. Sram da vas bude zbog toga!

Nekom drugom spočitavate da je zakucao nekakav ekser, da je postavio granice. Ne, vi ste. Vi ste, nego želite da promenite istinu lažima. Želite da pokažete da nisu dokumenti dokaz, nego vaše laži o kojima stalno govorite, i pridike. Treba da se stidite toga. E, onda možemo da razgovaramo i da

polemišemo normalno o nečemu, a ne na ovakav način, kukavički i izdajnički, uz laži i kriminal, korupciju i pljačku koju sprovodite u Srbiji zadnjih sedam godina.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Po amandmanu reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: U jednom se slažem sa prethodnim govornikom. Ja sam zaista bio, imam hrabrosti to da ponovim, magarac i ja sam zaista rekao za Aleksandra Vučića nešto što nije tačno.

(Poslanici opozicije aplaudiraju.)

Evo, vidite, za razliku od vas, ja imam hrabrosti da vas pogledam u oči i da vam to kažem. Ali Aleksandar Vučić je jako veliki čovek i jako veliki državnik, kada je protiv sebe uspeo da ujedini povampirene ustaše, kada je uspeo da ujedini one koji sad hoće Njegoša da nam ispišu iz srpstva i da ga upišu u neku novu Kominternu. Mnogo je veliki čovek kada je protiv sebe uspeo da ujedini Ramuša Haradinaja, Hašima Tačija, Hodžaja i njima slične. Mnogo je veliki čovek kada je uspeo protiv sebe da ujedini sve vas koje ni Sveti Petar nije mogao da ujedini pre tri godine. On je uspeo. Dakle, sve vas, bivše ministre, bivše predsednike Vlade, ljude koji su dovedeni 5. oktobra 2000. godine i koji su vladali Srbijom 12 godina. Dakle, Aleksandar Vučić je zaista veliki čovek i veliki državnik. Samo protiv velikih državnika takva sila srpskih neprijatelja može da se ujedini.

Što se tiče nekih sastanaka sa kriminalcima o kojima je pričao gospodin koji je prodao stranku Vuku Jeremiću, pa evo ga na fotografiji vaš Vuk Jeremić u Hongkongu 5. aprila 2013. godine, vodi zapisnik na sastanku osumnjičenog Lozoje sa onim Patrikom Hoom, u vreme dok je bio predsedavajući Generalne skupštine Ujedinjenih nacija. Evo, to je čovek koji kaže za Aleksandra Vučića da je izdajnička bitanga.

A evo šta kaže vaš budući ministar kulture Sergej Trifunović, u koga ste se kleli do juče, ne znam da li se kunete i dan-danas. Kaže – Legija je ratovao na Kosovu protiv oslobodilačke vojske Kosova, nije tukao Srbe na ulicama. Doduše, ponekad kad se napije, šamarao je po klubovima i skidao minđuše, ali to su dijametralno različite stvari, napisao je Sergej Trifunović.

Pa sad ja vas pitam – je l' vi stojite iza reči vašeg budućeg ministra kulture? I objasnite jedanput građanima Srbije tu veliku nepoznanicu koja prati Legiju od 5. oktobra 2000. godine pa do danas. Da li je on kriminalac ili je heroj? Da li je on izdajnik ili je neko ko je zaslužan za Srbiju? Da li vam je on pomagao 5. oktobra da preuzmete vlast, pa 12. marta 2003. godine postao državni neprijatelj broj jedan, a sada u 2018. godini vidim da ga ponovo slavite kao junaka? Dakle, objasnite građanima Srbije šta u stvari vaš budući ministar kulture Sergej Trifunović hoće da kaže.

Aleksandar Vučić je veliki čovek. Pošlo mu je za rukom nešto što nije pošlo nikome u novijoj istoriji Srbije. Uspeo je da ujedini protiv sebe sve srpske neprijatelje. Znam da mu nije lako. Teško mu je, ali građani Srbije su uz njega, srpski narod je uz njega, i srpski narod iz Srbije i iz Republike Srpske, i iz Crne Gore i sa Kosova i Metohije, i iz Makedonije, i svuda gde žive Srbi. U njemu, i ja znam da to vas boli, u njemu Srbi u svim bivšim jugoslovenskim republikama vide svog istinskog lidera. Ne vide ni u Draganu Đilasu, ni u Vuku Jeremiću, ni u ovom bivšem ministru pravde, ni u ovom što je prodavao ćufte i palio račune za električnu energiju u buradima. Vide u Aleksandru Vučiću.

A to što je ova gospođa ambasadorica iz Rima stavljala masku, pa to nije ništa novo. Pa vi ste sa maskama i došli na vlast. Sa fantomkama, sa automatskim puškama, sa mitraljezima ste upadali u Narodnu skupštinu, u Saveznu upravu carina, u Narodnu banku Srbije. Samo, to vreme je prošlo. Peti oktobar je završen i više se neće ponoviti.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Gospodine predsedavajući, recipročno ću odgovoriti. Kao što nas je prethodni govornik okarakterisao sve ovde ko se čime bavio, ko je kakav, ko je šta, i ko čini opoziciju, ja ću takođe predstaviti, pošto je izuzetno važno da građani Srbije znaju, ko je sastavljao Predlog budžeta, najvažniji zakon u jednoj godini za 2019. godinu. Građani moraju da brinu, kao što brinu u poslednjih sedam godina. Neće nijedan građanin Srbije imati dovoljno novca u novčaniku, dovoljno goriva u rezervoaru i dovoljno hrane u frižideru dok je SNS na vlasti.

Taj budžet je sastavio npr. ministar Aleksandar Vulin, koji je ukrao 300.000 evra i rekao da mu je to poklon od tetke iz Kanade. Taj budžet je sastavljao gospodin Martinović, koji je, da bi obezbedio sebi sedmu platu, građani Srbije, sedmu platu dok vi nemate ni jednu jedinu platu, zaposlio sebe u „Medicinskoj školi“ u Čupriji, sa kojom nema nikakve veze. Taj budžet je sastavljao ministar poznat po aferama i najgori gradonačelnik Beograda u istoriji Beograda, Siniša Mali, koji ima 24 stana samo u Bugarskoj. Taj budžet je sastavljao gospodin Orlić, kome je isto malo pet plata pa je obezbedio sebi šestu platu u Višoj medicinskoj školi u Čupriji. Pritom su otpustili žene, majke i osobe koje su stručne i koje dugo godina rade u toj školi.

Taj budžet je sastavljao i genije, tj. gradonačelnik Beograda Goran Vesić, a vrhovni komandant njihov je odobrio taj budžet, Aleksandar Vučić, čovek koji je u koaliciji sa Haradinajem i Hašimom Tačijem i koji nama svakoga dana predstavlja kako je teško, u kakvoj je krizi, kako on ne može da podnese sve te pritiske, pa mu ja poručujem da podnese ostavku kako ne bi mučio sebe i kako ne bi više mučio građane Srbije koji jedva sastavljaju kraj sa krajem.

Te vaše priče da su vaši predsednici opština podneli ostavke, a ministri nisu, SNS se i dalje nalazi u vladi Ramuša Haradinaja i Hašima Tačija i to građani Srbije treba da znaju.

Taj budžet je verovatno sastavljao i Tomislav Nikolić, koji se i dan-danas baškari u državnoj vili. Godinu i po dana posle odlaska sa vlasti se baškari u državnoj vili i ima državnu platu. I ponosan sam što sam bio član Glavnog odbora stranke čiji je predsednik bio Boris Tadić jer je i ovim potezom Tomislav Nikolić pokazao razliku da ni on ni Aleksandar Vučić Borisu ne mogu da čiste ni cipele. Drago mi je.

PRESEDAVAJUĆI: Da li ste završili, kolega Milojeviću? Pitam jer ne bih želeo da vas prekidam.

Po amandmanu narodni poslanik Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Hvala, predsedavajući.

Javljam se po amandmanu kolegice Borke s obzirom na to da je govorila o tome da ovaj fond, odnosno registar za obveznike obaveznog socijalnog osiguranja svakako treba da doprinese tome da bude transparentniji, da smanjimo administraciju, da bude brža prijava i da za sve nas bude lakše.

Ali ja se sad, ovoga puta, pitam, pre svega pitam gospodina ministra finansija Sinišu Malog, ovo mu je prvi predlog budžeta sa kojim je došao u Skupštinu Srbije.

Meni je žao, verovatno se vi, ili bar bi trebalo vama da bude žao što su vam poslanici SNS-a onemogućili da argumentovano raspravljate sada u pojedinostima o svakom amandmanu koji je podnela opozicija. Verujem da bi trebalo da se ljutite i zbog toga što ovaj najvažniji predlog zakona nije po prvoj tački dnevnog reda, nego je tek četvrta tačka dnevnog reda. To vi verovatno treba sa sobom da raspravite.

Drugo, gospodine ministre, kažete i većina ovde kaže da je budžet uravnotežen. Svakako da je uravnotežen. Mi moramo da imamo jednake prihode i da trošimo onoliko koliko prihoduujemo. Ali zar ne mislite da, ako hoćemo da kažemo da je budžet i reformski, treba jednog dana da se dotaknemo javnih preduzeća i sistema uređenja plata u javnom sektoru? Vama je na to ukazao Fiskalni savet. Dve najveće mane koje ovde treba da kažemo jesu neuređen sistem javnih plata u sektoru i... Mi ćemo jednog dana... Ako iko gleda od mladih sada šta se ovde dešava, verovatno će već sutra na desetine, hiljade njih da pakuje kofere i da ode i u jednom momentu više nećemo imati ni koga da prijavimo u ovaj obavezni registar socijalnog osiguranja.

Zato vas molim, vas kao ministra finansija i vas kao predstavnika Vlade, jer vi kreirate uopšte ono što se dešava u Srbiji i vi kreirate način na koji će opozicija da reaguje na vaše predloge zakona, zato vas molim da plate u javnom sektoru bar u 2019. godini započnete sistemskim da reformišete, da jednom

krenemo da popišemo sva radna mesta u javnom sektoru i da izjednačimo makar plate, recimo, administrativnog osoblja u Ministarstvu finansija, u javnim agencijama i u javnim preduzećima.

Vi verovatno znate da su plate visokoobrazovanih ljudi u vašem ministarstvu u administraciji negde 35.000, 40.000, 45.000 dinara. Iste takve su plate visokoobrazovanih mladih ljudi u lokalnim samoupravama. Ja neću da idem dalje, poći ću samo od svog sina, koji je diplomirani inženjer arhitekture i radi za 38.000 dinara. Da li vi verujete da ćemo mi, ako ovakve plate imamo za mlade i školovane ljude, imati jednog dana koga da prijavimo u Registar obaveznog socijalnog osiguranja? Zato vas molim da se pozabavite javnim preduzećima, reformisanjem javnih preduzeća, da se pozabavite platnim razredima, jer u to niko ne sme da takne zbog jakih sindikalnih organizacija u javnim preduzećima, pre svega u EPS-u.

I molim vas da razmislite da li i dalje treba da ostane na snazi Zakon o zabrani zapošljavanja u javnom sektoru. Ovim zakonom, koji traje pune četiri godine, osakatili smo mnoge sisteme. Ja ću da navedem samo jedan sistem, socijalne zaštite, jer, pre svega, iz njega dolazim. Na stotine radnih mesta je ostalo nepopunjeno zbog prirodnog odliva iz socijalne zaštite. Centri za socijalni rad i mnoge ustanove socijalne zaštite suočene su sa nemanjem stručnih kadrova da normalno obavljaju svoj posao i da normalno rade ono za šta ih država plaća. Verovatno ni ove godine, a prošle godine su nam baš iz Ministarstva rekli da nam je na Vladinoj komisiji, koja, uzgred budi rečeno, izgleda i služi za to da bude usko grlo i kontrolno telo koje će dati zeleno svetlo da se zaposli samo neko ko je blizak SNS-u ili ko će sprovoditi politiku SNS-a.

Molim vas da dobro razmislite da li vam je budžet reformski i da obratite pažnju na sve ono što vam danima ovde ukazuju poslanici opozicije, a isto tako da vodite računa i o onome što na budžet spočitavaju ili vam makar kažu kao dobronamernu kritiku članovi Fiskalnog saveta, koji su, između ostalog, i plaćeni za to da prate na koji način se vodi fiskalna politika u našoj zemlji. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

(Radoslav Milojević: Sad će on nešto pametno da kaže.)

VLADIMIR ORLIĆ: U vezi svega onoga što je na račun Aleksandra Vučića i SNS-a rekao čovek koji se pohvalio da je nekakav bivši član glavnog odbora ili već nečega, nekakve strukture u nekoj bivšoj stranci, uglavnom jedan od bivših među svim ovim bivšim bivšima, koji je takođe hteo da istakne, ili istaćinje, kako on to kaže, da ima kičmu i svoj čvrst stav kao onomad kada je kazao da neće nikad prihvatiti da koordinator ovde bude, a izgleda ipak jeste, dokazani i samoprolašeni ponosni ljotićevac.

Kad smo kod tog čoveka, igrom slučaja nekako mi se baš sad na stolu našlo šta je taj ljotićevec imao da kaže i o ovom bivšem bivšem, i onom bivšem bivšem, i o svim tim bivšim bivšima u svojim ljotićevekim novinama 2000. godine, tako da, dok razgovaramo, neka to posmatraju i neka se podsećaju malo. Ovo su, dame i gospodo, ovo su, građani Srbije, svi oni zajedno, po njihovom sopstvenom mišljenju. Oni su, dakle, američki SKOJ. I danas se verovatno oko toga slažu, kao što se slažu oko svega ostalog i sa gospodinom koordinatorom Dragana Đilasa i jedni sa drugima međusobno.

Kad smo kod bivših bivših, u njih svakako spada i bivši gradonačelnik Dragan Đilas sa svojim fantastičnim prometom od, kako beše, 300 miliona evra dok je bio na političkoj funkciji, zato što je to vanredno pošten čovek, i bivši bivši ministar spoljnih poslova Vuk Jeremić, koji evo kako se lepo sastajao sa belosvetkim kriminalcima, lopuzama i trgovcima oružjem. Među te bivše bivše svakako spadaju svi ovi koji danas pokušavaju, skupljeni s koca i konopca, da nešto spočitaju Aleksandru Vučiću na temu Kosova i Metohije.

Koliko je među bivšim bivšima bilo onih koji su se udostojili da prenesu jedan paket mleka u prahu do našeg ugroženog naroda ovih dana? Nešto ne videsmo jednog jedinog. Koliko je među bivšim bivšima pokušalo da prenese paket pelena za naš ugroženi narod na Kosovu i Metohiji? Izgleda, opet ni jedno jedino bivše bivše lice. Koliko njih je pokušalo da dopremi lekove? Koliko medicinski materijal? Koliko je na bilo koji način, ne samo ovih dana nego ikada u svojim bednim karijerama, pokušalo da pomogne našem narodu na Kosovu i Metohiji?

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Nikada niko ni na koji način, ako im u tu pomoć, naravno, ne računamo što su se lično postarali da danas na Jarinju i da danas na Brnjaku može da stoji neko ko će humanitarnu pomoć da oduzima, ko će i to mleko u prahu, kada ga neko pošalje, da oduzima...

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Orliću.)

Još jednu rečenicu.

... Ko će pakete s pelenama da oduzima i lekove i sve drugo.

Na kraju, jeste, ovo je sve već viđeno. Između ostalog, i u tom prištinskom parlamentu, tamo to radi Vetevendosje, a ovde gospoda bivša bivša, koja stoje.

Ne znam samo ko je bio inicijator svega ovoga, jer je mnogo nervozan, da li Đilas što je video rejting ili Pacoli što je jedanaesta država povukla priznanje. Razmislite o tome.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik gospođa Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Hvala.

Žao mi je što poslanica Gorica Gajić nije ostala duže od pet minuta ovde u Parlamentu, jer sam želela da diskutujem o njenom amandmanu, ali na način kako je ona to i obrazložila, odnosno da govorimo o zakonu o budžetu, koji je tačka 4.

Dakle, ovde se čitav dan iznosi jedna neistina, da ovde poslanici koji podržavaju rad Vlade Republike Srbije ne dozvoljavaju poslanicima koji smatraju da su opozicija – i mi im to ne sporimo, sporimo samo čemu su opozicija – da ne dozvoljavamo da govore o svojim amandmanima koje su predložili na tačku 4. I to, svakako, nije istina. Čitav današnji dan treba dobro, dobro, posle, kada završimo ovaj radni dan, da razmislimo šta se ovde danas, u stvari, dešavalo i kako se to opozicija pojavila u istom momentu ovde, rade svi isto, izgovaraju isto, o čemu se ovde radi.

Nije me mrzelo da vidim koliko to ima tih amandmana na tačku 4. zakona o budžetu uopšte podnetih od strane poslanika koji delimično stoje, a neki sede na naslonu od stolica ili neke... Svejedno, to već ostavljamo...

(Aleksandar Martinović: Dobro je samo dok ih ne budu nosili kući.)

Dobro. Da, jednom smo videli i nošenje kući, ali neće niko da vrati te stolice, fotelje i slike. To je neka druga priča.

Ukupan broj amandmana na zakon o budžetu od svih opozicionih stranaka ovde, ne samo od onih koji stoje, jeste 175 amandmana, od toga je 75 amandmana od današnjih bukača ovde.

(Radoslav Milojević: Poslanika!)

Znači, niko ne može ovde da mi dokaže... Mi smo danas već mogli uveliko da pređemo...

(Radoslav Milojević: Šta je bukač?)

Nemojte da mi dobacujete, to već svaku granicu ukusa prelazi, kada neko pokušava da diskutuje danas a da ne više, ne urla, ne vređa nego normalno priča.

(Radoslav Milojević: Šta je bukač? Ne znam, objasnite.)

Objasniću vam ja kasnije u diskusiji ako mi, uvaženi kolega, dozvolite da nastavim.

Znači, niko ne može da me ubedi, niti građane Srbije koji čitav dan gledaju ovu lošu predstavu danas režiranu od strane pojedinih poslanika, bukača – a ja ću vam objasniti šta to znači; znači, nije od reči bukva, nemojte misliti da je nešto uvredljivo, nego je način ophođenja ovde u Parlamentu, vikati, stvarati buku, to su bukači – da nismo mogli danas da raspravljamo o tih 75 amandmana i da u vremenu koje je predviđeno po Poslovniku nismo mogli to vreme da utrošimo upravo na raspravu o tih 75 amandmana.

Ono šta je suština, a dozvolićete mi da imam svoje političko mišljenje i stav, da ovom budžetu za 2019. godinu u stvari nije imalo šta da se zameri. Sve pohvale od MMF-a, od Svetske banke jesu pokazatelji da ova država zaista ide

ekonomski napred. Pa, ako hoćete, pre neki dan pohvale i od Evropskog parlamenta, koji nam uopšte nije naklonjen.

Trudili su se odmah nekakav amandman da predlože i da usvoje da bi opštu sliku pozitivnog napredovanja u ekonomskom i u političkom smislu Srbije pokvarili. Moralo je danas da se dođe ovde na sednicu da se proba da se napravi haos, da se urla, da se govore neistine kako mi crtamo mete, crtamo mete... Četrdeset njih je ponovilo jednu te istu rečenicu

Pri tome ste dozvolili da vređate sve nas koji podržavamo rad Vlade Republike Srbije. Pokušali ste da ponizite i one poslanike iz opozicije koji nisu hteli da vam se pridruže da urlaju ovde, da stoje, da ležu, stavljaju maske, kape, panoe neke podižu i ne znam ni ja šta sve, dokle je mašta politička mogla da ide daleko.

Da vam kažem nešto, vama uvaženim poslanicima koji ste se sad okupili u neku najnoviju koaliciju, 2000. godina je davno prošla.

(Radoslav Milojević: Doći će opet.)

Kako ko gleda šta se desilo 5. oktobra 2000. godine, da li je bilo pozitivno ili je bilo negativnih rezultata, slika je crno-bela. Bilo je i dobrih stvari, mnogo više loših stvari, zato ste i izgubili izbore posle 12 godina vladavine, ili 16 u Vojvodini. Ali šta misli jedan od učesnika i velikih zagovornika, neko ko sigurno nije na ovoj političkoj strani, treba da odete jednostavno u pozorište, u Jugoslovensko dramsko pozorište, da pogledate predstavu „Vrat od stakla“ Biljane Srbljanović i Jagoša Markovića i da vidite šta neko ko je učestvovao doskora sa vama i u tim događajima 5. oktobra, a koji ne poštuje nas ni najmanje, šta misli o rezultatima 5. oktobra i vašoj vladavini.

Znači, ne moramo mi ništa da vam kažemo. Idite i vidite šta misli neko ko je jurišao zajedno sa vama 5. oktobra ovamo, i na Parlament Republike Srbije i na Narodnu banku, čak i na Teniski klub u Novom Sadu. Sećam se, i tamo ste napravili nekakav krizni štab, valjda je trebalo tamo nešto uraditi. Pojma nemam šta se sve dešavalo 5. oktobra.

Šta je bilo, bilo je, idemo dalje, ali nemojte ovde da ismevate sve što se...

(Radoslav Milojević: I Siniša Mali je bio tamo.)

Svaka čast! Nemam ja problem sa tim ko je gde bio 5. oktobra, meni to uopšte ne smeta. Je l' tako, Živkoviću? Meni najmanje smeta to šta je bilo 5. oktobra 2000. godine.

(Zoran Živković: Nemojte da dobacujete. Nije vam ovo autobuska stanica.)

Ali rezultati govore...

I nemojte ovde da ismevate. Ismevate građane Srbije koji su 56% glasova dali Aleksandru Vučiću na poslednjim izborima. Vi im se smežete. Nisu dovoljno fini valjda. Nisu valjda dovoljno dobri. Nisu vredni. Valjda ne vide svojim očima, treba vi da ih naterate da progledaju. Valjda silom, otkud znam.

I, ko danas to spočitava rezultate Aleksandra Vučića i ove vlade? Pa ljudi koji nisu uspeli da pređu cenzus na beogradskim izborima. Izvinite što to primećujem, ali to su poslednji izbori koji su se dešavali u našoj državi. Beograd, to je trećina Srbije.

(Radoslav Milojević: Lokalni.)

Ma, lokalni. Ne gledam ja glavni grad svoje države kao nekakav lokal. Ja to gledam kao politički reper. Cenzus niste prošli, a ovde ismevate Aleksandra Vučića, koji je pre dva dana dobio...

Predsednik moje države, vaše države, države vaših glasača, naših glasača. Ako se to uopšte deli u Srbiji. Sramota je da delimo građane Srbije na glasače ove ili one.

(Radoslav Milojević: Vi ih delite.)

Dobio je nagradu za mir, u opštoj pometnji koja se dešava na našim prostorima.

(Zoran Živković: Od koga?)

Pogledajte šta se dešava u regionu.

Dobio je Zlatnog lava. Zlatni lav vredi jednako kao nagrada Bambi, koju je Zoran Đinđić dobio, čini mi se, 2001. godine u Berlinu. Potpuno jednaka nagrada.

(Zoran Živković: Nije postojala 2001.)

Jednaka nagrada po vrednosti, po kriterijumima, po svemu. Po onima koji ih dodeljuju. Čak je Zlatni lav i vredniji.

Mi se nismo smejali Zoranu Đinđiću kad je otišao u Berlin. Glumice, nema veze, Klaudija Šifer je bila tamo, svega se ja sećam. Kad imate ovoliko godina, bolje se sećate onog od pre 18 godina. I dobio je tu nagradu od manekenke, glumaca, ali je to bilo lepo za jednu Srbiju 2001. godine. Jednako tako je lepo, i veliko i značajno što je predsednik Srbije dobio nagradu za mir, u ovim trenucima kad na Kosovu ne daju ljudima kiseonik, ne daju lekove, juče su zaustavljali autobuse sa igračkama, pelenama, ne daju im da čitaju novine u Evropi u 21. veku.

(Radoslav Milojević: Što sedite onda? Što sedite u vlasti sa Tačijem?)

Kad je u Parizu haos na ulicama, kad u Crnoj Gori hapse poslanike, je l' tako, kad u Makedoniji političari beže iz Makedonije zato što su kupili automobil, u opštem haosu, kad se prave nekakve koalicije protiv Srbije, vi sebi dozvolite ovde da uđete unutra u Skupštinu Srbije i da pravite haos? I posle kao ovi su rekli za nas da smo izdajnici, ovi su...

Pa ne, kako će običan građanin tamo, koji gleda ovaj prenos, šta će on da misli o vama? Šta će...

(Radoslav Milojević: Ne, nego treba da vas podržimo.)

Ne, ne treba da nas podržite. Ne, ali nemojte ovo da radite. Ja sam ponosna na to što je predsednik države dobio nagradu za mir u ovom trenutku.

I nije to naš i vaš, to je predsednik Republike Srbije. Budžet je dobar. Zato ste i podneli samo 75 amandmana. I prištedite vaše vreme, nemojte da trošite na povrede Poslovnika, na budalaštine. Pa povredu Poslovnika ne može da jede običan građanin, nema pojma o čemu vi govorite. Kakva povreda Poslovnika? Član 27, stav ovo, 103, 107 – oni samo to vide, radite to čitav dan.

(Zoran Živković: Nisu oni glupi kao vi. Oni znaju. Oni su homo sapiensi. Oni su intelektualci.)

Da, 75 amandmana ste samo podneli. Pa to je pobeda za vladajuću većinu. Pa niste imali ništa da zamerite. Petnaest sati je predviđeno za raspravu. Što niste dozvolili da pričamo o zakonu o budžetu? Što niste dozvolili da tih 15 sati potrošimo na tačku 4?

(Radoslav Milošević: Ko vam brani?)

Sve ste uradili da nema rasprave. Pa vi nećete tu raspravu. Nećete tu raspravu zato što je ovaj budžet, posle 2012. godine, za desetku po svim ekonomskim parametrima u svetu. Svetska banka, MMF, Evropski parlament, niko vas ne razume. Još najmanje vas razume običan građanin ove države. Šta radite, bre, ljudi? Šta radite? To nikom nije jasno, osim što hoćete da ugrozite poziciju Srbije u ne lakom momentu.

(Radoslav Milošević: Podnesite ostavke ako vam je teško.)

Možete da kažete posle moje diskusije šta god želite, ali vas građani Srbije ne mogu da shvate. Na lošem ste putu. A ako nemate pare, ako su vam male plate, kupiću vam ja ulaznice za predstavu „Vrat od stakla“. Odlična je, poučna je, lepo su sumirani rezultati petooktobarske revolucije u Srbiji. Hvala vam puno.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dejan Nikolić.

Izvolite, po amandmanu.

DEJAN NIKOLIĆ: Ja sam se, gospodine predsedavajući, javio po amandmanu i, iskreno, dao bih prednost i ministru Siniši Malom ako želi da se javi po replici ili u replici da odgovori predsednici Parlamenta.

Pre svega, ja sam te 2000, 2001, 2002. i 2003. godine, jeste, bavio sam se politikom, ali lokalno. Bio sam klinac. Ministar finansija Siniša Mali bio je produkt 5. oktobra i kadar stranaka koje su izvojevale 5. oktobar. Možda bi mogao da replicira na sve ovo što je pričala predsednica Parlamenta.

Ali sve i da hoćemo da govorimo o prvom zakonu, o Centralnom registru, sa kim da razgovaramo? Gde su vam ministri? Gde je Vlada? Gde su ministri koji su predložili 62 zakona i sve stavili u jednu tačku dnevnog reda? Sa kim da razgovaramo o Centralnom registru? Sa kim da razgovaramo o ostalim tačkama dnevnog reda? Siniša Mali je ministar finansija. Možemo sa njim da razgovaramo o budžetu, ali on nije na dnevnom redu i vi to znate. Zato i niste pozvali ostale ministre, jer neće doći ostali zakoni na dnevni red. Nećemo moći da razgovaramo o njima.

O čemu bi trebalo da razgovaramo? Pa o tome što se Srbija nalazi u vanrednom stanju. U vanrednom stanju se nalazi sada i Parlament. Vi ste do toga doveli jer nam ne date da govorimo o onome o čemu imamo pravo da govorimo. Radnici se nalaze u vanrednom stanju. Gledaju kako da prvi u mesecu dođe deset dana ranije, kako da mesec ima manje dana da bi izdržali sa svojom platom. Penzioneri se nalaze u vanrednom stanju. Dovedi ste ih do egzistencijalne borbe. Nema reči o tome da im se vrati ono što je oteto za četiri godine, desetine i stotine hiljada dinara.

Deo mladih iz Srbije se ne nalazi u vanrednom stanju, jer nema vanrednog stanja u Nemačkoj, u Austriji, u Kanadi, u Americi. Oni koji su ostali ovde jesu u vanrednom stanju.

Ministre, kome ćemo mi da se obraćamo za 20 godina i kome se vi obraćate danas? Koliko budućnosti ima u ovom budžetu? Po zvaničnim podacima OECD-a 100.000 ljudi godišnje u poslednjih šest godina je napustilo Srbiju. Četrdeset hiljada ljudi više umre nego što se rodi. Sto četrdeset hiljada ljudi godišnje je manje u Srbiji. Za šest godina, koliko ste na vlasti, 840.000 ljudi nema u Srbiji. Ili je otišlo ili nije više živo. To je taj procenat od 25% do 11%.

To je sramota da razgovarate da ste zaposlili ljude. Mladi ljudi danas moraju da kleknu, da obuku beli šušak, da uzmu sendvič, u autobus, pa cirkus, obilazak po Srbiji, da tapšu na mitinzima. To je danas budućnost za mlade ljude. O tome treba da razgovaramo.

I razgovarali bismo da imamo prilike. Ovo je naš protest. Imamo pravo da stojimo ovde. Imamo pravo da razgovaramo o tome. Odgovorite na ova pitanja. Uključite se u raspravu. Odblokirajte Parlament. Odblokirajte društvo već jednom. Ako ne, sami ćemo to da uradimo.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Marinika Tepić. Izvolite.

MARINIKA TEPIĆ: Javila sam se da reklamiram Poslovnik, član 107. i član 108, za koje mislim da ste ih prekršili tokom izlaganja pretposlednje govornice, odnosno predsednice Skupštine Maje Gojković, iako razumem da saučestvujete u ovom cirkusu i u ovoj areni mržnje koju stvarate godinama od Narodne skupštine Republike Srbije.

Ona je istakla u svom izlaganju, niste mi odmah dali reč, da ona dobro pamti. Pa pamtimo i mi koji smo ovde. Nismo se juče rodili da bismo poverovali u bajke Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića. Ona nas je prozvala da smo bukači, naravno, krijući da je to reakcija na huškače, na one koji su huškali naše građane i protiv naših građana tokom 90-ih godina u crveno-crnoj koaliciji, pomenuću opet, u kojoj je ona bila ministarka bez portfelja, što mnogi zaboravljaju, gde je perjanica takođe bio Aleksandar Martinović, u crveno-crnoj koaliciji koja je u rat i u crno zavila ovu zemlju i ceo region.

Ne patimo od kolektivne amnezije. Nismo mi bukači, nego ste vi huškači. I, ono što ste radili 90-ih, pokušavate da radite i sada, da huškate građane jedne protiv drugih, misleći da će neko umesto vas da ubija, kao što ste ubijali i bili odgovorni i za Slavka Ćuruviju i za atmosferu kada je ubijen Zoran Đinđić, i za 16. januar i Olivera Ivanovića, i za razbijenu glavu Borka Stefanovića.

I nećete na nas svaliti krivicu. Mi reagujemo, a vi ste huškači i zauvek ćete biti zapamćeni kao takvi.

PRESEDAVAJUĆI: Na osnovu člana 103. stav 8, minut i 47 sekundi od vremena poslaničke grupe.

(Marinika Tepić: Hoću da se izjasnimo o povredi.)

Nisam dužan da vam odgovorim na povredu Poslovnika zato što se povrede Poslovnika odnose na neposredno učinjene.

Iskoristili ste pravo na povredu Poslovnika i replicirali. Nema tu nikakve povrede Poslovnika.

Po Poslovniku, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 103. i član 107.

Evo, ovo je njihova kultura. Ja njima nikad neću okrenuti leđa, bez obzira na to koliko oni loših stvari uradili.

Dakle, dame i gospodo narodni poslanici, član 103.

Gospodine predsedavajući, vi ste povredili Poslovnik, jer stoji da se povreda Poslovnika ukazuje neposredno po učinjenoj povredi. Gospođa Tepić to nije učinila. Dakle, govorio je gospodin Nikolić. Ona se javila za povredu Poslovnika koja je učinjena dva govornika pre toga. To nije dozvoljeno i ja vas podržavam u tome što ste to vreme oduzeli.

Ali ovi koji tvrde... Pri tome su izrečene brojne uvrede, a ovima koji tvrde kako njima ništa nije dozvoljeno sve vreme u poslednja tri sata, možete da oduzmete 20-ak minuta. Najgrublje nas vređaju, da smo lopovi, da smo ubice, da smo ubili Olivera, da smo ne znam šta uradili.

Dakle, ja vas molim da ubuduće vodite računa da im se to ne dopusti. Sloboda je dobra, ali ona je ograničena Ustavom, zakonom i Poslovníkom. Morate da vodite računa za šta optužuju predsednika Republike, za šta optužuju vladajuću većinu, za šta najgrublje vređaju, zašto tvrde da smo ubice, zašto tvrde da smo pljačkaši kad sve što govore o nama su u stvari oni. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o vašoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Reč ima koleginica Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Hvala.

Pa čisto da iznerviram kolegice u sali koje stvarno ne mogu da istrpe kada neko ima drugačije mišljenje.

Žao mi je što je poslanica Sanda Rašković Ivić stavila masku i želi da se ogradi od Dijane Vukomanović, očigledno je.

(Dijana Vukomanović: Nije zbog mene, već zbog vašeg izlaganja.)

(Sanda Rašković Ivić: Zbog vas.)

Pa nemojte da se nervirate, sve je u redu. Istrpite slobodu govora i mišljenja. Mogu i da ustanem kao vi. Pa sve je u redu. Ma, skroz je u redu, što se nervirate?

Samo da podsetim kolegicu Sandu Rašković Ivić, pošto drži masku a stoji pored Dijane Vukomanović, da je prosto simpatično to vaše nastojanje da se ogradite od kolegice, koja je bila crveno-crna koalicija do pre neki dan. Pa kad nekom nešto spočitavate, onda razmislite i pogodite ko dolazi na večeru kod vas. A tu mislim na kolegicu koja sad beži iz sale, jer ne može, jednostavno, da izdrži. Njoj je bilo lepo doskora, pa sve je bilo u redu, pa niko je ne kritikuje, pa sedi negde tamo ušuškana, i onda je iz crveno-crne koalicije najednom, jedno jutro, preletela u koaliciju nekih drugih boja.

(Miroslav Aleksić: Jao, pa nemojte vi o tome.)

Ali da znate da kolege i kolegice, kada govore o 2000. godini, o 2010, o 2015. godini, o 2018. godini, misle i na vas. Pa nema veze što ste juče prešli kod njih, oni misle na to što ste vi do juče podržavali.

Da vam se zahvalim što nemate živaca da slušate i tuđe mišljenje, što trošite poneki dinar pa odmah tvitujete nešto o meni. Hvala vam na tome što mislite da se ja svojom diskusijom šlihtam nekome.

Ja se ne šlihtam. Ja imam svoje političko mišljenje, svoj politički stav. Ne bojim se onih koji viču, u grupi naročito, koji zajedno ulaze, ustaju, viču, viču, viču. Nikad se nisam bojala, a najmanje se bojim kad hvalim rezultate rada predsednika Republike Srbije, zato što iza njega stoji 56% ljudi u ovoj državi koji su izašli na izbore. I, uopšte se ne bojim.

Tako da, da li je to pohvala dobrih rezultata ili je to šlihtanje, ili je to uvreda koju mi, evo, u ovom trenutku Sergej Trifunović, budući ministar kulture, koji je dobar glumac ali pojma nema o politici, napisao kako me je kao zvaao da ja dođem da budem u njegovoj fondaciji u upravnom odboru, ne daj bože, zato što sam mnogo učinila za decu Srbije, ali sam nedostupna. Dostupna sam, nije problem, samo pazim kome dajem broj telefona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

(Dijana Vukomanović: Replika. Imenom i prezimenom sam pomenuta.)

Nećete da date repliku, da ispoštujete Poslovnik? Poslovnik daje obavezu da repliku date odmah po izlaganju.

PRESEDAVAJUĆI: Nije se ispunio nijedan uslov za repliku.

(Radoslav Milojević: Pomenuta je.)

(Dijana Vukomanović: Jeste, moje ime i prezime.)

MARKO ĐURIŠIĆ: Ispunila su se oba uslova, sem poslednjeg, vaše volje da vi nekome date repliku.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Đurišiću, vi ste se javili po amandmanu. Ja vas molim da govorite po amandmanu. A to što je neko stavio maske, a drugi poslanik komentarisao, nije osnov za repliku.

MARKO ĐURIŠIĆ: Nije osnov? Dobro.

Mnogo toga u ovoj skupštini i skupštinskoj raspravi danas očigledno nije po Poslovniku, cela ova rasprava i ovaj način urušavanja dostojanstva Skupštine koji traje već godinu dana, godinu dana, kad je svaka sednica koja je zakazana u prethodnih 12 meseci imala objedinjavanje svih tačaka dnevnog reda u jednu tačku dnevnog reda, u jedinstvenu raspravu, na način da se onemogućiti da se govori u skladu sa Poslovnikom na svaku tačku dnevnog reda koja je pred nama.

To je slučaj i danas. Objedinili ste raspravu od 62 tačke dnevnog reda da poslanici ne bi mogli da govore ni o zakonu o budžetu, odnosno amandmanima, ni o budžetskom sistemu, ni o poreskim zakonima, zakonima o javnoj svojini, zakonu o zaposlenima u državnoj upravi, o tome što se ponovo odlaže uvođenje platnih razreda, o imenovanju novih sudija, o sporazumima, o zakonu o nuklearnoj zaštiti i mnogo čemu drugom.

Ovde se postavlja pitanje odakle sada poslanici opozicije... I, proglašavamo se bukačima. Ja moram da ponovim ono što je rekla koleginica Tepić – zato što ste vi huškači, mi smo danas bukači. Huškanje koje ovde traje već dve i po godine u ovom sazivu dovelo je do razbijene glave našeg bivšeg kolege Borka Stefanovića. Da li ste vi mislili da ćemo mi i dalje da ćutimo ovde, da ćemo mi da se nadmudujemo sa vama i trošimo vreme na raspravu ovako ili onako? Nećemo.

Meni je jasno zašto vi danas govorite o 2000. godini. Peti oktobar je prošao 2000. godine i neće se vratiti, ali ja sam mislio da se neće vratiti ni vreme 90-ih, ni huškanje u Srbiji koje je dovelo do brojnih žrtava, huškanje u bivšoj Jugoslaviji koje je dovelo do građanskog rata, smrti i proterivanja stotina hiljada ljudi za koje ste odgovorni vi. Neki među vama su i tada bili na vlasti, u Vladi, a neki su podržavali tu vlast svih tih godina.

Veliki je napor napravljen bio od tog 5. oktobra 2000. godine da se Srbija vrati u red normalnih, civilizovanih država i napravljeni su koraci od sedam milja. Da li je bilo grešaka? Da, bilo je grešaka, naravno. Ko radi, taj i greši. Mnogo grešaka je napravljeno. Ali ono što se dešava danas je farsa, ismevanje demokratije.

Vi govorite o nekakvoj volji građana na izborima koji nisu bili fer i demokratski. Šta je rekla misija OEBS-a koja je nadgledala te izbore? Rekla je da izbori 2017. godine nisu bili fer i demokratski.

Hvalite se tim izborima i rezultatima vašeg predsednika. Predsednik Aleksandar Vučić nije moj predsednik. Ne na tako osvojenim izborima, izborima na kojima su drugi kandidati imali manje od 5% vremena predstavljanja u medijima, svi zajedno, koliko je imao gospodin Aleksandar Vučić. Hvalite se time i mislite da je to normalno. Nije normalno.

I, ono što vam se danas toleriše od strane međunarodne zajednice, vi mislite da to može večno da traje? To traje samo zato što ste napravili dogovor sa gospodinom Hašimom Tačijem i Haradinajem da završite pitanje Kosova onako kako ne odgovara interesima Srbije. Zato se danas ćuti na sve ono što vi radite ovde u Srbiji – urušavate institucije, urušavate demokratiju, urušavate i ovaj parlament radeći na ovakav način.

Da, mi danas bučimo i bukamo, ali šteta koju mi pravimo je mnogo manja od štete koju ste vi napravili kreirajući ovakvu atmosferu u Parlamentu. Godinu dana ne dozvoljavate da Parlament radi normalno. Ne možemo da govorimo. Ne možemo da raspravljamo. Na šta liči rasprava o 62 tačke dnevnog reda zajedno?

(Igor Bečić: Ceo dan samo vi govorite!)

Zašto ovo urlikanje sa ove strane sale, predsedniče Parlamenta, ne sankcionišete?

(Igor Bečić: Ceo dan vičeš!)

Vaše huškanje dovelo je do razbijenih glava, do razbijene glave našeg kolege Borka Stefanovića, i mi nećemo ćutati i čekati da naše glave budu razbijene, niti glava jednog građanina Srbije samo zato što ne misli onako kako vi mislite.

Oni koji danas misle da može da se ponovi vreme sa kraja 90-ih, ubistva političkih protivnika, greše. Verujem da su građani Srbije naučili tu lekciju. Prepoznaju ono što su mislili da je davno prošlo, da je moguće crtati mete, nazivati ljude, političke protivnike i neistomišljenike stranim plaćenicima, izdajnicima, ljudima koji rade protiv interesa Srbije.

Ne priznajem, ne prihvatam da je neko ovde veći patriota od mene. Ne priznajem to. Uvreda je za mene da mi neko kaže da je veći patriota i da više voli ovu zemlju od mene.

Ovo što radite imaće trajne posledice po demokratski život Srbije. Način na koji ste urušili Parlament radom, izvrgavanjem rada Parlamenta u poslednjih godinu dana ima za danas posledicu ovo što se dešava u Parlamentu. Ima za posledicu to da ćemo se mi boriti ovde za svoje pravo da kažemo ono što smatramo da nije dobro, da kažemo sa čim se ne slažemo u politici Vlade Republike Srbije i predsednika države.

To je naše pravo, koje stoji u tom ustavu kojim ovde sada mašete, gde se nalazi Poslovnik. Pročitajte i Ustav. Pročitajte prava i obaveze poslanika. Građani koji su birali vas, birali su i nas. Oni veruju u nešto drugo, veruju u nešto u šta vi ne verujete i naša je obaveza da se borimo za njihovo pravo da se taj glas ovde čuje i mi ćemo se za to pravo boriti do kraja.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega, pustio sam vas da završite. Govorili ste o čemu ste hteli, tako da nema potrebe da se nervirate.

Reč ima koleginica Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Pretpostavljam da mogu jednako kao Marko Đurišić i da ne treba da se bojim da govorim u ovom parlamentu.

(Radoslav Milošević: Po kom osnovu?)

Po osnovu toga što sam poslanik, što su građani Srbije glasali za listu na kojoj sam se nalazila i po osnovu toga što ne znam da vičem, da psujem itd., što predstavljam mirnu i tihu Srbiju. Valjda su dovoljna ta tri razloga da neko dobije reč ovde u Parlamentu.

Samo da kažem nešto. Čuli smo danas jedan vrlo dirljiv govor o demokratiji u Republici Srbiji. Naravno, povodom amandmana. O čemu drugom nego čitav dan samo o amandmanima? Ne znam kakav je to razvoj demokratije da već pune dve godine ovi koji danas viču, što su bukači... Ne odustajem od te svoje ocene. Jednostavno, danas ste pokazali šta vam je zadatak, a to je da vičete, da pokvarite ovu sednicu. Nije problem, sednica je bolja nego da sam je ja planirala, pošto su maske pale i vidi se ko kakve namere ima povodom ove tačke.

Dve pune godine upravo ovi poslanici koji su danas upropastili ovu sednicu i ne daju nam da razgovaramo ozbiljno o predlozima zakona predlažu svaki put po 220, 500 dopuna dnevnog reda sa besmislicama, za nešto što Poslovnik ne prepoznaje ni u milimetrima. Znači, niti predlažu zakon uz taj naziv zakona, niti mi znamo šta tu piše. Predlažu 500 anketnih odbora na svaku temu koja im padne na pamet.

I to je, kao, jačanje demokratije u Srbiji? To je vaš prilog demokratiji, uvaženi kolega? To je nešto što je najavilo da će vam poslanici kad-tad odgovoriti na svoj način, takođe u skladu sa Poslovnikom. Nemojte da se perete od svoje odgovornosti. I dan-danas i pre neki dan 220 dopuna dnevnog reda. Čitamo iste naslove po pet-šest puta, samo drugačiji datum. Ovo sam predložio 2016, ovo sam predložio 2017, a ovo sam jutros. Ovo je moja sekretarica, nije me konsultovala, pa odnela dole sa faksimilom jutros. Ali ću tri puta da ustanem – jeste, smešno je – pa ću da kažem šta ja hoću. To je jačanje institucije Republike Srbije? To je sprdnja sa Parlamentom Republike Srbije i to dve godine radite vi. Vi!

I, nemojte da omalovažavate građane Republike Srbije koji izlaze na izbore od 2012. godine. To vam kažem dobronamerno. Ne brinem za SNS, ne brinem za SDPS, SPS i sve one koji ne komentarišu ružno o građanima Srbije. Građani Srbije izlaze na izbore. I da vam kažem nešto. Građani Srbije su uvek u pravu. Uvek su u pravu kada kažnjavaju neku političku opciju i kada daju nekoj političkoj opciji apsolutno poverenje. Građane Srbije ne potcenjujte. Znaju oni zašto ne glasaju za dopune dnevnog reda, 220-230, nego glasaju za konkretne rezultate, za ono što Aleksandar Vučić radi šest godina.

Nisu građani Srbije pogrešili 2012. godine. Vama se čini, zato što su oni ćutali, da su napravili istorijsku grešku, da su slučajno glasali za Tomislava Nikolića, da su slučajno glasali za listu koju je predvodio Aleksandar Vučić. Ma, nije. Ma, nisu pogrešili. Nisu pogrešili. Znali su oni. Znali su oni da Vuk Jeremić uzima avion da bi išao u London da gleda meč na Vimbldonu, Novaka Đokovića. Pa znali su da uzima državni avion. Pa ne može ništa da se sakrije. Pa znali su da Boris Tadić...

A za njega ja nikad u životu nisam rekla, i ovde ljudi nikad nisu rekli, poslanici – on nije moj predsednik Srbije. Zato što je to ružno da se kaže, glasao – ne glasao za njega. Glasao – ne glasao za njega, to se ne govori.

(Dušan Petrović: Ti si, Majo, bila sa nama tada.)

Okej, 2012. godine. Pa menjala sam se sa Dijanom Vukomanović, koja je bila na Ivičinoj listi do prekjuče i ukrala mu je mandat. Ušla je ovde u Parlament jer ju je Ivica Dačić uveo u Parlament, a sad vam je ona perjanica. Mora da se dokazuje više nego vi da biste joj oprostili onaj period kad nije valjala. Ja nju razumem. Pa ona mora da bude u prvim redovima. To je tako, šta da radimo. Je l' tako, Petroviću?

Ma, meni to ništa ne znači što ćete vi da dobacujete. Ali znali su građani Srbije šta radite ovde. Znali su da Boris Tadić uzme privatni avion i ode u Parndorf. Pa vičite koliko god hoćete. I za to je kažnjen.

Pa znali su oni ko je izdao Kosovo i Metohiju, uvažena koleginice. Pa taj vaš Vuk Jeremić je iz Ujedinjenih nacija pitanje Kosova i Metohije premestio u Evropsku uniju. Pa koliko mi imamo prijatelja u UN, uvažena koleginice? A koliko imamo u EU? Mnogo manje, ali on je to uradio. On je to uradio i to ne možete da sakrijete od građana Srbije. I, oni ne greše. I dok god se vi ovako budete ponašali...

Opet je došao poslanik Stanković, izgleda će biti neka gužva sad.

Stanković, Stevanović, kako se zove?

Stanković.

(Poslanik SNS-a: Kaže da je Stanković.)

Poštujem. Izvinjavam se što su pripadnici unutrašnjih poslova morali danas da vas legitimišu. Nisu vas prepoznali kao poslanika jer ste danas prvi put tu. Ja se vama izvinjavam kao predsednik Parlamenta.

I da završim. Ne radite dobro. I građani Srbije će... Vi priželjkujete izbore, očigledno. Videćemo da li će ih biti. Neće ih biti 2020. godine. Polako. Vi se spremajte za te izbore, ali građani Srbije nepogrešivo znaju da će samo glasati za rezultate. Samo za rezultate. A rezultati su na strani Aleksandra Vučića i Srpske napredne stranke i naših koalicionih partnera. Sa vaše strane je dve godine 200...

Pa ja sam vas sa parolom „Naša Maja“ ubila na gradskim izborima u Novom Sadu kad je čitava Srbija bila „žuta“ osim grada Novog Sada. Hvala što ste mi pomogli.

Tako da vam kažem, spremajte se za izbore. Dajemo vam dve godine. Start je na vašoj strani. Mi ćemo sa rezultatima rada izaći na te izbore, a vi ćete izaći sa 24 meseca puta 220 dopuna dnevnog reda. Nemojte da se čudite što ste u Beogradu prošli tako kako ste prošli. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik kolegunica Dijana Vukomanović.

Izvolite.

DIJANA VUKOMANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Evo, za razliku od kolegнице koja nije mogla da izdrži danas pritisak i da se zadrži na mestu predsedavajuće Skupštine Srbije već je morala da sigurnost potraži u redovima svoje, ne znam koje po redu, političke partije i da roni suze čitajući opozicione tvitove, ja s ponosom ističem da sam iz partije vlasti dobrovoljno prešla u opoziciju. S ponosom ističem da, dok sam bila šef poslaničke grupe vladajuće partije, dala sam ostavku na Upravni odbor u „Večernjim novostima“, a Maja Gojković kao diplomirani... (Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se, kolegнице.

(Narodni poslanici opozicije negoduju.)

Kolege, molim vas, nije dobila repliku. Nemojte da mi govorite...

Četrdeset i dve sekunde je vreme koje je preostalo vašoj poslaničkoj grupi. Niste dobili pravo na repliku.

(Dijana Vukomanović: Ja sam tražila repliku.)

Potrošili ste vreme. Tako da, žao mi je zaista.

Replika, narodni poslanik Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Mogu li da dobijem repliku? Da. Hvala.

Znate, istina je potpuno na drugoj strani, gospođo Vukomanović. Pa vi ste izašli iz SPS-a samo zato što je Ivica Dačić, prvo vas je smenio sa mesta šefa poslaničke grupe zato što ste dve godine ćutali tamo, niste imali ništa da kažete, a druga istina je što nije hteo da vas stavi u Vladu Republike Srbije da budete ministarka obrazovanja. To znamo svi mi. A treće, da vam kažem, vi ste vratili mesto u Upravnom odboru „Večernjih novosti“ da vas ne bi smenili.

Al' nešto ste zaboravili da vratite, mandat sa liste Ivice Dačića. Vi ste bili tamo neki na listi. Niko nije zaokružio vaše ime, nego ime Ivice Dačića i njegovih koalicionih partnera. Mogli ste da zadržite to u „Večernjim novostima“, nemam ništa protiv, ali mandat vratite kolegama koje su vas uvele u Parlament.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Dijana Vukomanović.

Izvolite.

DIJANA VUKOMANOVIĆ: Kao doktor političkih nauka vrlo dobro znam da čitam najvažniji akt ove zemlje, a to je Ustav Republike Srbije, i Zakon o narodnim poslanicima, koji mi dozvoljava da zadržim ono što sam zaslužila svojim radom i znanjem.

Nisam ovde važna ja. Važna je Maja Gojković. Ja se slažem sa tim što kao predsednica Skupštine Srbije krši Ustav i stavlja najviši zakonodavni dom u poziciju sluge ove vlade i Aleksandra Vučića.

Vi direktno kršite Ustav, gospođo, i vi unižavate najviši zakonodavni dom i zbog toga ćete kad-tad odgovarati pred istorijom i pred građanima ove zemlje. Dakle, naučite se, kao diplomirana pravica koja se usuđuje da bude predsednica Upravnog odbora Agencije za nuklearnu bezbednost a da nemate ni obrazovanje ni znanje da podnosite ovoj skupštini predloge zakona koje ne razumete, to ste sami rekli kad ste čitali predlog tog zakona, naučite se da poštujete Ustav, gospođo. Ne unižavajte ga iz dana u dan, iz časa u čas, a zatim da ronite s poslaničkog mesta ovde suze i čitate opozicione tvitove.

Što se bojite? Što odstupate s mesta predsedavajuće? Što tražite sigurnu kuću među partijom u čijim redovima niste bili kad su bili izbori, što ste preleteli? Želite da vas oslovljavam sa – kraljice, kraljice svih preletačevića? Evo, hoću. Evo, to mogu.

PREDSEDAVAJUĆI: Predsedavajući nikad nije ravnopravan sa kolegama poslanicima. To treba da znate. Uvek ima manja prava.

Pravo na repliku, narodni poslanik Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Pa normalno da ste prespavali poslednje izbore kad ste bili sa Ivicom Dačićem. Nešto vam se pomešalo. Pa vi ste uzeli mandat sad, u ovom sazivu. Ja sam bila na listi SNS-a, i to sam bila, mislim, na broju tri ili četiri. Ali nismo na pijaci, iako ste se tako namestili kao da smo na pijaci pa ćemo da zasmajavamo građane kako dve žene kao o politici govore. Niste vi moj nivo. Nego da vam kažem samo, da vam se izvinim što sam vas iznervirala. Nisam znala da ste tako osetljivi na kritike. Zamalo da zaplačete. Nemojte. Hrabro, držite se. Tu ste u grupi jakih političara koji zamalo da dođu na vlast.

Nego da vam kažem, nikada ništa niste ružno govorili o Aleksandru Vučiću, niti o nama iz SNS-a, niti o Ivici Dačiću, a vidim da ne smete ni da ga

pomenete, dok ste bili šefica poslaničke grupe. Obratite se Generalnom sekretarijatu da vidimo da li je istina da je skupštinski vozač svaki dan dolazio po vas i vraćao vas kući kada ste dolazili u Parlament. Tako da ja ne bih ništa o tome. Vidim da se strašno nervirate i onda mucate i ne znate koliko duboko da idete da me uvredite, ali ja znam da ja govorim istinu, a vi samo srljate i srljate dalje u svojoj odbrani. Nije problem kad se neko kocka, nego je problem kad se vadi, a vi ste sad u toj fazi, kolegнице.

PRESEDAVAJUĆI: Po amandmanu narodni poslanik kolegница Sanda Rašković Ivić.

(Dijana Vukomanović: Replika.)

Nemate pravo na repliku.

(Dijana Vukomanović: Što ne može?)

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Predsedavajući, ovo nije u redu da kolegnici Vukomanović niste dali repliku, a iks puta ste dali...

PRESEDAVAJUĆI: Kolegнице Sanda, kada vi budete vodili sednicu, onda ćete vi o tome da odlučujete, a sada ja odlučujem. Nastavite po amandmanu.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Da vam kažem, ovo vaše ponašanje je granično sa nasilništvom, ali preko toga ćemo preći.

Ja bih se obratila, odnosno replicirala bih predsednici Parlamenta, gospođi Maji Gojković. Ako je neko unižavao ovaj parlament i ako to radi sistematski, onda je sigurno to ona. Ako je neko od ovog parlamenta napravio protezu izvršne vlasti i protezu jednog jedinog čoveka Aleksandra Vučića, onda je to ona.

Da podsetim narodne poslanike, da podsetim građane da je Maja Gojković 1. marta 2017. godine otišla na konsultacije u Vladu Srbije da vidi da li će parlament srpski da se sastaje zato što, bože moj, idu predsednički izbori pa je čekala od Aleksandra Vučića da joj kaže da li sme, da li ne sme. I danas ova ničim izazvana pauza, koja je bila sat i 15 minuta pre nego što su pauze za ručak uobičajene, jeste u stvari rezultat toga da je Maja Gojković morala, nije mogla da se snađe, iznervirala se, pustila je, otrgla joj se stvar kontroli i onda je morala da ide do Andrićevog venca ili barem da ima jednu telefonsku konsultaciju, pa je sada pustila kandžice i naoštrila zube i onda krenula ovde da disciplinuje opoziciju.

Gospođo Gojković, vi ste strašno unizili ovaj parlament. Gospođo Gojković, vi ne zaslužujete da budete predsednica Skupštine Srbije, predsednica bilo čega, i zato bežite.

A to da vas bole tvitovi, to je belodano i ja ću sada tvit da ponovim, da ponovim pred celom Srbijom, a on glasi, moj tvit konkretno glasi da bi se o „Zlatnom lavu“ za mir koji je dobio Aleksandar Vučić moglo raspravljati, ali zaista nema rasprave o tome da vi treba da dobijete kao Maja Gojković, kao

predsednica Parlamenta, „zlatnu lavicu“ za šlihtanje. Toliko šlihtanje i toliko unižavanje od nekog ko bi trebalo da bude drugi u državi je stvarno ispod svakog nivoa.

PRESEDAVAJUĆI: Ja se zaista izvinjavam kolegama poslanicima zbog pauze koja je počela u 13.00 časova. Očigledno je da neki poslanici imaju stomak kao bebice pa moraju da jedu u minut.

Pravo na repliku, narodni poslanik koleginica Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Pa samo ću reći uvaženim kolegamicama – pametnija popušta.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Tužno je za Srbiju kada sluša lekcije o političkom moralu nekoga ko je promenio šest političkih partija kao gospođa Gojković, dakle nekoga ko je iz Narodne radikalne stranke prešao u Srpsku radikalnu stranku, pa u Narodnu partiju, pa u Ujedinjene regione Srbije, odakle je pamtim sa predsedništva kako je grčila Mladana Dinkića pljujući Aleksandra Vučića i Tomislava Nikolića, pa do Borisa Tadića, koga je zdušno podržavala na predsedničkim izborima, da ne govorim o Vojislavu Koštunici i toj koaliciji.

Dakle, svi koji su bili u datom trenutku na vlasti, bili su politička ideologija gospođe Gojković. Vrlo zanimljivo. I danas ona takva deli lekcije nekom drugom, koji je prešao iz vlasti u opoziciju. Danas priča nama o uniženju Parlamenta, o časti i moralu, nama koji stojimo danas ovde u ime unižene i ponižene Srbije, od koje ste napravili krpu. Zato stojimo danas. Stojimo iz protesta u ime svih građana Srbije koje ste ponizili, unizili, i u ovom domu, i one koji žive na Kosovu, i penzionere, i lekare, i profesore, i vojnike i poljoprivrednike.

Osiromašili ste Srbiju za sedam godina vladavine sa lažnom politikom morala, sa pričama, sa lažima i sa bajkama koje pričate sedam godina građanima Srbije bez ijedne trunke odgovornosti da ste je u jednom trenutku poneli sa sobom. Samo upirući prstom u druge, da su drugi krivi za sve, a vi koji ste menjali stranke tako što ste pratili ko je u kom trenutku na vlasti, vi ste abolirani od te odgovornosti. E, pa niste. Daleko veću krivicu snosite vi, gospodo, koji ste bili u raznoraznim vlastima od 2000. godine pa ste sada preleteli u SNS, bože moj, zbog vašeg političkog ubeđenja. Pogotovo gospođa Gojković, koja sada govori o 2012. godini, a dotada je podržavala Borisa Tadića, bila u stranci Mladana Dinkića, Vojislava Koštunice i svih ostalih.

Zato je danas u Srbiji ovako kao što jeste – tuga, čemer i jad. Ali nadam se da će se probuditi vrlo brzo Srbija i njeni građani i neće zadugo biti mesta za

vas da dalje razarate i Srbiju i nacionalne interese Srbije, i ekonomske i koje god druge hoćete.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku narodni poslanik kolegunica Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ. Sve ste u pravu, samo ste nešto sakrili, uvaženi poslaniče Aleksiću. Pa ja sam vas upoznala u kancelariji kod gospodina Dinkića. Vi ste bili u Ujedinjenim regionima Srbije.

(Miroslav Aleksić: Ja sam to i rekao.)

Pa ja nikada nisam čula dotada za vas. Ja sam vas tamo upoznala i vi ste bili deo URS-a 2012. godine kada je Mlađan Dinkić podržao vladu Aleksandra Vučića i Ivice Dačića. O čemu vi pričate? Malo ste mi ulepšali dan, čitav dan se mučimo, pričamo o nekim ozbiljnim stvarima. Ja sam vas upoznala tamo. Dinkić nas je upoznao. Verica Kalanović je bila u toj kancelariji.

(Miroslav Aleksić: Tako je, ja se toga ne stidim. Ja sam rekao to.)

Tako je. Što onda to ne ispričate građanima Srbije, nego im prodajete maglu? S tim što ja stojim iza svakog dana svog života, a vi nosite vaše delove političke karijere povremeno u hemijsku čistionu.

Da vam kažem nešto. Tako sam upoznala i ovu mladu damu što je sada u DS-u. Na istom sastanku je bila kada se tu nešto razgovaralo, u njenoj bivši stranci, u LSV-u. Otkud ona sada u DS-u? Je l' tako, Marinika Tepić?

(Marinika Tepić: Replika! Direktno obraćanje.)

Vi ste bili u LSV-, pa ste u ovom sazivu, mandatu otišli kod Živkovića, pa kod Jankovića...

(Marinika Tepić: Lažete.)

Što se nervirate? Kod mene je sve u redu. Građani Srbije sve znaju.

Zatim Sanda Rašković Ivić. Ona je ušla kao prva na listi, predsednik DSS-a.

Čekajte, polako samo. Imamo da pričamo danas o mnogo čemu.

Sanda Rašković Ivić je prva na listi DSS-a i onda je razbila svoj rođeni poslanički klub, ostavila je njih dvoje-troje ovamo, a ona je najednom prešla kod Vuka Jeremića. Kako to? Pa oni su u kampanji bili protiv Vuka Jeremića, protiv Đilasa. Vodili su svoju politiku.

Dijana Vukomanović mi je šlag na torti. Znam, Aleksiću, malo emotivno tu reagujete i to razumem da ste kolegijalni prema kolegincima, ali Dijana Vukomanović je simbol preletača. Mene je sramota. Otela mi titulu žena.

(Dijana Vukomanović: Vi ste kraljica.)

Ja sada ne znam više šta da radim, nemam gde. Ona je bila treća-četvrta na listi kod Ivice Dačića. Ona je govorila da ste vi predstavljali za nju snage haosa i bezumlja i ona je sada glavna perjanica.

Čekajte, ko ste vi u stvari? Ko ste vi? Ja sam jedna jedina sa ove strane, a vas preletačevića koliko god hoćete. Oteli ste mi titulu i ja predlažem sada da

delimo, ja ću moju štafetu preletača da podelim svima vama koji ste u ovom mandatu toliko partija i poslaničkih klubova promenili da me je sramota. Ja sam, što bi rekli u „Alanu Fordu“, puki amater za vas.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Gojković.

Čekajte, kolege, polako. Polako.

Prvo, istorija politička bilo kog poslanika ne može da bude pravo na repliku. Svi znate da to ne možete da sakrijete. E sad, ako vi nekoga nazivate preletačevičem i očekujete da vam se ne izrekne opomena, a nije vam izrečena opomena nijednog trenutka, za čak i takav ovde jedan flajer, plakat, šta ste već postavili, znači nemojte onda da se vi ljutite ako neko spomene vašu političku prošlost.

Šta je tu uvredljivo? Neko je bio poslanik u jednoj poslaničkoj grupi, pa u drugoj, pa u trećoj. Vi smatrate da je to normalno. Onda ne možete nikoga više da krivite za to.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Martinoviću, samo da razjasnimo.

Koleginica Gojković je dobila pravo na repliku na osnovu spominjanja imena, a kolega Martinović na osnovu spominjanja političke stranke.

Tako je.

Zatražite reč, kolega Martinoviću.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde je jedan poslanik Vuka Jeremića rekao da oni stoje zbog naroda. Ne, oni stoje zato što su dobili nalog da to danas rade. Za 14. decembar Kadri Veselji, njihov politički saveznik, možda i finansijer, najavio je formiranje tzv. vojske Kosova. Treba napraviti kaos u Srbiji. Treba napraviti kaos u Srbiji u trenutku kada Šiptari na KiM pokušavaju da naprave vojsku. Ovo je njihova politička vojska u Srbiji. Oni služe neprijateljima Srbije. To građani Srbije treba da znaju.

Uvek ste služili neprijateljima Srbije. Kad god je moglo da se posluži bilo kom neprijatelju Srbije, vi ste bili na strani neprijatelja. I danas ste na strani neprijatelja.

Zbog teške situacije u kojoj se Srbija nalazi, predsednik Republike će u 18 časova i 15 minuta da se obrati građanima Srbije i da kaže...

(Narodni poslanici govore uglas.)

Tako je, uvek budite na strani srpskih neprijatelja, samo to znate da radite. Samo napred. Neka građani Srbije vide na čijoj ste strani.

Mi smo na strani Aleksandra Vučića. Mi smo na strani Srbije. Mi smo na strani srpskog naroda koji se danas na Kosovu i Metohiji bori za goli život,

a vama neka služi na čast što ste politička vojska Ramuša Haradinaja i Kadrija Veseljija.

Vi ste isti oni koji su 2001. godine pustili na slobodu 2.108 šiptarskih terorista. Vi ste pustili na slobodu braću Mazeku. Vi ste omogućili onima koji su Srbe klali, onima koji su Srbe silovali, onima koji su Srbe ubijali da budu na slobodi. Vi ste njihovi politički saveznici. I Ramuš Haradinaj i Hašim Tači od vas većih političkih prijatelja nemaju.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se kolegi Martinoviću.

Sada, zbog zaista...

(Marko Đurišić: Replika.)

(Radoslav Milojević: Poslovnik.)

U skladu sa članom 112. određujem pauzu u trajanju od pet minuta, pošto ovo nikuda ne vodi.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Kolega Krliću, izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici, pre nego što pređem na predloženi amandman, hteo bih da se zahvalim i da izrazim svoje divljenje predsednici Parlamenta gospođi Gojković, koja je zaista na jedan dostojanstven način odbranila prvo sebe, zatim sve nas, a zatim i sačuvala dostojanstvo ovog parlamenta i pored nemogućih uslova koje su pokušali da joj ovde nametnu.

Zahvaljujem se gospodinu Martinoviću, predsedniku moje poslaničke grupe, što me je podsetio na velikog vladiku Petra II Petrovića Njegoša, koji je skoro pre dva veka predvideo ovaj savez za Srbiju, ovakvo ponašanje narodnih poslanika opozicije i kroz Ustav vladike Stefana izgovorio u „Gorskom vijencu“ čuvene reči: „Niko srećan, a niko dovoljan; / niko miran, a niko spokojan. / Sve se čovjek bruka za čovjekom; / gleda majmun sebe u zrcalo“. Ja nemam vladici ni šta da dodam ni da oduzmem.

Sada prelazim na amandman. Nemaju sve zemlje na svetu zdravstveno osiguranje obavezno, niti socijalno, i to je tekovina zbog koje treba da budemo ponosni. Razvoj ovog osiguranja, posebno zdravstvenog osiguranja, koje ističem u amandmanu, veoma je važan zbog stabilnosti, jer pruža sigurnost svim građanima.

Posebno se zalažem da pojedinci imaju viši stepen osiguranja ako im je to potrebno.

Očito iz ovog danas vidimo da jeste. Ako neko tako značajan datum, tako veliki datum u našoj istoriji kao što je prisajedinjenje Srpskog vojvodstva

Kraljevini Srbiji nazove nacionalno divljanje, zaista zasluđuje tri stepena zdravstvenog osiguranja, jer je ušao u takvu bolest koja je uzela maha nesrazmernih razmera. Pedeset godina pre toga veliki Svetozar Miletić proklamovao je političku ideju koja kaže – mi smo Srbi i građani. Ona je imala samo jedan cilj, da pokaže da su Srbi spremni da se na demokratski način bore za svoje jedinstvo, a to su sledili gotovo svi narodi koji su u to vreme živeli sa njima u Austrougarskoj.

Kada takve principe nazovete nacionalističkim divljanjem, onda ili mrzite državu u kojoj živite ili prezirete narod sa kojim tu državu delite. Ako je ovo zvanični stav reciklađe političkog otpada koji se zove Savez za Srbiju, jedna li je Srbija sa takvim saveznicima, pa je pojačano zdravstveno osiguranje i te kako potrebno i ja predlađem da se uvede što pre. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojičić.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Samo da bi građani mogli da imaju uvid u to šta se dešava trenutno ovde. Predsednica Parlamenta je pre svog prethodnog obraćanja rekla: „Javila sam se samo da iznerviram osobe preko puta“, tj. nas iz opozicije. To zaista dokazuje jedan nivo na kome se predsednica Parlamenta, a i svi vi koji predsedavate obraćate.

(Aleksandar Martinović: Je l' ovo po amandmanu?)

Da, da, po amandmanu, naravno.

Pošto vidimo da je prethodnim govornicima ključna tema bila 5. oktobar i DOS, svi koji su govorili po amandmanu su govorili o toj temi, evo, samo nekoliko podataka o 5. oktobru.

(Predsedavajući: Kolega Milojičiću, po amandmanu, molim vas.)

Plate ste nam, draga gospodo, vi ostavili 30 evra, a mi smo ih podigli posle 5. oktobra na 200 evra. Vratili smo staru deviznu štednju. Vratili smo 13 zaostalih penzija koje ste vi oteli od građana Srbije. Vratili smo 12 dečijih dodataka. Vratili smo „Telekom“, poštovani građani Srbije. Vratili smo zemlju u UN. Vratili smo vize.

(Predsedavajući: Mislite ukinuli ste vize?)

Građani Srbije su imali vize koje su ukinute posle toga.

Dragi prijatelji, možemo da govorimo i o 14 milijardi evra, koliko je ostalo posle nas. Vi ste nas zadužili deset milijardi evra za sedam godina vaše bahate vladavine. Kako pobeđujete na izborima? Pitajte Danila Bobića, koga ste kidnapovali u Vrbasu...

(Predsedavajući: Molim vas, kolega Milojičiću, po amandmanu.)

... Pitajte Milana Gavrilovića iz Mionice, koji je dobio tri kopče i kome je polomljena arkada, pitajte Borka Stefanovića kako pobeđujete na izborima. Pobeđujete isto onako kako je i nastala vaša stranka, na otimačini poslaničkih

mandata, na lažima, na prevarama, finansirana od najvećih tajkuna u ovoj zemlji. Kako ste nastali, dosledni ste, tu politiku sprovodite već sedam godina.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Napadači na Borka Stefanovića su otkriveni i protiv njih se vodi krivični postupak i, kao što vidite, srpski državni organi danas efikasno rade svoj posao, za razliku od 2008. godine, kada ste vi policijskim čizmama izgazili glavu Ranka Panića samo zato što nije mislio isto kao Boris Tadić i kao Demokratska stranka.

Vi ste 2000. godine uradili nešto što nije uradila nijedna ozbiljna vlast. Vi ste prihvatili da je SRJ nova država i kao nova država je primljena u UN i vi ste time nivelisali Srbiju i Crnu Goru sa onima koji su razbili SFRJ i priznali ste da podjednako pravo na sukcesiju SFRJ imaju i Slovenija, i Hrvatska, i Bosna i Hercegovina, i Makedonija podjednako kao i Srbija i Crna Gora, koje su branile suverenitet i teritorijalni integritet Jugoslavije. To je uradila vaša štetočinska vlast.

Što se tiče dugova koje ste vratili, jedini dugovi za koje sam ja čuo da su vraćeni jesu otpis dugova Londonskog i Pariskog kluba, i to je bio poklon vama od onih zahvaljujući čijoj pomoći političkoj, medijskoj, finansijskoj ste i došli na vlast. A na vlast ste došli tako što ste 5. oktobra 2000. godine upali ovde u zgradu Narodne skupštine, tada Savezne skupštine. Ovde je, da podsetim građane Srbije, bilo sedište Savezne izborne komisije i onda ste do temelja spalili kompletan izborni materijal. To takođe nijedna pobednička vlast u istoriji nije uradila, da neko pobedi na izborima i onda uništi, odnosno zapali dokaz svoje pobeđe. To nije uradio niko drugi, to je uradio DOS petog oktobra 2000. godine.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

(Zoran Živković: Replika.)

Po kom osnovu, kolega Živkoviću?

Pravo na repliku, narodni poslanik Maja Gojković.

MAJA GOJKOVIĆ: Samo zato što me Milojević spomenuo lično imenom i prezimenom.

Nešto ste povezivali mene i 5. oktobar. Ja ne znam šta vi znate, uvaženi kolega, o 5. oktobru 2000. godine. Ja bih htela samo da vas pitam – kada ste vi rođeni tačno, koje godine? Vi ste u to vreme imali 16 godina i o 5. oktobru i dešavanjima tih dana znate, eventualno, ako su vam stariji u porodici pričali to kao bajku pred spavanje. Znači, vi govorite napamet o 5. oktobru, jer ste imali 16 godina. Sedeli ste u Smederevskoj Palanci, Beograd vas nije video. Ne možete čak ni da se pravdate da ste u onoj magli, onom dimu vi bili jedan od tih. Niste. To vas amnestira. Znači, slike i nameštaj kod vas ne tražimo, to

tražimo od onih drugih, starijih, ozbiljnijih. Tako da njima poklanjamo rezultate 5. oktobra, a vi nama vratite slike i nameštaj, tu smo se dogovorili.

Da vam kažem, ovu analogiju koju pravite da neko ko čini danas vladajuću većinu tuče ljude, ubija i ne znam ni ja šta, e, to govori o vašem velikom političkom neznanju. Tu analogiju koju pravite, pravite na štetu DS-a i tog 5. oktobra, o kome ne znate ništa, jer onda ispadne da su perjanice DOS-a učestvovala u kidnapovanju svih onih ljudi čiji su kriminalci otkup kasnije tražili ili su barem dobili blagoslov. To vam je ta analogija. Znači, u to vreme je kidnapovan Mišković i veliki novac je tražen za njegov otkup, dete Bobe Živojinovića... Znači, po vašoj analogiji za to je kriv DOS. Pa je Milija Babović kidnapovan u to vreme. Znači, i to je rezultat 5. oktobra, zato što vi vučete analogiju da su režimi krivi kada neko bude kidnapovan, kad je neko pretučen itd.

Znači, uvaženi kolega, od ovoga što ste vi izgovorili spasava vas samo životno neiskustvo i ništa više. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovani predsedavajući, član 107. Ja sam vas već opomenuo da se ovde malo zavede reda i da mi nećemo trpeti uvrede.

Ja više ne mogu da trpim uvrede. Ne mogu da trpim uvrede da neko kaže da nemamo hrabrosti, kao onaj tamo Ljotić ili Ljutić. On ima hrabrosti samo da bije žene. Dakle, tu vrstu hrabrosti stvarno nemam.

Ne mogu da trpim više da neko govori da smo pokrali penzionere. Nismo mi pokrali penzionere. Nismo mi otpustili 400.000 ljudi. Oni su otpustili 400.000 ljudi. Oni su sa prihodovne strane na rashodovnu stranu stavili 400.000 ljudi.

Ne mogu da trpim više ljude koji nas vređaju po pitanju suvereniteta zemlje, ljude koji su ostavili jedan pokvareni avion i dobro razoružanu vojsku. Ne mogu više da slušam o prebijanju, a pri tome sam 2008. godine kao kandidat surovo prebijen sa novinarom Sarapom, koji je tada bio u gradskoj kući, odnosno u „Studiju B“, bio je novinar. Na predsedničkim izborima sam surovo prebijen. Policija više ne prikriva napadače. Sad ih otkriva. Više policija nije na strani napadača, već na strani napadnutih i ne mogu više da slušam takvu vrstu napada.

Ne mogu više da slušam o Tačiju i Haradinaju. Pa oni su gori od Tačija i Haradinaja. Tači i Haradinaj nisu pustili 2.108 albanskih terorista, nisu pustili one koji su Srbima vadili organe. Ti isti ljudi su digli autobus u vazduh u Podujevu i ubili 12 ljudi. Ti isti ljudi su pobili decu na Bistrici, u Goraždevcu.

Ti isti ljudi koje su oni pustili, ti isti ljudi su ubili Olivera Ivanovića. Oni su krivi za to.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni u povredi Poslovnika? (Ne.)

Po amandmanu, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Izvinite, po Poslovniku, član 27.

PRESEDAVAJUĆI: U redu, po Poslovniku.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala vam.

Pošto vole da evociraju uspomene ovi sve uspešni bivši bivši, a u stvari sve same fronce i restlovi DS-a, sada malo pojačani za one ljoticévece čije su sve te nadzore prihvatili, dakle još jednom, zaboravili su, pa da se podsete – ovo je njihova slika i prilika. Ovo je njihovo ogledalo. Ovo je njihov koordinator Dragan Đilas o njima samima rekao 5. oktobra. Dakle, oni su – da pročitamo, da se bolje čuju i bolje razumeju – američki SKOJ. Boško Obradović je svima njima, ovako lepo okupljenima na ovoj gomili, poručio da su američki SKOJ, tada pod firmom „Otpora“, a danas, izgleda, ne mnogo daleko od ovoga.

Da li je tako, gospodine koordinatoru? Šta kaže Dragan Đilas? Da li ste danas svi zajedno američki SKOJ?

Dakle, 5. oktobra bili su ovo, a danas, 2018. godine, izgleda, ništa mnogo bolje od toga. Gde su bili što se tiče prethodne vlasti, dakle 90-ih godina? Evo šta kaže predsednik, sadašnji predsednik, mada se ni za šta tamo ne pita u DS-u, Zoran Lutovac, u jednoj lepoj knjizi „Političke stranke u Srbiji“. Napisao čovek, dakle predsednik DS-a, da se početkom 90-ih godina DS u svom programu zalagala za projekat uspostavljanja Velike Srbije. Čestitam i na tome. Verovatno ih je danas to spojilo sa koordinatorom i sa Đilasom. I zalagali su se, kaže, za sve Srbe u jednoj državi, što je podrazumevalo, dakle, i cenu ratova, i to je tada bilo potpuno u redu, jer je predstavljalo politički mejnstrim.

A šta kaže sam koordinator o tome gde su bili 90-ih godina? Evo, baš sada za svog sadašnjeg šefa, za Đilas Dragana, kaže koordinator u jednom fantastičnom tekstu u kom citira folk hitove, pošto se u njih ponajbolje razume. Kaže da je Dragan Đilas započeto svoj biznis 90-ih godina, kada je to bilo moguće samo i isključivo ukoliko ste dobar prijatelj i verni saradnik tadašnjeg režima. Je l' tako bilo?

Sada su izgleda i to pomalo zaboravili. Ali, ako su zaboravili gde je bio, na primer, Jeremić, evo su sad tu oni ljudi koje je Jeremić kupio...

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, privodite kraju.

VLADIMIR ORLIĆ: Poslednja rečenica.

... Koji su mu stranku lepo prodali i koji su sigurno podelili sa njim sopstvenu intimu, pa time saznali njegovu. Jeremić je bio tada član vladajuće stranke. Pa kad ih čovek pogleda ovako sve zajedno i na gomili, moram da

postavim ovo pitanje – da li je razlog za ovu havariju to što je Đilas gledao rejtinge stranaka ili što je Pacoli ljut jer je jedanaesto povlačenje priznanja stupilo na snagu? Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Po poslovniku narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Povređen je član 27. i on se konstantno krši celoga dana danas. Ja mogu da razumem da vi i oni koji su pre vas predsedavali ne želite da uletite u klopku i zamku koje su gospoda dobila domaći zadatak da danas postave, ali zaista treba podsetiti uvažene kolege da je danas 3. decembar 2018. godine, da ovo nije 5. oktobar 2000. godine, da ponašanje iz oktobra 2000. godine neće nikada imati prilike da ponove. Onu grešku koju je gospodin Milošević sebi dozvolio, a to je da po svaku cenu ne brani demokratska prava građana Republike Srbije i obezbedi ponavljanje drugog kruga, nijedna druga vlast, pa ni ova, više nikada takvu grešku napraviti neće.

Čopor i horda koji dođu sa ulice, kad pojedu koske koje su kao psi zakopali po svojim dvorištima, vinogradima, po porušenim domovima JNA, kad ih poglođu, pojedu, onda bi ponovo, kao čopor hijena, sada više ne kao čopor pasa nego čopor hijena, da izmisle ponovo ulicu 5. oktobra, a danas je 3. decembar 2018. godine, da opet te svoje rupice, koje su natrpali kodžanjama, nekako dopune, da se opet malo preživi. Nije im dovoljno one hrane što im pare za nju dadoše ovi sponzori spolja, iz Katara, iz ovih čuvenih divnih zemalja koje ne finansiraju islamski terorizam, nego izgleda da moraju ponovo da se vrate, da uzjašu na budžet Republike Srbije, na grbaču građana Republike Srbije, da ponovo prodaju tenkove i avione za proviziju od hiljadu i po do dve hiljade evra, za cenu manju nego što se prodaje kilo otpadnog gvožđa.

(Predsedavajući: Privedite kraju, kolega.)

Prema tome, ja vas molim da napokon danas počnete da primenjujete Poslovnik ili prekinete ovu sednicu, jer ovo apsolutno više smisla nema. Trpilo je popustilo. Ceo dan mi ovde uzimamo čak i lekove za smirenje da bismo ovakvo nevaspitanje, bezobrazluk i laži mogli da istrpimo. Kraj je, jednostavno, svemu tome. Objasnite im da su davno, davno potrošili sve te kriminalne načine kojima su se dočepali vlasti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Taman posla, kolega Komlenski, da prekidamo sednicu zbog ovih ne baš prijatnih situacija, ali to je sastavni deo života Parlamenta.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni?

(Đorđe Komlenski: Ne.)

Po amandmanu, narodni poslanik koleginica Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Ja ću po amandmanu, naravno, kao i ostale kolege.

Evo, kažu – opet. Pa da, jer očigledno je današnja diskusija mnoge strasti probudila kod pripadnika Saveza za Srbiju pa su nastavili, podstaknuti vašom mržnjom današnjom, da tvituju sve i svašta.

Sada ću da se obratim i Mariniki Tepić, i Dijani Vukomanović, i Sandi Rašković Ivić, i Maji Videnović, i Mariji Janjušević i onim ženama koje još uvek imaju zabludu o Savezu za Srbiju i o njihovom programu o ravnopravnosti žena i o borbi protiv nasilja nad ženama. Sigurno će vas interesovati, jer ste veliki zagovornici borbe protiv nasilja nad ženama i ravnopravnosti žena u politici.

Znači, Sergej Trifunović, vaš kandidat za ministra kulture, neko za koga ja zaista smatram, i pored ovoga što je sada napisao, da je dobar glumac, ali je očigledno prostak par ekselans, par ekselans prostaćina kakvu Srbija niti politički život ove države nije odavno doživeo, može da glumi i dalje, ići ću u pozorište da ga gledam, ali ću se zaista zabrinuti o njegovom bipolarnom poremećaju.

Ja imam program, koji zdušno propagiram ovde, o mentalnom zdravlju. Pročitaću vam, uvažene kolegice. Nadam se da ćete imati puno opravdanja za ovo što je Sergej Trifunović napisao kao pripadnik Saveza za Srbiju.

Nije on ovde glumac.

(Narodne poslanice dobacuju.)

Ne kaže se šta.

Sad ću vam pročitati, samo da nađem.

Ovako, kako je on reagovao na moju diskusiju da mu nisam dala broj telefona i nisam dostupna. Obraća se meni. Ja nisam, inače, na društvenim mrežama. Kaže: „Nije, fukso“...

Momenat samo. Nije ovo lako pročitati, ali sa zadovoljstvom, radi građana Srbije, ove građanske opcije koju vi tako zdušno ovde predstavljate, želim da pročitam bez obzira na to kako ovo zvuči.

„Nije, fukso, poenta u dostupnosti, već u tome da si 'mnogo učinila za decu Srbije', sprečila Aleksin zakon, Tijanin zakon, opstruirala da se deca leče u inostranstvu, da porez od igara na lečenje dece“, pa ne kaže šta itd. „To što si glupa, to ti je oprošteno, samo bi bilo bolje da si glupa kod kuće“.

Hoćete da ponovim, uvažene kolegice?

Ovo je u stvari simbol vašeg pokreta. Posle Željka Veselinovića, koji je predložio, takođe preko društvenih mreža kao vrlo moćnog medija, da se siluje Ana Brnabić, predsednica Vlade Srbije, a da narod to gleda, vaš ministar kulture Sergej Trifunović na moju diskusiju ovde tvituje sav ponosan, i očekujem da će nastaviti i posle ovoga, „nije, fukso, poenta u dostupnosti...“

(Dušan Petrović: Ona replicira Sergeju Trifunoviću?)

To je komentar uvaženog kolege, koji još uvek predstavlja fine građane u Šapcu – sramota, stvarno – da mu je zasmetalo samo ovo što sam ja pročitala, a nije mu zasmetalo što je Sergej Trifunović za ženu koja se bavi politikom napisao „fukso“. To vam ne smeta?

(Dušan Petrović: Evo, reč mi dajte da odgovorim.)

Pa stavite ga na listu, kao što ćete ga staviti, da uđe ovde u Parlament Srbije i da mu onda žena koja se bavi 28 godina politikom odgovori na njegov stav na moju diskusiju da sam ja fuksa. Stavite ga na listu i ja ću mu odgovoriti.

I nemojte da ga branite, poslanice Petroviću...

(Dušan Petrović: Replika!)

... Zato što sve što imate da kažete u delu programa o ženama ubiše vaši koordinatori, pre neki dan Veselinović da siluje Anu Brnabić, a sada Sergej Trifunović na moju diskusiju da kaže da sam ja fuksa i da sam glupa.

Zahvaljujem se svim ženama u Savezu za Srbiju što podržavaju Sergeja Trifunovića.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

(Balša Božović: Povreda Poslovnika!)

(Goran Ćirić: Povreda Poslovnika!)

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika!)

(Dušan Petrović: Pogledaj na ovu stranu!)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovde nam je upućeno pitanje... U stvari, rečeno nam je kad god mi spomenemo...

(Radoslav Milojević: Arsiću, je l' vidiš da tražim reč?)

(Boško Obradović: Replika!)

Morate ih razumeti, gospodine Rističeviću, taksimetar radi. Novac je uplaćen i sad novac mora na neki način da se opravda, a taksimetar radi od deset sati jutros.

Ovde nam je rečeno da pitamo, navodno mi koji smo zaboravili, koje su to sve bile tekovine 5. oktobra 2000. godine i da pitamo šta je to sve dobro ta nova vlast uradila za Srbiju i, evo, ja bih sad hteo da pitam Boška Buhu, policijskog generala, o kriminalu DOS-a posle 5. oktobra 2000. godine, ali ne mogu, ubili su ga. Hteo bih da pitam Momira Gavrilovića zvanog Gavra o kriminalu DOS-a posle 5. oktobra 2000. godine, ali ne mogu, ubili su ga. Hteo bih da pitam visokog policijskog oficira Nenada Batočanina...

(Dijana Vukomanović: Olivera Ivanovića!)

(Boško Obradović: Olivera Ivanovića!)

... O kriminalu DOS-a posle 5. oktobra 2000. godine, ali ne mogu, ubili su ga. Kao što vidite, ubili su sve koji su bili svedoci. Znaju građani Srbije o

čemu pričam. Ubili su sve one koji su imali podatke o tome kako su došli na vlast i šta su radili kada su preuzeli vlast 5. oktobra 2000. godine.

PRESEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolega Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Uradili su isto što i Ramuš Haradinaj, sve svedoke svojih zločina su pobili.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Balša Božović: Poslovník.)

(Boško Obradović: Poslovník.)

Po Poslovníku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

(Radoslav Milojić: Na šta ovo liči?)

VLADIMIR ORLIĆ: Član 104.

I tih 90-ih godina, prema sopstvenom priznanju, ovi koji su danas samo ostaci ostataka, bednih ostataka, moram da primetim, Demokratske stranke...

PRESEDAVAJUĆI: Kolege, po Poslovníku je. Šta vam je?

VLADIMIR ORLIĆ: ... Postali su žuto preduzeće.

PRESEDAVAJUĆI: Pa sačekajte red.

VLADIMIR ORLIĆ: Sačekaću ja, gospodine predsedavajući, a vi mi nadoknadite vreme.

PRESEDAVAJUĆI: Sačekajte, kolege.

(Balša Božović: Već pola sata držim Poslovník.)

VLADIMIR ORLIĆ: Dakle, tih 90-ih godina opredelili su se da bez para za njih...

(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Orliću, samo da vam vratim vreme. Zatražite ponovo reč. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala još jednom.

Dakle, tih 90-ih godina koje su pominjali, vezano za član 104, još jednom, tadašnja Demokratska stranka postala je, po sopstvenom priznanju, žuto preduzeće. I nije prvi put da su oni zaključili, ove godine, da je taj novac najvažnija stvar koja ih zanima i da tu nikakve priče o vrednostima nema. Ali ove godine je nekako posebno interesantno i upečatljivo.

Sećate se, možda, februara ove godine? Sukobili su se negde ispod Studentskog parka neki pripadnici Demokratske stranke. Evo, vidim i Balša Božović je prisutan ovde među njima, sa jedne, i sa druge strane ovi koje prepoznajete na fotografiji, tada je izašla u nekom njihovom časopisu, pod naslovom „Fašista sam, tim se dičim“. Ti sa druge strane drže visoko podignute desnice i pozdravljaju Balšu Božovića, koji protiv njih ratuje na ulici.

Ovi su, i toga se Božović dobro seća, njemu i ostalima pevali, kako beše ono – Sudiće vam, sudiće vam omladina Zbora. Je l' tako bilo?

Par meseci kasnije Balša Božović stoji rame uz rame sa Obradovićem i ostalim pripadnicima omladine Zbora. Dakle, ljudi koji su pisali o tome da je Zbor divna organizacija, da je Dimitrije Ljotić veliki junak i veliki mislilac, a evo šta su o Balši Božoviću i ostalima pričali tog 5. oktobra 2000. godine. I nije to njihov prvi *salto mortale*.

Da ih novac najviše zanima, priznaju oni sami. Evo, na primer, baš ovog avgusta predsednik Opštinskog odbora Demokratske stranke u Rumi, čovek se zove Nenad Borović, priča o tome kako sve njih zajedno najviše zanima novac i kaže: „Treba da odgovaraju svi koji su zaključivali štetne ugovore po Demokratsku stranku i omogućili da se novac kroz zelenaške kamate od 13% na godišnjem nivou preliva u Đilasove džepove.“

E, sada su svi zajedno uz tog Đilasa. Dakle, i Obradović, koji je o njemu govorio sve najgore pre samo šest meseci, ali i ovi koje je on pljačkao. Dakle, svi zajedno misle da je Đilas pljačkaš.

I šta još kažu? Kažu – Đilas i Pajtić su lopurde. Dakle, smatraju da su lopurde, ali se udružuju zajedno i oko toga. Dovedi su svi sami sebe u dužničko ropstvo, potpisali štetan ugovor sa Đilasovom firmom.

Toga ima, i ovim završavam, gospodine predsedavajući, dame i gospodo, koliko god hoćete. Ali dok su tako na okupu, a znamo da ih ovo najviše zanima, ja moram da se vratim na osnovno pitanje – šta je učinilo da danas ustanu? Što Đilas, koji ih sve plaća, gleda rejting pa nije zadovoljan, ili Pacoli, koji možda, beše, isto nešto ovde plaća i nekog ovde plaća, nije zadovoljan zbog 11. povlačenja priznanja nezavisnosti tzv. Kosova.

(Balša Božović: Poslovník. Poslovník.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Po Poslovníku, narodni poslanik Marijan Rističević.

(Radoslav Milojičić: Na šta ovo liči? Sram te bilo.)

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 106. stav 2. Evo zašto i reklamiram. Slušajte ove uzdahe nezadovoljstva, ovo lupanje.

(Balša Božović, Boško Obradović, Radoslav Milojičić, Sanda Rašković Ivić, Marija Janjušević, Stefana Miladinović Poslovníkom Narodne skupštine udaraju o poslaničke klupe u znak protesta.)

Slušajte samo ovo. Evo, oni meni okreću leđa. Ja njima ne mogu da okrenem leđa. Ja njima ne smem da okrenem leđa. Nikad se ne zna sa njima.

Dame i gospodo narodni poslanici, mene oni ne mogu ometati, ali ovo je zverinjak.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, vas vidim, ostale ne, izričem vam opomenu.

(Balša Božović: Ne čujem vas.)

Čujete, čujete odlično.

Moraćete da lupate dok...

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Teško nogama pod ludom glavom.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, pustite ih, zabolet će ih ruke. Vratit ću vam vreme. Sad zatražite ponovo...

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani, sad vidite, sad i čujete – naravno, ja očekujem da RTS to i prenese verno – sad i čujete zašto reklamiram Poslovnik, član 106. stav 2. Dakle, za vreme govora narodnih poslanika, kao što sad ja govorim, zabranjeno je dobacivanje.

Ja imam određenu vrstu tolerancije prema njima...

(Boško Obradović: Lopovi. Lopovi.)

... Ali...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću...

MARIJAN RISTIČEVIĆ: ... Mislim da su preterali.

PRESEDAVAJUĆI: Sačekajte, molim vas.

Sad nastavite.

(Zoran Živković: Ovaj ga zajebava.)

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ne mogu oni mene tako lako omesti.

Dakle, dame i gospodo, poštovani građani, vama se obraćam, Srbiju...

PRESEDAVAJUĆI: Izričem opomenu kolegici Sandi Rašković Ivić.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: ... Srbiju ne mogu srušiti spolja ako se ne pojave ovakvi nesrećnici. Ja neću reći izdajnici, reći ću – ako se pojave ovakvi nesrećnici. Ne može se Srbija srušiti ako se ovakvi ne pojave da pomognu iznutra.

Dakle, stvar je jasna, više nego jasna i oni kažu i pitaju šta nam je Haradinaj, šta nam je Veselji, šta nam je Tači rekao. Rekao nam je da je zahvalan na ovoj grupi preko, da je zahvalan na ovom savezu lopuža, varajića, prevaranata i ljotićevaca.

Zahvalan je što su se udružili, što žele da pomognu. Oni žele da sruše Srbiju. Napredak se javlja kad vešti lideri prepoznaju šansu i ostvare neki napredak, ali, takođe, taj napredak ne odgovara onima spolja. Zato su našli ove nesrećnike iznutra da im pomognu da probaju da zaustave taj napredak, da vrate Srbiju nazad, kao što su to radili u prošloj deceniji, kao što su izneli 54 milijarde.

Kao što sada divljaju, divljali su nad kasom, divljali su nad građanima Srbije. Opljačkali su, otpustili, razoružali, obezglavili, uništili ugled države Srbije i sada im smeta Srbija.

Ne smeta njima ova vlast, njima smeta Srbija. Oni hoće Srbiju da pretvore u svog taoca, da od nje naprave ruglo. Hoće da je temeljno opljačkaju kao što su to radili dosada. Hoće prebogotog Đilasa još jednom da obogate. Hoće ponovo da ukradu petsto miliona evra. Hoće ovi nesrećnici, Ljotići, koji su

dizali tri prsta ovako, sad hoće ovako. Kupio ih Đilas, kupio je DS, kupio je žute Dveri.

(Marinika Tepić: Vreme. Vreme.)

To su oni. Ovo smo mi. Mi želimo napredak, oni žele nazad.

Nećete Srbiju, gospodo, vratiti nazad. Vi ste samo šaka jada. Vi ste bruka i sramota koja je vladala 12 godina Srbijom, 16 godina Pokrajinom. Vi ste bruka i sramota, i to građani znaju i završićete kao bruka i sramota.

(Boško Obradović: Sedi dole, lopove.)

(Balša Božović: Poslovnik.)

PRESEDAVAJUĆI: Samo trenutak, prvo da odgovorim kolegi Marijanu Rističeviću. Govorio je četiri minuta zato što ste ga ometali, prekidali. Pokušavao sam da ga čujem.

Kolega Rističeviću, poneki put poželim da raspravljamo o zakonu kolege Zorana Živkovića da svi poslanici imaju obavezan lekarski pregled. Ne znam koliko bi ih danas bilo, posle ovoga koliko bi mogli da prođu i postanu poslanici.

Zabrinut za imovinu Narodne skupštine i zdravlje svojih kolega poslanika iz bivšeg režima, sada određujem pauzu i sa radom nastavljamo sutra u 10.00 časova.

(Marko Đurišić: Kukavice. Sram te bilo. Kukavice.)

(Sednica prekinuta u 18.10 časova.)